

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์
ของ
นิรัตติยากร กอแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
สิงหาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์

ของ

นิรัตติยากร กอแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

สิงหาคม 2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF SKILL PRACTICE PACKAGES TO ENHANCE READING LITERACY
BASED ON PISA ASSESSMENT GUIDELINES IN THAI LANGUAGE
LEARNING AREA FOR MATHAYOMSUKSA 2 STUDENTS

BY
NIRATTIYAKORN KOKEAW

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University

August 2020

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นิรัตติยากร กอแก้ว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ดร.อุษา ปราบหงษ์) แต่งตั้งเพิ่มเติม (รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.นันทนา สีลาชัย) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(ดร.อุษา ปราบหงษ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 27 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับนี้ สำเร็จเรียบร้อยได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนดูแล เอาใจใส่ ในการวิจัยทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจ ในความกรุณาของท่านทั้งสอง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ดร.อุษา ปราบหงษ์ อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร รองศาสตราจารย์ ดร.ชนานันต์ กุลไพบุตร อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นายประภาส ศรีสุพล ผู้อำนวยการโรงเรียน พรเจริญวิทยา นางขวัญเรือน กมลธรรม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีวิไลวิทยา และนางสาวธีระนันท์ ไชยเชษฐ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพรเจริญวิทยา ที่ได้กรุณา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ นายประภาส ศรีสุพล ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และกำลังใจ ตลอดจน นางวนิดา ศรีตาแสน คณะครู และนักเรียน โรงเรียนพรเจริญวิทยาทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน รุ่น 13 ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ คุณศิวาภรณ์ เก่งสุวรรณ เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนที่อำนวยความสะดวกในการศึกษา ตลอดหลักสูตร

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอบขอบคุณแต่ บิดา มารดา สามี บุตรหลาน และบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดี จนสามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิต และประสบความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

นิรัตติยากร กอแก้ว

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	นิรัตติยากร กอแก้ว
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย
ปริญญา	ค.ม. (วิจัยหลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) ตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้น ตามเกณฑ์มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 3) เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ที่พัฒนาขึ้น และ 4) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนสมพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.89/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ที่พัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 0.626 คิดเป็นร้อยละ 62.66 ซึ่งมีประสิทธิผลตามเกณฑ์ ร้อยละ 50

3. ทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่านที่พัฒนาขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)

คำสำคัญ: ชุดฝึกเสริมทักษะ การรู้เรื่องการอ่าน

TITLE	Development of Skill Practice Packages to Enhance Reading Literacy Based on PISA Assessment Guidelines in Thai Language Learning Area for Mathayomsuksa 2 Students
AUTHOR	Nirattiyakorn Kokeaw
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith Assoc. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai
DEGREE	M.Ed. (Research of Curriculum and Instruction)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2020

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) develop skill practice packages to enhance reading literacy based on PISA assessment guidelines in Thai language learning area for Mathayomsuksa 2 students to meet the efficiency of 75/75, 2) to validate the effectiveness index of the developed skill practice packages with standard criteria at 50 percent or above, 3) compare the students' reading literacy before and after the intervention, and 4) to examine the students' satisfaction toward learning through the developed skill practice packages. The sample, obtained through cluster random sampling, consisted of 30 Mathayomsuksa 2 students in the second semester of academic year 2019 at Sombhorn Charoenwitaya school under the Secondary Educational Service Area Office 21. The research instruments consisted of lesson plans, a learning achievement test, and a set of questionnaires assessing students' satisfaction toward learning through the developed skill practice packages. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Dependent Samples t-test.

The findings were as follows:

1. The skill practice packages to enhance reading literacy based on PISA assessment guidelines in Thai language learning area for Mathayomsuksa 2 students had an efficiency of 84.89/80.56, which was higher than the set criteria of 75/75.

2. The effectiveness index of the developed skill practice packages reached a value of 0.626, equal to 62.66 percent, which achieved the defined criteria of 50 percent.

3. The students' reading literacy after the intervention was higher than that of before the intervention at a .01 level of statistical significance.

4. The students' satisfaction toward learning through the developed skill practice packages after the intervention was at the highest level ($\bar{X} = 4.66$) overall.

Keywords: Skill Practice Packages, Reading Literacy

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	12
ความสำคัญของภาษาไทย	12
การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย	13
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้	14
คุณภาพผู้เรียน	15
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง	17
การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนว PISA	18
ความหมายของ PISA	18
ความหมายของการอ่าน	20
ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน	22
ประเภทของการอ่าน	23
การอ่านจับใจความ	26
การอ่านตีความ	31
การอ่านเชิงวิเคราะห์	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านของ PISA	47
วิธีการประเมินการอ่าน	48
สมรรถนะการอ่านด้านต่าง ๆ 3 ด้าน	48
ชุดฝึกทักษะ	51
ความหมายของชุดฝึกทักษะ	51
ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ	52
หลักเกณฑ์ในการสร้างชุดฝึกเสริมทักษะ	53
ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ	55
ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี	56
องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ	57
การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก	58
ประสิทธิภาพของชุดฝึก	59
ประสิทธิผลของชุดฝึก	62
ความหมายของดัชนีประสิทธิผล	62
การหาค่าดัชนีประสิทธิผล	63
ความพึงพอใจ	64
ความหมายของความพึงพอใจ	64
ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ	65
การวัดความพึงพอใจ	66
การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ	67
การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้	69
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	69
งานวิจัยในประเทศ	69
งานวิจัยต่างประเทศ	77

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3	79
วิธีดำเนินการวิจัย	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	80
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	80
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	95
วิธีการดำเนินการทดลอง	95
การเก็บรวบรวมข้อมูล	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98
4	103
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	103
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	103
การวิเคราะห์ข้อมูล	104
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	104
5	113
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	113
ความมุ่งหมายของการวิจัย	113
สมมติฐานของการวิจัย	114
ขอบเขตของการวิจัย	114
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	115
วิธีดำเนินการวิจัย	116
การวิเคราะห์ข้อมูล	117
สรุปผล	118
อภิปรายผล	119
ข้อเสนอแนะ	127
บรรณานุกรม	129

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	141
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	143
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	147
ภาคผนวก ค การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	211
ประวัติย่อของผู้วิจัย	227

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	17
2 แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย	95
3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้ เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75	105
4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้ เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	106
5 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75	106
6 การเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	107
7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	108
8 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริม ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน ของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2	109

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
9 การวิเคราะห์คุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	213
10 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	215
11 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	218
12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	220
13 วิเคราะห์คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิผลของกระบวนการ (E_2) ของการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	221
14 การเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	223

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
15 การวิเคราะห์คำอ่านจำแนกรายข้อของแบบประเมินความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	225

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	7
2 ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA	84
3 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้ เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	88
4 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน	91
5 ลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	94

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการ เล็งเห็นความสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยมียุทธศาสตร์ให้ทุกหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาที่มีระบบ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปสู่ความเป็นพลเมือง ที่สมบูรณ์ และสามารถดำรงตน ในสังคมอย่างปกติสุข ซึ่งการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เป็นทักษะหนึ่ง ที่จำเป็น อย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ และการพัฒนาชีวิตสู่ความสำเร็จ การอ่านอย่างคล่องแคล่ว และเข้าใจความหมายจะนำมา ซึ่งความรู้และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณ แยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดสื่อสาร ความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงมีนโยบายในการขับเคลื่อนโครงการ ประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งดำเนินการอย่างต่อเนื่องทุก ๆ 3 ปี เพื่อติดตามแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงคุณภาพ การเรียนรู้ของนักเรียน และมุ่งให้ข้อมูลในระดับนโยบาย โดยประเมินนักเรียนกลุ่มอายุ 15 ปี สากลถือว่าเป็นวัยการศึกษาภาคบังคับ การประเมินนักเรียนนานาชาติของ PISA เป็นการประเมินความสามารถของนักเรียน ในด้านการรู้เรื่องการอ่าน ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น นอกจากนี้การอ่านเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ ผู้ที่มีความสามารถ ในการอ่าน คือ สามารถอ่านได้มาก อ่านได้เร็ว และอ่านได้ถูกต้อง ย่อมมีโอกาสในหลาย ๆ ด้านมากกว่า เช่น ด้านการศึกษา ด้านสังคมด้านการประกอบอาชีพ เป็นต้น สามารถรับรู้ ข้อมูลข่าวสารได้รวดเร็วและทันสมัยกว่าผู้ที่ขาดทักษะในการอ่าน

การอ่านทุกประเภทเป็นทักษะพื้นฐานที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่านได้เร็ว และ ถูกต้องตรงตามที่ต้องการ สามารถตีความหมายและวิเคราะห์ การอ่านเพื่อปรับใช้ ในชีวิตประจำวันและนำความรู้ที่ได้พัฒนาต่อยอดทักษะอื่น ๆ ตามมาได้ อย่างเช่น การอ่านเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ที่ได้ไปใช้ต่อในการวัดระดับชาติได้ อย่างการอ่านรู้ เรื่องตามแนว PISA ซึ่งสถานการณ์การศึกษาในประเทศไทยในระดับประถมศึกษา

และมัธยมศึกษาได้เข้าร่วมโครงการ PISA และมีการประเมินผลการอ่านตั้งแต่ พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบัน ดังนั้นความสำคัญในการอ่านเชิงวิเคราะห์ เพื่อแยกข้อเท็จจริงจากข้อคิดเห็น เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้อ่านที่อยู่ในยุคสังคมข่าวสาร ซึ่งแวดล้อมด้วยข้อมูลข่าวสาร ที่มีทั้งเชื่อถือได้ มีคุณค่า และข้อมูลที่เชื่อถือไม่ได้ บิดเบือนความจริง มีอคติ ลำเอียง ผู้อ่าน จึงจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณเพื่อประเมินสิ่งที่ตนอ่านและตัดสินใจว่าจะเชื่อได้มากน้อย เพียงใด (วีณา วิสเพ็ญ, 2535, หน้า 143) และครูต้องหาวิธีทำให้นักเรียนเข้าใจ และรู้ คำศัพท์ที่ความหมายของคำศัพท์ก่อนที่จะทำความเข้าใจ ในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ในการอ่านที่มีคุณภาพต้องอ่านอย่างรู้จุดมุ่งหมายว่าอ่านเพื่ออะไร และครูต้องมีเป้าหมาย ในการสอนด้วยว่าต้องการอะไรให้นักเรียนมีการพัฒนา การอ่านด้านใดบ้าง (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545, หน้า 8)

การจัดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นช่วยให้ผู้อ่านมีความคิดกว้างขวาง รู้เท่าทัน ความเป็นไปของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว ดังนั้นเราควรหาเวลาอ่านหนังสือเป็นประจำจะทำให้เกิด ประโยชน์อย่างแท้จริง หากผู้อ่านรู้จักเลือกหนังสือวิธีอ่านทั้งอ่านออกและอ่านเป็น สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน และรู้จักการวิเคราะห์วิจารณ์ในสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง (วัชรวิ บุรณสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ, 2542, หน้า 9)

ดังนั้น ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน แก่นักเรียน เพื่อให้สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความรู้ ความคิด และพัฒนาชีวิตให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด โดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็น การอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป กล่าวคือไม่ใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้ และความบันเทิงเท่านั้น แต่จะต้องมีการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านด้วยการอ่านเชิงวิเคราะห์ จะช่วยฝึกให้ผู้อ่านใช้ความคิด สติปัญญา และมีความรอบรู้ต่อสิ่งที่ได้อ่าน การฝึกแสดง ความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์ จะช่วยให้อ่านคิดเป็น มีความรู้ที่กว้างขวาง และเป็นการเพิ่มพูน ความรู้ ความสามารถในการใช้ทักษะทางปัญญา ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 10-12)

การอ่านเชิงวิเคราะห์เป็นสิ่งจำเป็นต่อบุคคลทุกระดับ เนื่องจากเป็นพื้นฐาน ของการคิดแบบอื่น ๆ ช่วยให้ได้ข้อเท็จจริงที่เป็นพื้นฐานความรู้ในการนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหา การประเมิน และการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ผู้ที่มีความสามารถ ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์จะเป็นผู้ที่สามารถคิดได้ลึกซึ้ง ชาญฉลาด รอบคอบ นำไปสู่

การสร้างความรู้ ความคิด การตัดสินใจแก้ปัญหา สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในยุคข้อมูลข่าวสารไร้พรมแดน ตลอดจนนำไปสู่การสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 208-210)

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่เกี่ยวข้องกับการนำแนวทางการประเมินของ PISA ไปใช้ในการเรียนในชั้นเรียนที่ประสบผลสำเร็จ (ณัฐธิดา โยธา, 2559, บทคัดย่อ) นอกจากนี้ได้วิเคราะห์แนวข้อสอบของ (ฉวีวรรณ แก้วไทรสะ, 2557, หน้า 34) PISA จะมีเนื้อหา ประกอบด้วย ค้นสาระ ดีความ ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน หรือเรียกว่า วิเคราะห์ สอดคล้องกับผู้วิจัยที่ได้ค้นหาแนวข้อสอบ PISA ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557-2559 เนื้อหาที่อ่าน ไปวิเคราะห์ วิจารณ์แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้คิดที่จะพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนว PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนักเรียนเกิดทักษะการอ่าน รู้จักคิดวิเคราะห์และเข้าใจเรื่องที่ได้ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ปฏิบัติจนเกิดผลดีต่อชีวิตตนเอง ชีวิตครอบครัวและสังคมโดยรวมได้

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 พบว่า นักเรียนทำข้อสอบ PISA ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการค่อนข้างต่ำ และจากผลการวิเคราะห์การทดสอบ PISA พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย ต่ำกว่าเกณฑ์ คะแนนที่ได้ไม่เกินร้อยละ 50 และในการจัดการเรียนรู้ จะพบปัญหาในเรื่องทักษะการอ่านมากที่สุด กล่าวคือ ผู้เรียนอ่านแล้วไม่สามารถนำเรื่องที่อ่านไปวิเคราะห์ ดีความ วิจารณ์แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้คิดพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่ อย่างไร
2. ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75/75
2. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิผลตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50
3. นักเรียนเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ได้ชุดฝึกเสริมได้พัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน นำไปใช้เสริมความรู้ด้านทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำหรับนำไปใช้พัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA
2. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้สนใจอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่านให้กับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในระดับชั้นอื่นต่อไป
3. เป็นแนวทางให้กับโรงเรียน สหเขต และเขตพื้นที่เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการสอบ O-NET และการสอบ PISA กับนักเรียนในครั้งต่อไปเพื่อยกผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนการทดสอบต่าง ๆ ในโอกาสต่อไปด้วย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 305 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.3 ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ การอ่านในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าว บทความ วารสาร ประกาศ โฆษณา สุขภาพ อาชีพ เศรษฐกิจ วรรณกรรม

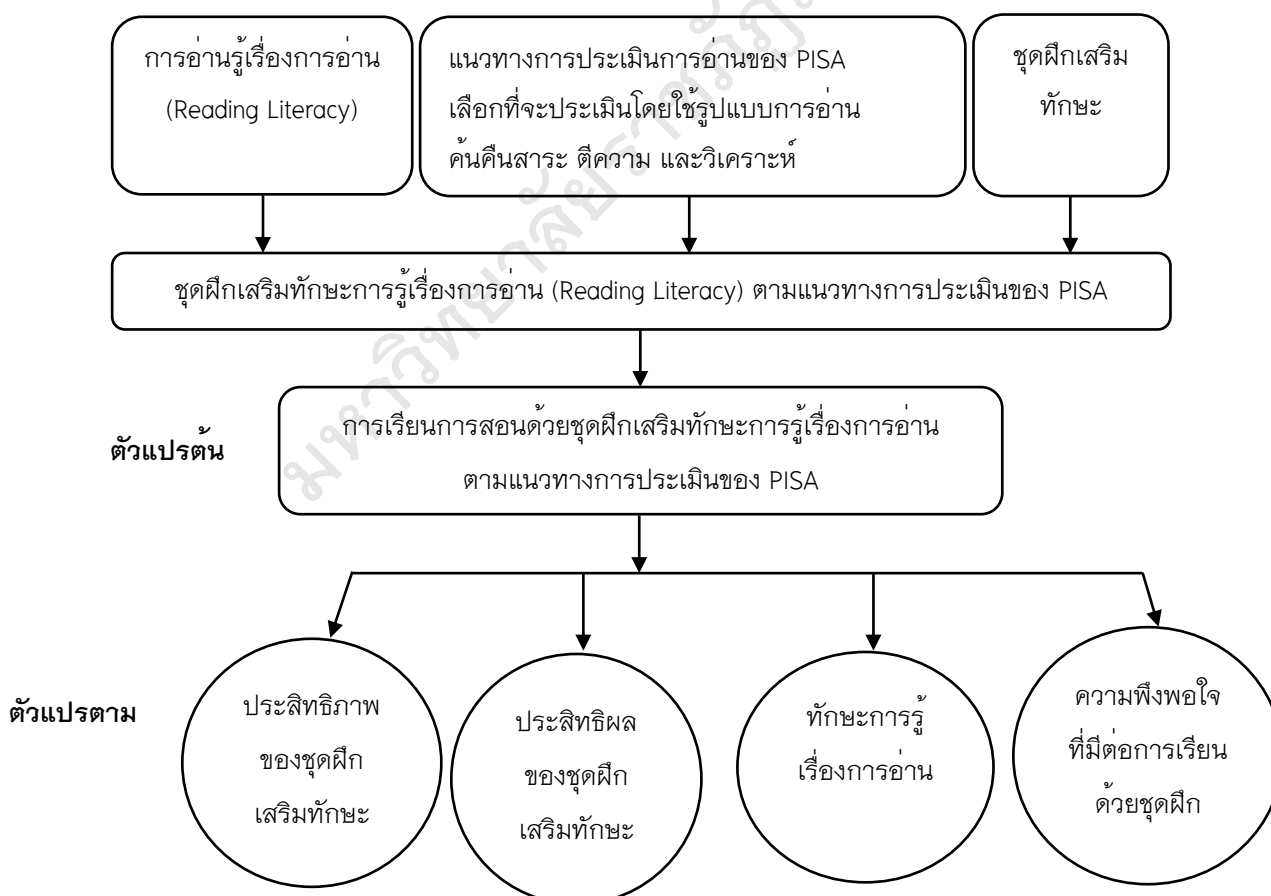
วรรณคดี สารคดี ความรู้ต่าง ๆ โดยจัดทำเป็นชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 รวมเวลาทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. PISA หมายถึง การประเมินสมรรถนะที่เรียกว่า Literacy ในที่นี้จะใช้คำว่า “การรู้เรื่อง” และ PISA เลือกประเมินการรู้เรื่องในสามด้าน ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) การรู้เรื่องคณิตศาสตร์ (Mathematical Literacy) และการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ (Scientific Literacy)

2. แนวทางการประเมิน การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) หมายถึง วิธีการประเมินการอ่าน ด้านความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระ ของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความ หรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คิดวิเคราะห์ ย้อนกลับไป ถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้ผู้อ่าน โดยมีการประเมิน ใน 3 ด้าน คือ

2.1 การเข้าถึงและค้นคืนสาระ (Access and retrieve) เป็นการวัด ความสามารถในการดึงสาระของสิ่งที่ได้อ่าน

2.2 การบูรณาการและตีความ (Integrate and interpret) เป็นการวัด ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน ความสามารถในการตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน และ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบ ของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตหรือโลกที่อยู่

2.3 การสะท้อนและประเมิน (Reflect and evaluate) เป็นการวัด ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน ความสามารถในการตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน ความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบของข้อความ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตหรือโลกที่อยู่ พร้อมทั้งความสามารถในการประเมินข้อความที่อ่าน และ ความสามารถในการให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน

3. ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน ของ PISA หมายถึง การอ่านเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราว และสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความหรือแปลความหมาย ของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คิดวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไร ให้ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อจะประเมินว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้ อ่าน สามารถขยายผล และคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตน ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

4. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง สื่อหรือวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ที่ปรากฏในชุดฝึกเสริมทักษะการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ชุด โดยมีองค์ประกอบของชุดฝึก ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ภาพประกอบ ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบประเมิน บันทึกผลการใช้ และแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน และมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ข้าว

ชุดที่ 2 เรื่อง บทความ

ชุดที่ 3 เรื่อง ประกาศ

ชุดที่ 4 เรื่อง โฆษณา

ชุดที่ 5 เรื่อง สุขภาพ

ชุดที่ 6 เรื่อง อาชีพ

ชุดที่ 7 เรื่อง เศรษฐกิจ

ชุดที่ 8 เรื่อง การอ่าน

ชุดที่ 9 เรื่อง วรรณกรรม วรรณคดี

5. การเรียนการสอนโดยใช้ ชุดฝึกเสริมทักษะ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มาเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ส่วนประกอบที่อยู่ในชุดฝึก ประกอบด้วย คู่มือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัด ใบความรู้ และข้อสอบ

6. ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA หมายถึง การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 75

7. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน PISA หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเสริมทักษะการอ่านและเกิดผลลัพธ์ที่ดีกับนักเรียนที่คาดหวังไว้ให้บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งวัดโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน

8. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เรียน ที่มีต่อชุดฝึกเสริมทักษะ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีของ Likert เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ พอใจมากที่สุด พอใจมาก พอใจปานกลาง พอใจน้อย และพอใจน้อยที่สุด ตามลำดับ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งตามลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.1 ความสำคัญของภาษาไทย
 - 1.2 การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.3 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.4 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนว PISA
 - 2.1 ความหมายของ PISA
 - 2.2 ความหมายของการอ่าน
 - 2.3 ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน
3. ประเภทของการอ่าน
 - 3.1 การอ่านจับใจความ
 - 3.2 การอ่านตีความ
 - 3.3 การอ่านเชิงวิเคราะห์
4. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านของ PISA
 - 4.1 วิธีการประเมินการอ่าน
 - 4.2 สมรรถนะการอ่านด้านต่าง ๆ 3 ด้าน
5. ชุดฝึกทักษะ
 - 5.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ
 - 5.2 ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

- 5.3 หลักเกณฑ์ในการสร้างชุดฝึกเสริมทักษะ
- 5.4 ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ
- 5.5 ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี
- 5.6 องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ
- 5.7 การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก
6. ประสิทธิภาพของชุดฝึก
7. ประสิทธิผลของชุดฝึก
 - 7.1 ความหมายของดัชนีประสิทธิผล
 - 7.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผล
8. ความพึงพอใจ
 - 8.1 ความหมายของความพึงพอใจ
 - 8.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - 8.3 การวัดความพึงพอใจ
 - 8.4 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
 - 8.5 การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 1-7)

1. ความสำคัญของภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตรวมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข

และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดจุดมุ่งหมายของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งประกอบด้วย

การอ่าน

การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน

การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู รายการพูด

การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการ และไม่ทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย

ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม

วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญา ที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอด ความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและ ความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอด มาจนถึงปัจจุบัน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระ และมาตรฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1

ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการค้นคว้า อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1

สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และผู้แสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1

เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลง ของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1

เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม
ไทยอยากเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง
เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่ง
ที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด
ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิจารณ์ อย่างมีเหตุผล
ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้อง
ของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนใช้ถ้อยคำได้ถูกต้อง
เหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์
สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัดชีวประวัติและประสพการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ
แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้ง
อย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงการงาน

พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟัง
และดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จาก
การศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตาม
วัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู
และพูด

เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ
คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน
โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการ
และไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ
วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุป
ความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง และเข้าใจ ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาดคะเน เหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ฟังความคิด บันทึก ย่อความ และเขียนรายงาน จากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตาม วัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษา ค้นคว้าตามหลักการเขียน ทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิง ผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดี และบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียน ของตนเอง

ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการ ดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการโดยใช้ ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะ โต้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะ ของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อ สิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 9-45) กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไว้ดังนี้

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม. 2	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน 3. เขียนผังความคิดเพื่อแสดงความเข้าใจในบทเรียนต่าง ๆ ที่อ่าน 4. อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 5. วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็นจากบทความที่อ่าน 6. ระบุนโยบายสังเกตุการณ์ชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยายและบทพรรณนา - บทร้อยกรอง เช่น กลอนบทละคร กลอนนิทาน กลอนเพลงยาว และกาพย์ห่อโคลง การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บันทึกเหตุการณ์ - บทสนทนา - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - งานเขียนหรือบทความแสดงข้อเท็จจริง - เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
ม. 2	7. อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิด ที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต	การอ่านตามความสนใจ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - หนังสืออ่านนอกเวลา - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	8. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน

การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนว PISA

1. ความหมายของ PISA

PISA เป็นคำย่อมาจากคำว่า Programme for International Student Assessment หรือโครงการประเมินผลการศึกษาให้นักเรียนร่วมกับนานาชาติเป็นโครงการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การ OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development) หรือองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ไว้ดังนี้

นัยนา ฉายวงศ์ (2563, ออนไลน์) ให้นิยามการรู้เรื่องการอ่าน (Reading literacy) หมายถึง ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่ได้อ่าน ตีความ หรือแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่าน และประเมิน คติวิเคราะห์ ย้อนกลับไปถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสารสาระอะไรให้ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อจะประเมินว่า นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพในการอ่านของตนและสามารถใช้อ่านให้เป็นประโยชน์ ในการเรียนรู้ ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่เพียงใด เพราะการประเมินของ PISA นั้นเน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่า ทักษะในการอ่านที่เกิดจากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” และ PISA ประเมินผลเพื่อศึกษา ว่านักเรียนจะสามารถรู้เรื่องที่ได้ อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมาย ของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตน ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียนนิยามเรื่องการอ่านของ PISA จึงมีความหมาย กว้างกว่าการอ่านออกและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้ รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย ของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้สามารถ มีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้น ด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน

ชตรัฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์ (2563, ออนไลน์) ให้นิยาม การรู้เรื่องการอ่าน การอ่าน (Reading Literacy) ไว้ดังนี้ “การรู้เรื่องการอ่าน เป็นความเข้าใจ (understanding) การใช้ (using) การสะท้อน (reflecting) และความรักและผูกพัน กับการอ่าน (engaging) ในถ้อยความที่เป็นข้อเขียน (written) ให้บรรลุเป้าหมาย ของแต่ละคน เพื่อพัฒนาความรู้ และศักยภาพของตน รวมทั้งการพัฒนาเพื่อมีส่วนร่วม ในกระบวนการของสังคม” การรู้เรื่อง การอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่านสามารถนำไปใช้

สะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเองและมีความรัก และผูกพันกับการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ศักยภาพและการมีส่วนร่วมในสังคม

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2563, ออนไลน์) นิยามเรื่องการอ่านของ PISA จึงมีความหมายกว้างกว่าการอ่านออกและอ่านรู้เรื่อง ในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น แต่การอ่านยังได้รวมถึงความเข้าใจเรื่องราวสาระของเนื้อความ สามารถคิดพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน และทำให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคมสมัยใหม่ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้นด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน ในการการประเมินความฉลาดรู้ด้านการอ่านของ PISA นักเรียนจะต้องสามารถใช้กระบวนการที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพได้ ซึ่งนักเรียนจะต้องมีทักษะทางการคิด วิธีการ และแรงจูงใจซึ่งสนับสนุนกระบวนการดังกล่าว โดยกระบวนการจำแนกออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

1. กระบวนการการอ่าน
2. การจัดการภาระงาน

พัชรินทร์ อารมณีสาวะ (2558, หน้า 44) กล่าวว่า การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความสามารถที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งที่ได้อ่าน สามารถนำไปใช้ สะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง และมีความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อพัฒนาความรู้ และศักยภาพ และการมีส่วนร่วมในสังคม

สุนีย์ คล้ายนิล (2547, หน้า 5) กล่าวว่า ความหมายหรือนิยามการอ่านรู้เรื่อง (Reading literacy) หมายถึง สัตว์ที่สามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่านสามารถตีความ แปลความของข้อความที่ได้อ่าน และสามารถประเมินวิเคราะห์สะท้อนจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่า ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารหรือส่งสาระใดให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินว่านักเรียนได้รับกายภาพในการอ่าน และสามารถใช้ในการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน และในการใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2552, หน้า 111) ให้ความหมายของการอ่านรู้เรื่อง หมายถึง ความรู้และทักษะที่ทำให้เข้าใจเรื่องราวและสาระจากสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมายของข้อความที่อ่าน และคิดวิเคราะห์โยงกับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าต้องการส่งสาระอะไรให้แก่ผู้อ่าน เพื่อประเมินว่าผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพ

ในการอ่านและสามารถใช้ในการอ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2552, หน้า 1) ได้ให้ความหมายถึงนิยาม การรู้เรื่องการอ่าน ไว้ว่า การรู้เรื่องการอ่าน หมายถึง ความรู้ และทักษะที่สามารถเข้าใจสาระของสิ่งที่ได้อ่าน สามารถตีความหรือแปลความหมาย ของข้อความที่ได้อ่าน และประเมินคิดวิเคราะห์ย้อนกลับไปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนได้ ว่าต้องการจะส่งสารอะไรให้แก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อประเมินว่านักเรียนได้พัฒนาศักยภาพ ในการอ่านของตน และสามารถใช้อ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่เพียงใด เพราะการประเมิน การรู้เรื่องการอ่านนั้น เน้น “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” และประเมินเพื่อศึกษาว่านักเรียน จะสามารถรู้เรื่องที่ได้อ่านสามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความ ที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งใน โรงเรียนและในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

จากความหมายการรู้เรื่องการอ่านข้างต้นที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า การรู้เรื่อง การอ่าน หมายถึง ความรู้และทักษะที่สามารถเข้าใจสาระหรือจับใจความสำคัญของสิ่งที่ อ่าน สามารถตีความ แปลความจากข้อความที่อ่าน และสามารถประเมินวิเคราะห์สะท้อน จุดมุ่งหมายของการเขียนได้ว่าผู้เขียนต้องการสื่อสารหรือส่งสารใดให้แก่ผู้อ่านทั้งนี้ การอ่านจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้อ่านจะต้องประเมินได้ว่าตนได้พัฒนาศักยภาพ ในการอ่านของตน และสามารถใช้อ่านให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ในการมีส่วนร่วม ในกิจกรรม และความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินการอ่านรู้เรื่องการอ่าน เพื่อการเรียนรู้ สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ในชีวิตจริงทั้งในโรงเรียนและชีวิตจริงนอกโรงเรียนได้

2. ความหมายของการอ่าน

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษา ทั้งในการเรียนระดับพื้นฐานและในระดับสูง การเรียนในระดับพื้นฐานจะเน้นด้านการอ่าน การเขียนได้ถูกต้อง มีความแม่นยำในหลักเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและ เป็นความจำเป็นของผู้เรียนทุกคน ครูผู้สอนในระดับพื้นฐานต้องสามารถจัดกระบวนการ เรียนรู้ได้อย่างมีลำดับ ขั้นตอน จากง่ายไปสู่เรื่องยาก และมีความรู้เรื่องหลัก และกฎเกณฑ์

ของภาษาไทย ได้แก่ หลักการสะกดคำ ตรายาง การผันวรรณยุกต์ คำควบกล้ำ อักษรนำ เป็นต้น กรมวิชาการ (2546, หน้า 133) ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย และความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

อุไรวรรณ บุญล้อม (2550, หน้า 2) กล่าวว่า การอ่านทำให้รู้ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ทั่วโลก ปัจจุบันเป็นยุคแห่งการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทำให้ผู้อ่านอยากกรู้อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ

ประไพ พูลภาพ (2551, หน้า 2) กล่าวว่า การแสวงหาความรู้ที่ยั่งยืน อาศัยการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิต เพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ ทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น สามารถนำไปแก้ปัญหาและปรับตัวให้สามารถอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้

นภาพร พันธุ์ชัย (2552, หน้า 39) กล่าวถึง การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นกระบวนการที่เริ่มจากการรับรู้สัญลักษณ์ หรือตัวอักษร เข้ามาทางสายตา สื่อความหมายจากคำ ข้อความ และสัญลักษณ์ต่าง ๆ โดยผู้อ่านต้องมีความรู้ ความเข้าใจสามารถพิจารณาตีความ เพื่อให้เข้าใจตรงกันระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

พิมพ์พิมล แสนนาม (2553, หน้า 22) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับสารที่ผู้เขียนต้องการแสดงโดยผ่านถ้อยคำ ตัวอักษร หรือเครื่องหมายต่าง ๆ ที่มีความหมาย โดยผ่านการคิดวิเคราะห์ ตีความ จนเกิดความเข้าใจ ซึ่งจะได้ผลเพียงไรนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้ประสบการณ์ และความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูล มนุษย์นำความรู้จากการอ่านมาใช้ประกอบการตัดสินใจ ประเมินค่าข้อมูลที่ได้ เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารดำเนินชีวิตประจำวันนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก

อรพรรณ ธุนาบาล (2554, หน้า 27-29) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสาร แปลความหมายของสัญลักษณ์ที่เขียน ผ่านกระบวนการทางความคิด ความเข้าใจ เชิงสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน เพื่อทำความเข้าใจในเรื่องรานั้นแล้ว ผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิด ช่วยพัฒนาระดับสติปัญญา เป็นเครื่องมือสำคัญในการเสาะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการสื่อสารที่ผู้รับสารและผู้ส่งสารสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยการสื่อสารจากการอ่าน โดยผ่านกระบวนการทางความคิดความเข้าใจ จนทำให้เกิดความรู้จากประสบการณ์ ความสามารถ

ในการเชื่อมโยงข้อมูล การประเมินค่าข้อมูล เพื่อติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การอ่านจึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาความคิด และสติปัญญา ผู้อ่านสามารถนำความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้เป็นอย่างดี

3. ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

สูนีย์ คล้ายนิล และคณะ (2549, หน้า 88) กล่าวถึงเกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการอ่านรู้เรื่องตามโครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ซึ่งได้กำหนดไว้เป็นระดับต่าง ๆ 5 ระดับ ดังนี้

การอ่านระดับ 5 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านถึงระดับ 5 คือ มาตรฐานจัดการกับข้อเขียนสิ่งที่ยากและซับซ้อน เช่น แสดงว่าสามารถอ่านข้อเขียนที่มีสาระยาก ๆ ที่ไม่ค่อยพบในข้อเขียนทั่วไป แสดงให้เห็นว่าสามารถเข้าใจ แปลความตีความข้อเขียน สามารถอ้างอิงหรือเชื่อมโยงสาระที่อ่านกับวัตถุประสงค์หรือภารกิจของตน และสามารถวิเคราะห์และประเมินการเขียนอย่างพากิจาจารย์ สามารถคาดการณ์หรือสร้างสมมติฐานจากสิ่งที่ได้อ่านและดึงเอาความรู้มาสร้างเป็นแนวคิดของตนเองได้ แม้สิ่งนั้นจะไม่คุ้นเคยหรือไม่ใกล้เคียงกับสิ่งที่คาดหวังไว้ก็ตาม

การอ่านระดับ 4 นักเรียนที่แสดงว่ามีทักษะระดับ 4 สามารถอ่านเข้าใจ เนื้อเรื่องที่ยาก บอกตำแหน่งของสาระต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่านได้ สามารถตีความและแปลความจากข้อเขียนที่ค่อนข้างซับซ้อน สามารถประเมินและวิเคราะห์ทั้งเนื้อหาและรูปแบบการเขียน แล้วสะท้อนออกมาเป็นปฏิกิริยาตอบสนองหรือเป็นแนวความคิดของตนเอง โดยมีข้อเขียนที่อ่านเป็นหลัก

การอ่านระดับ 3 สามารถผ่านเข้าใจเนื้อหาค่อนข้างยาก กล่าวคือ สามารถบอกสาระสำคัญและตีความจากข้อความที่มีความซับซ้อนพอสมควร และมีจุดเน้นที่เด่นชัดหลายจุด และสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับเรื่องที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน สามารถประเมินและวิเคราะห์รูปแบบ และสาระของสิ่งที่ได้อ่านได้ในระดับปานกลาง

การอ่านระดับ 2 นักเรียนที่มีความชำนาญในการอ่านอยู่ที่ระดับ 2 มีความชำนาญในการอ่านในระดับพื้นฐาน กล่าวคือ สามารถอ่านและบอกสาระได้ต่อเมื่อข้อความที่อ่านค่อนข้างเด่นชัด ตรงไปตรงมา สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบเชื่อมโยงกับสิ่งที่เคยรู้ได้ในระดับต่ำ ประเมินวิเคราะห์ได้ในระดับพื้นฐาน

การอ่านระดับ 1 ระดับนี้ถือว่าเป็นการอ่านระดับต่ำที่สุด นักเรียนจะจัดการกับการอ่านได้ในภารกิจที่ง่าย ๆ เช่น การอ่านแล้วรู้ว่าสิ่งที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร สามารถบอกหรือพินิจสาระสำคัญได้เพียงอย่างเดียว สามารถเชื่อมโยงข้อเขียนที่ได้อ่านกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของตนได้น้อย ไม่สามารถอ้างอิงหรือเปรียบเทียบได้ถ้าต้องมีการคิดวิเคราะห์เพิ่มเติม

สรุปได้ว่า เกณฑ์การจำแนกระดับความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่าน มีทั้งหมด 5 ระดับ คือ ระดับสูงสุด คือ ระดับ 5 เป็นผู้ที่สามารถจัดการกับข้อเขียนสิ่งที่ยากและซับซ้อน ระดับ 4 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่ยาก ระดับ 3 สามารถอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่ค่อนข้างยาก ระดับ 2 มีความชำนาญในการอ่านในระดับพื้นฐาน และระดับ 1 เป็นการอ่านระดับต่ำที่สุดนักเรียนจะจัดการกับการอ่านได้ในภารกิจที่ง่าย ๆ การจำแนกระดับความรู้และทักษะการรู้เรื่องการอ่านทั้ง 5 ระดับนี้ เป็นไปตามการแบ่งระดับของโครงการ PISA เพื่อประเมินความรู้หลังจากที่ได้ทดสอบ

ประเภทของการอ่าน

จากการศึกษาค้นคว้าประเภทของการอ่าน นักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการอ่านไว้ ดังนี้

สนิท ตั้งทวี (2529, หน้า 28) ได้จำแนกประเภทของการอ่านเอาไว้

7 ประเภท คือ

1. การอ่านวิเคราะห์คำ
2. การอ่านวิเคราะห์ประโยค
3. การอ่านวิเคราะห์ทัศนระของผู้แต่ง
4. การอ่านตีความ
5. การอ่านขยายความ
6. การอ่านจับใจความ
7. การอ่านอย่างใช้วิจารณ์ญาณ

กัลยา ยวนมาลัย (2539, หน้า 30) แบ่งกลวิธีการอ่าน สำหรับฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะความชำนาญ ออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การอ่านเร็วอย่างเข้าใจ
2. การอ่านเพื่อจับใจความ

3. อ่านเพื่อตีความ

4. อ่านอย่างวิพากษ์วิจารณ์

วรรณิ โสุมประยูร (2539, หน้า 127) ได้แบ่งประเภทการอ่านเพื่อเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะทางภาษาไทยได้สะดวกและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การอ่านออกเสียงแบ่งได้ 3 ประเภท ได้แก่

1.1 การอ่านร้อยแก้ว

1.2 การอ่านร้อยกรอง

1.3 การอ่านทำนองเสนาะ

2. การอ่านในใจแบ่งได้ 7 ประเภท ได้แก่

2.1 การอ่านแบบค้นคว้าหาความรู้

2.2 การอ่านจับใจความสำคัญหรือสาระสำคัญของเรื่อง

2.3 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกตอน

2.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุกคำเพื่อการปฏิบัติ

2.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์เพื่อหาเหตุผล

2.6 การอ่านแบบไตร่ตรองโดยใช้วิจารณ์ญาณเพื่อข้อเท็จจริง ข้อดี

ข้อเสีย สำหรับเลือกแนวปฏิบัติ

2.7 การอ่านแบบคร่าว ๆ เพื่อการสังเกตและจดจำ

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542, หน้า 26-31) ได้แบ่งการอ่านเป็น 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ โดยสรุป

1. การอ่านออกเสียง ช่วยให้เด็กมีทักษะมากขึ้น จดจำข้อความที่ดีได้ เป็นตัวอย่างอ่านได้คล่องแคล่วถูกต้อง รู้จักความไพเราะของบทกวี ซึ่งอ่านเป็นทำนองเสนาะ และส่งเสริมด้านบุคลิกภาพให้เด็กมีความกล้าหาญที่จะอ่าน และสามารถตรวจสอบได้ว่าการอ่านนั้นถูกหรือไม่

2. การอ่านในใจ ในชีวิตประจำวันจะใช้มากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะต้องอ่านเพื่อประโยชน์ต่าง ๆ มากมาย เช่น เพื่อธุรกิจ เพื่อการศึกษาหาความรู้ เพื่อความบันเทิง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, หน้า 19) ได้แบ่งการอ่านออกเสียง 2 ประเภท คือ การอ่านในใจและอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงนั้น หมายรวมเอาทั้งการอ่านเสียง ธรรมชาติและการอ่านออกเสียงทำนองเสนาะสถานที่ต่าง ๆ จากการศึกษาประเภท ของการอ่าน พอจะสรุปได้ว่า การอ่านสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ ที่ใช้ในการแบ่ง เช่น จุดประสงค์ของการอ่าน ลักษณะของการอ่าน

ฐะนีย์ คล้ายนิล และคณะ (2549, หน้า 7) กล่าวถึงการให้ความสำคัญกับ การอ่านเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการอ่านเพื่ออ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่าน ธรรมชาติ เช่น อ่านออก อ่านได้คล่อง แบ่งวรรคตอนได้ถูกต้องหรือออกเสียงครบถ้วนได้ เพราะถือนักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมึทักษะเหล่านั้นแล้วเป็นอย่างดี จึงมีการประเมิน ทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนในแง่มุม ต่อไปนี้ วิธีการวัดความรู้และทักษะการอ่าน ของ PISA ในการทดสอบการอ่าน นักเรียนจะได้รับข้อความต่าง ๆ หลากหลายแบบด้วยกัน ให้อ่านแล้วให้แสดงออกว่ามีความเข้าใจอย่างไร โดยให้ตอบโต้ ตอบสนอง สะท้อนออกมา เป็นความคิดหรือคำอธิบายของตนเอง และให้แสดงว่าจะสามารถใช้สาระจากสิ่งที่ได้อ่าน ในลักษณะต่าง ๆ ต่างกันอย่างไร องค์ประกอบของความรู้และทักษะการอ่านที่ประเมิน PISA เลือกที่จะประเมินโดยใช้รูปแบบการอ่าน 3 แบบด้วยกัน ดังนี้

1. การอ่านข้อเขียนรูปแบบต่าง ๆ PISA ประเมินการรู้เรื่องการอ่าน ข้อความแบบต่อเนื่อง ให้จำแนกข้อความแบบต่าง ๆ เช่น การบอก การพรรณนา การโต้แย้ง นอกจากนี้ยังมีข้อเขียนที่ไม่ใช่ข้อความต่อเนื่อง ได้แก่ การอ่านรายการ ตาราง แบบฟอร์ม กราฟ และแผนผัง เป็นต้น ทั้งนี้ได้ยึดสิ่งที่นักเรียนได้พบเห็นในโรงเรียน และจะต้องใช้ใน ชีวิตจริงเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่

2. สมรรถนะการอ่านด้านต่าง ๆ 3 ด้าน เนื่องจาก PISA ให้ความสำคัญ กับการอ่านเพื่อการเรียนรู้มากกว่าการอ่านเพื่ออ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่าน ธรรมชาติ เช่น อ่านออก อ่านได้คล่อง แบ่งวรรคตอนถูก ฯลฯ เพราะถือนักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมึทักษะเหล่านั้นมาแล้วเป็นอย่างดี แต่ PISA จะประเมินสมรรถภาพของนักเรียน ในแง่มุมต่อไปนี้

- 2.1 ความสามารถที่จะดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา (Retrieving information) ต่อไปจะใช้คำว่า “ค้นสาระ”

2.2 ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คติวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตจริงในโลกที่อยู่ (Interpretation) ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่า “ตีความ”

2.3 ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความสิ่งที่ได้อ่าน คติวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ พร้อมทั้งความสามารถในการประเมินข้อความที่ได้อ่าน และสามารถให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (Reflection and Evaluation) หรือเรียกว่า “วิเคราะห์”

3. ความสามารถในการใช้การอ่าน

PISA ประเมินความรู้และทักษะการอ่านอีกองค์ประกอบหนึ่ง โดยดูความสามารถในการใช้การอ่านที่ว่ามีเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของข้อเขียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น ใช้นวนิยาย จดหมายหรือชีวประวัติเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ใช้เอกสารราชการหรือประกาศแจ้งความ เพื่อสาธารณประโยชน์ ใช้รายงานหรือคู่มือต่าง ๆ เพื่อการทำงานอาชีพ ใช้ตำราหรือหนังสือเรียนเพื่อการศึกษา เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านสามารถแบ่งได้หลายประเภทขึ้นอยู่กับเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อนำไปสู่แนวทางการฝึกปฏิบัติในการอ่าน ซึ่งมักนำมาใช้ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ตลอดจนนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

1. การอ่านจับใจความ

แวมยูรา เหมือนนิล (2541, หน้า 11-18) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านจับใจความไว้ว่า หมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มว่าคืออะไร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่มีใจความและส่วนที่ขยายใจความสำคัญหรือส่วนประกอบให้เรื่องชัดเจนยิ่งขึ้น

ศศิธร ธัญลักษณ์ธนานนท์ (2542, หน้า 236) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นการอ่านแล้วสรุปใจความสำคัญหรือข้อความที่สำคัญด้วยการจัดบันทึกย่อหรือจดจำไว้ในสมองหรือด้วยการขีดเส้นใต้ไว้ในหนังสือนั้น ใจความสำคัญที่ผู้อ่านได้รับอาจมีหลายลักษณะตามแต่จะต้องการ เช่น เป็นสาระสำคัญของเนื้อเรื่อง เป็นความรู้หรือข้อมูลที่ผู้อ่านสนใจ เป็นแนวคิดหรือทัศนะของผู้เขียน หรือเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง

อวยพร พานิช และคณะ (2548, หน้า 42) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องอ่านค่อนข้างละเอียดอ่านอย่างเข้าใจและเข้าใจถึงระดับลึก ๆ ได้ ทั้งในแง่แนวคิดจุดมุ่งหมายและอารมณ์โดยมุ่งเก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องในแง่ต่าง ๆ การอ่านในขั้นแรกนี้จะเป็นพื้นฐานของการแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ต่อไป

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544, หน้า 83) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการอ่านที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องจะต้องมีการฝึกฝน ทำความคุ้นเคยกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจความหมายแล้วใช้ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจเลือกใจความสำคัญ

สุปราณี พัดทอง (2545, หน้า 65) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความไว้ว่า เป็นความคิดสำคัญอันเป็นแก่นสารหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสู่มาให้อ่านได้ทราบ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

กรมวิชาการ (2546, หน้า 188) ได้ให้ความหมายการอ่านจับใจความหมายถึง การอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วนใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง ใจความสำคัญของเรื่อง คือ ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องนั้นทั้งหมด ข้อความอื่น ๆ เป็นเพียงส่วนขยายใจความสำคัญเท่านั้น ข้อความหนึ่งหรือตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว นอกนั้นเป็นใจความรองคาดว่าใจความสำคัญนี้ผู้รู้ได้เรียกไว้หลายอย่าง เช่น ข้อคิดสำคัญ ของเรื่อง แก่นของเรื่องหรือความคิดหลักของเรื่อง

จากการให้ความหมายของการอ่านจับใจความ พอสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการอ่านที่ผู้อ่านสามารถค้นหาสาระและเข้าใจเนื้อหาของสาระของเรื่องที่อ่าน โดยผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องในแง่ต่าง ๆ ทั้งแนวคิด จุดมุ่งหมาย และความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ด้วยการบันทึกหรือขีดเส้นใต้ในหนังสือ ด้วยการจดบันทึกย่อหรือจดจำไว้ในสมอง ต้องทำความเข้าใจความหมาย ความคิดเห็น เพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกใจความสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยตนเอง

1.1 แนวทางการอ่านจับใจความ

กรมวิชาการ (2546, หน้า 189–190) ได้เสนอแนวทางการอ่านจับใจความให้บรรลุจุดประสงค์มีแนวทาง ดังนี้

- 1) ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลินหรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสมและจับใจความหรือคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
- 2) สรุปรวบรวมประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้หนังสือ ภาคผนวก ฯลฯ ส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องหรือหนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
- 3) ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางในการอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย
- 4) ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยคและข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว
- 5) ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ จะทำให้เข้าใจและจับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.2 ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

- 1) อ่านเพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านว่าด้วยเรื่องอะไร จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
- 2) อ่านให้ละเอียดเพื่อทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่องเพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
- 3) อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจ บางตอนให้แน่นอนถูกต้อง
- 4) เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องด้วยตนเอง

1.3 ทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

จับใจความ

- 1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของ Torndike ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาจะสามารถรับรู้และอ่านจับใจความสำคัญได้ในเวลาอันรวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดีจะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้น การให้นักเรียนได้ฝึกบ่อย ๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความ

2) ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เน้นการกระทำซ้ำ ๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น การจัดหาเรื่องที่ตรงกับความสนใจก็จะเป็นสิ่งเร้าที่ต้องการจะอ่านผลที่ได้ คือ การตอบสนองที่ดี

ทฤษฎีของ Gestalt เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่าน ซึ่งแยกกฎ 3 ข้อ คือ

1) กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งทีคล้ายกันไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกันโครงสร้างของประโยค เนื้อเรื่อง รวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

2) กฎของความชอบ เป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอาจมีความหมายที่ตัวนักเรียน

3) กฎของการต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก ลักษณะของการอ่านที่มีประสิทธิภาพลักษณะของการอ่านที่ประสิทธิภาพของเด็กเกี่ยวกับลำดับขั้นของการพัฒนาทางร่างกายและทางสมอง หากร่างกายและสมองเติบโตไปตามลำดับขั้นและเด็กได้รับการส่งเสริมการอ่านจากที่บ้านจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเป็นไปตามวัยเรียกว่ามีประสิทธิภาพในการอ่านในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ลักษณะของการอ่านที่มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 คือ

3.1) สามารถอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และอ่านได้เร็วขึ้น
เข้าใจวงคำศัพท์กว้างขึ้นเข้าใจสำนวนและโวหาร การบรรยาย การพรรณนา เทศนา อุปมา และสาธก สามารถใช้บริบทการอ่านทำความเข้าใจข้อความที่อ่านใช้แหล่งความรู้พัฒนาประสบการณ์และความรู้ได้กว้างขวางขึ้น

3.2) สามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน
ประเมินค่าทั้งข้อดีและข้อด้อยอย่างมีเหตุมีผล โดยใช้แผนภาพคิดวิเคราะห์อย่างหลากหลาย พัฒนาการอ่านสามารถเล่าเรื่อง ย่อเรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิดจากการอ่านไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและใช้การอ่านในการตรวจสอบความรู้

3.3) สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงตามลักษณะ

คำประพันธ์ ที่หลากหลายและวิเคราะห์คุณค่าด้านภาษา เนื้อหา และสังคม จากบทประพันธ์ ที่มีคุณค่านำไปใช้อ้างอิง เลือกอ่านหนังสือและสื่อสารสนเทศทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาตนด้านความรู้และการทำงาน มีมารยาทในการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน

1.4 ทักษะพื้นฐานของการอ่านจับใจความ

การอ่านเป็นกระบวนการที่จะพึงเป็นการทำงานประสานกัน ระหว่างการมองเห็นการได้ยินและการแปลความของสมอง ดังนั้น ทักษะการอ่านขั้นพื้นฐาน จึงเกี่ยวข้องกับลำดับขั้นของการคิด นักจิตวิทยาการอ่านได้นำหลักของ B. S. Bloom มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของการอ่านมี 6 ขั้น คือ จำ เข้าใจ นำไปใช้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ผู้ที่มีทักษะการอ่านทั้ง 6 ขั้นนี้ จึงจะถือว่าเป็นผู้บรรลุเป้าหมายของการอ่าน

ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นแรกของการอ่านที่สมองต้องจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่านักเรียนมีความจำเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อย ก็ใช้วิธีตั้งคำถามให้นักเรียน ตอบคำถามการให้คำจำกัดความ การบอกความหมายหรืออาจให้สะกดคำที่ได้อ่านจาก เรื่องที่กำหนดให้

ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูด ของตัวเองได้ เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้คิดสนใจ สรุปเรื่องเป็น ข้อคิดโดยใช้คำพูดของตน ดังนั้น การที่ครูจะประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อย ควรตั้งเป็นคำถามด้วยการเล่าเรื่อง สรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกลำถ้อยคำ ประโยค และเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่หรือนำไปใช้ แก้ปัญหาในวิชาอื่น ๆ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณา ในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านแยกองค์ประกอบย่อย ของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่า องค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ให้ผู้อ่านรู้จักสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สุภาษิตหรือคำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกันอีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกัน และแตกต่างกันได้ด้วย

ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ให้ผู้อ่านรู้จัก ตัดสินเรื่องทีอ่านว่าอะไรคือส่วนที่เป็นจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญู ความซาบซึ้ง ทั้งความเป็นเหตุเป็นผล เพื่อฝึกให้ผู้อ่านรู้จักสังเกตการณ์ ใช้ถ้อยคำ การบรรยายที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่าน

2. การอ่านตีความ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้หลายคำ เช่น การพินิจสาร การวินิจฉัยสาร หรือวินิจสาร ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Interpretation มีความหมายการอ่านหรือความหมายตรงคำศัพท์ว่า ตรวจตรา พิจารณาเรื่องราวอันเป็นความหมายที่ผู้เขียนประสงค์จะส่งมาให้ผู้อ่านรับทราบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2558, หน้า 128) ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้ ดังนี้ การอ่านอย่างพิจารณาความคิด ความรู้สึกหรือเจตนาารมณ์ของผู้เขียนที่แฝงอยู่นอกเหนือไปจากเนื้อเรื่อง เป็นขั้นตอนการอ่านสูงชันกว่าการอ่านวิเคราะห์

ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ (2558, หน้า 8) ให้ความหมายของการอ่านตีความไว้ว่า การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิด พิจารณาสาระสำคัญของเรื่องว่า ผู้เขียนมีเจตนาใด เช่น แนะนำ สั่งสอน เสียดสี ประชดประชัน หรือต้องการสื่ออะไรแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านต้องสามารถตีความหมายของคำทั้งความหมายนัยตรงและนัยประหวัดของข้อความและสำนวนได้ถูกต้อง ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ความสนใจ ทศนคติ จินตนาการ สติปัญญาและวัยของผู้อ่าน โดยบางครั้งต้องอาศัยเนื้อความหรือบริบทแวดล้อม และประสบการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ สารนั้น อาจเป็นความตั้งใจหรือเจตนาแนะนำ สั่งสอน เตือนสติ โดยอาจใช้กลวิธีที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาตีความหมายของเนื้อหา เนื้อเรื่องและผู้เขียนได้แขนงไว้ อาจมีทั้งความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายโดยตรง โดยบางครั้งต้องอาศัยเนื้อหา เนื้อความ หรือบริบทแวดล้อมและประสบการณ์ที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยอาศัยความรู้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านช่วยในการอ่านตีความ

2.1 ความสำคัญของการอ่านตีความ

วัลภา ศศิวิมล (2541, หน้า 21) ได้กล่าวว่า สาเหตุประการหนึ่ง ที่ผู้เขียนไม่นิยมส่งสารถึงผู้อ่านโดยตรงนั้น อาจเป็นเพราะเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย ข้อคิด ค่านิยมบางประการหรือทำความเดือดร้อนเสียให้แก่ผู้อื่นหรือตนเอง ผู้เขียนอาจจะเขียนถึงเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่ไม่อ่านเขียนอย่างเปิดเผย จึงต้องเขียนออกมาในรูปของสัญลักษณ์ จึงเป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะต้องตีความเอง

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2548, หน้า 19) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านตีความไว้ว่า

- 1) ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องทีอ่านได้หลายด้านหลายมุม
- 2) ทำให้เห็นคุณค่าและได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน
- 3) ช่วยฝึกการคิดไตร่ตรองหาเหตุผล
- 4) ทำให้มีวิจารณญาณในการอ่าน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการอ่านตีความ คือ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องราวที่ซับซ้อน และทำให้เข้าใจเรื่องทีอ่านได้หลายด้าน หลายมุม ได้ฝึกคิดไตร่ตรองและหาเหตุผล ทำให้มีวิจารณญาณในการอ่านผู้อ่านเห็นคุณค่า และได้รับประโยชน์จากสิ่งที่อ่าน

2.2 ประเภทของการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549, หน้า 19) ได้แบ่งประเภทของการอ่านตีความไว้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

- 1) การอ่านออกเสียงอย่างตีความ (การอ่านตีบท) เป็นการอ่านแบบทำเสียงให้สมบทบาท แต่อารมณ์กับบทที่อ่านและความรู้สึกให้เหมาะสม
- 2) การอ่านตีความเป็นการอ่านที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจงานเขียนทุกแง่มุม เพื่อตีความเป็นพื้นฐานของการอ่านออกเสียงอย่างตีความ

2.3 ความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549, หน้า 19-20) ได้สรุปความรู้เกี่ยวกับการอ่านตีความไว้ ดังนี้

1) เสียง (คำ) และความหมาย เสียงของคำที่แตกต่างกันย่อมสื่อความหมายที่แตกต่างกัน ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ ว่าเสียงของคำที่ผู้เขียนใช้นั้น สัมพันธ์กับความหมายอย่างไร

2) ภาพพจน์ อ่านต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องภาพพจน์ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านตีความมีความกว้างขวางลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น ภาพพจน์ อุปมา อุปปลักษณ์ นามนัย อธิพจน์ บุคลาธิษฐาน เป็นต้น

3) สัญลักษณ์ ในทางวรรณกรรม หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมักจะเป็นรูปธรรมที่เป็นเครื่องแทนนามธรรม เช่น ดอกไม้แทนหญิงงาม พระเพลิงแทนความร้อนแรง ฯลฯ แบ่งเป็นสัญลักษณ์ตามแบบแผนและสัญลักษณ์ส่วนตัว

4) พื้นหลังของเหตุการณ์ คือ ความเป็นไปในสมัยที่งานเขียนเรื่องนั้นได้แต่งขึ้นรวมถึงลัทธิความเชื่อ สภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นอยู่ของยุคสมัยนั้น ๆ

5) ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านตีความ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับประวัติผู้แต่ง ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา ปรัชญา ศาสนา

6) องค์ประกอบที่ทำให้การอ่านตีความแตกต่างกัน ได้แก่ ความสนใจ ประสบการณ์ จินตนาการ เจตคติ ระดับสติปัญญา ความรู้และวัย

7) เกณฑ์การพิจารณาการอ่านตีความ การตีความงานเขียน ความผิดถูกไม่ใช่เรื่องสำคัญ อยู่ที่มีความลึกซึ้งกว้างขวางและมีความสมเหตุสมผล กลวิธีการอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549, หน้า 20) ได้สรุปกลวิธีการอ่านตีความไว้ ดังนี้

1) การวิเคราะห์เพื่อการตีความ หมายถึง การพิจารณา รูปแบบเนื้อหา กลวิธีการแต่ง และการใช้ภาษาของงานเขียน

2) พิจารณารายละเอียดของงานเขียนจะต้องพิจารณา

รายละเอียดต่าง ๆ คือ

2.1) พิจารณาว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง เรื่องใดเป็นข้อคิดเห็น ตลอดจนความรู้สึกและอารมณ์ของผู้เขียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยตรง หรือแสดงออกโดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร

2.2) วิเคราะห์และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียน เป็นการที่ผู้อ่านวิเคราะห์ตัวเอง

2.3) การพิจารณาความคิดแทรก หมายถึง การพิจารณาข้อความรู้ ความคิดที่ผู้เขียนมีไว้ในใจ แต่ไม่ได้เขียนไว้ในงานเขียนนั้นตรง ๆ

3) การตีความงานเขียนนำข้อมูลต่าง ๆ ประมวลเข้าด้วยกัน เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจแล้วตีความงานเขียนว่าผู้เขียนส่งสารอะไรมาให้แก่ผู้อ่าน

4) แสดงความคิดเสริม เป็นการที่ผู้อ่านแสดงความคิดของผู้อ่านเอง โดยที่กระบวนการอ่านตีความนั้นมีส่วนช่วยยู่ให้คิด เป็นความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้นใหม่

2.4 หลักเกณฑ์การอ่านตีความ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549, หน้า 19) ได้สรุปหลักเกณฑ์การอ่านตีความไว้ ดังนี้

1) อ่านเรื่องที่จะตีความนั้นให้ละเอียดแล้วพยายามจับประเด็นสำคัญให้ได้

2) ขนาดที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบครอบแล้วนำมาประมวลเข้ากับความคิดของตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด

3) พยายามทำความเข้าใจกับถ้อยคำที่เห็นว่ามีค่าสำคัญ และจะต้องไม่ลืมตรวจสอบบริบทด้วยว่าบริบทหรือสิ่งแวดล้อมนั้นได้กำหนดความหมายของคำนั้นอย่างไร

4) ต้องระลึกไว้เสมอว่า การตีความไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ เพราะการตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญและคงไว้ซึ่งค่าของข้อความเดิม

5) การเขียนเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้จากการตีความนั้นจะต้องให้มีความหมายชัดเจน

6) การตีความไม่ว่าจะเป็นการตีความเกี่ยวกับเนื้อหา หรือเกี่ยวกับน้ำเสียงก็ตามเป็นการตีความตามความรู้ ความคิดและประสบการณ์ ของผู้ตีความเอง ดังนั้น ผู้อื่นจึงอาจจะไม่เห็นพ้องด้วยก็ได้

2.5 องค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านตีความ

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ (2552, หน้า 3-7) เสนอองค์ประกอบ ที่สำคัญ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจข้อเขียนที่อ่านได้อย่างสมบูรณ์ไว้ดังสรุปได้ ดังนี้

- 1) องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา (language Forms) ซึ่งประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา ทางด้านไวยากรณ์และความหมาย ของคำศัพท์และสำนวนโวหารต่าง ๆ
- 2) องค์ประกอบด้านข้อเขียนและบทอ่าน (Signification and Value of Text) บทอ่านสื่อสิ่งพิมพ์แต่ละประเภทย่อมมีวัตถุประสงค์ รูปแบบการเขียน (Text Type) และลีลาการใช้ภาษาแตกต่างกันไป เพื่อแสดงภาพลักษณ์ของข้อความ (Passage) ให้มีเอกลักษณ์จำเพาะของตนเอง และมีลักษณะเป็นแบบแผนเป็นสากลนิยมถ่ายทอด เรียนรู้กันได้ ผู้อ่านจึงต้องตระหนักและเข้าใจในความแตกต่างของภาพลักษณ์ดังกล่าว โดยจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการเขียนกลวิธีการนำเสนอลีลาและแบบแผน การใช้ภาษาของข้อเขียน เป็นต้น
- 3) องค์ประกอบด้านภูมิหลังความรู้และความสามารถทางการคิดของผู้อ่าน (Schema) ซึ่งประกอบด้วย

3.1) ความสามารถและความถนัดด้านภาษา หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค ลักษณะโครงสร้างของเนื้อความ รูปร่างแต่ละประเภทและมีความเข้าใจข้อความที่อ่านก่อนว่ามีวัตถุประสงค์และกลวิธีการ นำเสนออย่างไร รวมทั้งการมีความรู้และความถนัดเกี่ยวกับรูปแบบการเขียน แบบแผน การใช้โวหารลีลาการใช้ภาษา และโครงสร้างของเนื้อเรื่องมาก่อนดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2 สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้อ่านเกิดภาพนึกและจินตนาการต่อการรับรู้และซึมซับ งานเขียนนั้นได้ทันที

3.2) ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะสาขาวิชา (Background Knowledge) โครงสร้างความรู้เดิมเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้และแนวคิด สำคัญ ๆ ของเนื้อหา หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางโลกและสังคม หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อ่าน การที่ผู้อ่านมีภูมิหลังเหล่านี้มาบ้าง จะช่วยให้เกิด

จินตภาพหรือความพร้อมและความกระฉับในการอ่านมากกว่า ผู้ที่ขาดประสบการณ์ โดยเฉพาะการอ่านนวนิยาย สารคดีท่องเที่ยว ชีวประวัติ บุคคลสำคัญ สิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ วัฒนธรรมความเป็นอยู่ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ ซึ่งต้องอาศัยทั้งความรู้สาขาวิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งประสบการณ์ตรงที่เคยรับรู้หรือสัมผัสมาก่อน เพื่อประกอบการตั้งสมมติฐานล่วงหน้าปรับความคิดและคาดเดาการอ่านต่อไป อีกทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านตีความประโยคและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการนิยามศัพท์เทคนิคเฉพาะสาขาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

3.3) จิตพิสัยและทัศนคติของผู้อ่าน (Affective and Attitude)

โครงสร้างความคิดเดิมด้านทัศนคตินี้จะเกี่ยวข้องกับสภาวะด้านจิตใจของผู้อ่านที่มีต่อค่านิยมหรือความนิยมชมชอบในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการสะสมของมวลความรู้รู้สึกความชอบและการกระทำของผู้อ่าน จึงกลายเป็นแรงผลักดัน ที่แฝงอยู่ในตัวผู้อ่านที่แสดงออกมาในรูปปฏิกิริยาสนองตอบต่อเรื่องที่อ่านทั้งในด้านบวกหรือลบ โดยอิงกับจิตพิสัย (Affection Domain) ของผู้อ่านเป็นสำคัญ ดังนั้น ผู้อ่านมักจะนิยมอ่านเรื่องที่สอดคล้องกับค่านิยมความถนัด และความสนใจของตนเสมอ อีกทั้งยังมีอิทธิพลโน้มน้าวความเชื่อความศรัทธาของผู้อ่านต่อเรื่องที่อ่านนั้นในแง่วิจักษณ์เชิงนิยาม เขาตระหนักถึงประโยคที่ผู้อ่านจะได้รับอันเนื่องจากการมีกรอบอ้างอิงความคิดคล้ายคลึงกันมาก่อน

3.4) ความรู้ด้านภูมิหลังประสบการณ์ของผู้เขียน (Author's Background)

การที่ผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับผู้เขียนมาก่อน เช่น เข้าใจเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความถนัด ความสนใจ ความชำนาญพิเศษ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้เขียน จะมีอิทธิพลต่อการอ่านและเข้าใจความคิดหรือนัยความหมายต่าง ๆ ที่แทรกซ่อนอยู่ในข้อเขียนเหล่านี้ อีกทั้งยังมีอิทธิพลสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านด้วย ส่งผลให้ผู้อ่านเกิดความประจักษ์ และซาบซึ้งในอรรถรสของเรื่องเป็นพิเศษ

3.5) ความเข้าใจในด้านภูมิหลังทางวัฒนธรรม (Cultural Background)

ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบริบททางสังคมที่สัมพันธ์กับเนื้อเรื่องและผู้เขียน นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจเนื้อหาวัฒนธรรมในด้านประเพณี ความเชื่อ ศาสนา ปรัชญา ความคิด อุดมการณ์ทางการเมือง ฯลฯ ที่แทรกอยู่ในเนื้อเรื่อง โดยเฉพาะการอ่านนวนิยาย นิทาน เรื่องสั้น บทกวี พงศาวดาร ตำนาน บทวิเคราะห์วิจารณ์ ฯลฯ

มักจะมีภูมิหลังทางวัฒนธรรมดังกล่าวแทรกในรูปแบบของถ้อยคำ อุปมาอุปไมย คติธรรม คุณลักษณะของตัวละคร เป็นต้น

3.6) ความสามารถในการคิดของผู้อ่าน (Conceptual Abilities) การอ่านเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับกระบวนการทางสมองและกระบวนการคิดอย่างใกล้ชิด ผู้อ่านที่สามารถจัดระบบความคิดของตนได้ดีในด้านการเรียบเรียงความ การจัดลำดับ การตีความ การวินิจฉัย และการสรุปเค้าโครงความคิดรวบยอดของสิ่งที่อ่าน หรือสิ่งที่เห็นได้อย่างคล่องแคล่ว ย่อมส่งผลต่อการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพทั้งสิ้น

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการอ่านเป็นกระบวนการความรู้ความสามารถในการคิดแบบมีกระบวนการ เข้าใจเกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ความถนัด ความสนใจ ความชำนาญพิเศษ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ๆ ของผู้เขียนจะมีอิทธิพลต่อการอ่านและเข้าใจความคิดหรือนัยความหมายต่าง ๆ ที่แทรกซ่อนอยู่ในข้อเขียนเหล่านี้

3. การอ่านเชิงวิเคราะห์

ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ไว้ ดังนี้

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคนอื่น ๆ (2545, หน้า 50-51) การอ่านอย่างวิเคราะห์เป็นการอ่านที่ฝึกให้นักเรียนรู้จักการอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ รู้จักแยกแยะความเหมาะสมขององค์ประกอบ ในการเขียนทั้งเนื้อหาและรูปแบบ เข้าใจจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน รวมทั้งวินิจฉัยได้ว่า เรื่องนั้นควรอ่านหรือไม่ควรอ่านอย่างไร การฝึกทักษะการอ่านอย่างวิเคราะห์ ทำให้นักเรียนอ่านหนังสือเป็นและอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2547, หน้า 3) อธิบายถึงการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า หมายถึง การแยกแยะรูปแบบของงานประพันธ์ที่อ่านว่าเป็นอะไรแล้ว พิจารณาเนื้อหาว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง โดยแยกเนื้อเรื่องออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร เพราะเหตุใด หรือทำไม พิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่าประกอบด้วยอะไร หรือประกอบด้วยอะไรบ้าง วิเคราะห์ทัศนคติของผู้แต่ง เพื่อทราบจุดหมายที่อยู่เบื้องหลังผ่านทางภาษาและถ้อยคำที่ใช้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547, หน้า 123-124) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ การอ่านแล้วนำมาแยกแยะข้อดีข้อบกพร่อง ทางด้านศิลปะการเขียนเนื้อเรื่อง โดยกำหนดจุดมุ่งหมายว่า ต้องการทราบเกี่ยวกับหนังสือแนวใด เรื่องอะไร ต้องการทราบรายละเอียดแค่ไหน เกี่ยวกับอะไร เมื่อได้หัวข้อแล้วให้อ่านเพื่อให้รู้เรื่องโดยตลอดเรื่อง แล้วนำความคิดแยกย่อย เพื่อกรองจนได้แก่นสำคัญของเรื่องที่จะนำมาวิเคราะห์ เพื่อพิจารณาคุณค่าในเรื่องที่ปรากฏ

ณรงค์ นาริต (2550, ออนไลน์) สรุปความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่าเป็นการอ่านอย่างละเอียดด้วยความรอบคอบ มีความเข้าใจในเรื่องเป็นอย่างดี สามารถแยกแยะได้ว่าเรื่องที่อ่านมีที่มาของเรื่องอย่างไร มโนทัศน์ของผู้เขียนและเรื่องที่อ่านคืออะไร สามารถพิจารณาหาเหตุผลประกอบและรู้จักเปรียบเทียบ จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่องและแนวคิดของผู้เขียนได้ สิ่งสำคัญต้องสามารถประเมินค่าได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่าหรือไม่ดีอย่างไร เพราะอะไรผู้อ่านต้องใช้ทั้งความรู้ ประสบการณ์ และวิจารณญาณของตนในการนำเสนอทัศนะต่าง ๆ ในการอ่าน

สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 9) ให้ความหมายของการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ ความสามารถในการจำแนก แยกแยะ องค์ประกอบต่าง ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุ สิ่งของ เรื่องราว หรือเหตุการณ์ และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริง หรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 208) ให้ความหมายการอ่านเชิงวิเคราะห์ว่า หมายถึง การอ่านอย่างละเอียดครบถ้วนแล้วจึงแยกแยะได้ว่า ส่วนต่าง ๆ นั้นมีความหมายและสำคัญอย่างไรบ้าง แต่ละส่วนสัมพันธ์กับส่วนอื่น ๆ อย่างไร

เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ (2558, หน้า 126) กล่าวไว้ว่า อ่านตีความเป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิดความเข้าใจละเอียดแจ่มแจ้งในความหมายของคำสำคัญ แต่ละคำ ข้อความแต่ละปอนด์ตลอดจนความสัมพันธ์ของใจความและใจความสรุปทั้งหมด การอ่านประเภทนี้เป็นขั้นตอนการอ่านที่เกินไปจากการอ่านเอาเรื่องตามธรรมดา

สรุปได้ว่า การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง การอ่านที่สามารถรับสารได้ครบถ้วนโดยแยกแยะข้อความครบถ้วน แยกข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถพิจารณาหาเหตุผลประกอบและรู้จักเปรียบเทียบ ช่วยให้ผู้อ่านสามารถสรุปเรื่องและแนวคิดของผู้เขียนได้ การอ่านตีความเป็นการอ่านที่มุ่งให้เกิด

ความเข้าใจและแจ่มแจ้งในความหมายของคำสำคัญแต่ละคำ และหาข้อบกพร่อง
ทั้งทางด้านศิลปะการเขียนเนื้อเรื่อง โดยกำหนดจุดมุ่งหมายเกี่ยวกับหนังสือแนวใด
เรื่องอะไร ต้องการทราบรายละเอียดแค่ไหน เมื่อได้หัวข้อแล้วให้อ่านเพื่อให้อ่านเรื่อง
โดยตลอดเรื่อง กรองจนได้แก่นสำคัญของเรื่องที่จะนำมาวิเคราะห์

3.1 ความสำคัญของการอ่านเชิงวิเคราะห์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 189-208) การอ่านเชิงวิเคราะห์
เป็นทักษะการอ่านที่สูงขึ้นกว่าการอ่านทั่ว ๆ ไป กล่าวคือ มิใช่เป็นเพียงการอ่านเพื่อความรู้อัน
และความเพลิดเพลินเท่านั้น แต่ยังต้องมีการวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนในด้านต่าง ๆ ด้วย
ผู้จัดการอ่านคิดวิเคราะห์ให้ผู้เรียนอ่านอย่างจริงจังเพื่อนำไปสู่การสร้างความรู้ ความคิด
การตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต การวิเคราะห์การอ่าน

1) การวิเคราะห์การอ่าน ประกอบด้วย

- 1.1) รูปแบบ
- 1.2) กลวิธีในการประพันธ์
- 1.3) เนื้อหาหรือเนื้อเรื่อง
- 1.4) สำนวนภาษา

2) กระบวนการวิเคราะห์

มีสิ่งที่จะต้องพิจารณา ดังต่อไปนี้

- 2.1) ดูรูปแบบของงานประพันธ์ว่า ใช้รูปแบบใด
อาจเป็นนิทาน บทละคร นวนิยาย เรื่องสั้น บทร้อยกรอง หรือบทความจากหนังสือพิมพ์
- 2.2) แยกแยะเนื้อหาออกเป็นส่วน ๆ ให้เห็นว่า ใคร
ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่
- 2.3) แยกพิจารณาแต่ละส่วนให้ละเอียดลงไปว่า
ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- 2.4) พิจารณาให้เห็นว่า ผู้เขียนใช้กลวิธีเสนอเรื่องอย่างไร

3) การวิเคราะห์ในชั้นต่าง ๆ

- 3.1) การอ่านวิเคราะห์คำ เป็นการอ่านเพื่อเพิ่มให้มีถ้อยคำ
ในวลี ประโยค หรือข้อความต่าง ๆ โดยสามารถบอกได้ว่า คำใดใช้อย่างไร ใช้ผิดความหมาย
ผิดหน้าที่ไม่เหมาะสม ไม่ชัดเจนอย่างไร ควรจะต้องหาทางแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เป็นต้น
เช่น

3.1.1) อย่าเอาไปใช้ทับกระดาษ

3.1.2) ที่นี้รับอัคพระ

3.1.3) เขาท่องเที่ยวไปทั่วพิภพ

3.1.4) เจ้าอาวาสวัดนี้มีมรณกรรมเสียแล้ว

3.2) การอ่านวิเคราะห์ประโยค การอ่านวิเคราะห์ประโยค

เป็นการอ่านเพื่อแยกแยะประโยคต่าง ๆ ว่าเป็นประโยคที่ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้ประโยคผิดไปจากแบบแผนของภาษาอย่างไร เป็นประโยคที่ถูกต้องสมบูรณ์เพียงใดหรือไม่ มีหน่วยความคิดในประโยคขาดเกินหรือไม่ เรียงลำดับความในประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ ใช้พุ่มเพื่อยโดยไม่จำเป็น หรือใช้รูปประโยคที่สื่อความหมายชัดเจนหรือไม่ เมื่อพบข้อบกพร่องแล้วก็สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ เช่น

3.2.1) สุขภาพของคนไทยไม่ดีขึ้นใหญ่

3.2.2) การแก้ปัญหาจราจรในกรุงเทพฯ เกิดการจราจร

3.2.3) ทุกคนยอมประสบความสำเร็จท่ามกลาง

ความขยันหมั่นเพียร

3.2.4) เขามักจะเป็นหวัดในทุกครั้งที่ฝนเริ่มตก

3.3) การอ่านวิเคราะห์ทัศนะของผู้แต่ง ผู้อ่านต้องพิจารณา

ไตร่ตรองให้รอบคอบว่า ผู้เขียนเสนอพรรณาน้ำหนักเหตุผลประกอบข้อเท็จจริงน่าเชื่อถือเพียงใด เป็นคนมองโลกในแง่ใด เป็นต้น

3.4) การอ่านวิเคราะห์รส การอ่านวิเคราะห์รส หมายถึง

การอ่านอย่างพิจารณาถึงความซาบซึ้งประทับใจที่ได้จากการอ่าน วิธีการที่จะทำให้เข้าถึงรสอย่างลึกซึ้ง คือ การวิเคราะห์รสของเสียง และรสของภาพ

3.4.1) รสของเสียง ผู้อ่านจะรู้สึกได้ชัดจากการอ่านออก

เสียงดัง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านอย่างปกติ หรือการอ่านทำนองเสนาะ ซึ่งจะช่วยให้รู้สึกถึงความไพเราะ ความเคลื่อนไหว ซึ่งแฝงอยู่ในเสียง ทำให้เกิดความรู้สึกไปตามท่วงทำนองของเสียงสูงต่ำจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.4.2) รสของภาพ เมื่อผู้อ่านอ่านแล้วเกิดความเข้าใจ

เรื่องในขณะเดียวกันทำให้เห็นภาพด้วย เป็นการสร้างเสริมให้ผู้อ่านได้เข้าใจความหมาย การเขียนบรรยายความด้วยถ้อยคำไพเราะทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองก่อให้เกิดภาพขึ้นในใจผู้อ่าน ทำให้เกิดความเพลิดเพลินและเข้าใจความหมายของเรื่องได้ดียิ่งขึ้น

3.5) การอ่านวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหาและตีความเนื้อหาของข้อความ

3.5.1) การวิเคราะห์ขอบเขตของปัญหา มีหลักปฏิบัติ ดังนี้

(1) การจัดประเภทหนังสือตามชนิดและเนื้อหาของหนังสือแต่ละประเภทมีวิธีการต่างกัน ก่อนอ่านหนังสือวิเคราะห์ว่า หนังสือเล่มนั้นอยู่ในประเภทใด การแบ่งประเภท จะดูแต่ชื่อเรื่อง หรือลักษณะภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ต้องสำรวจเนื้อหาด้วย อย่างไรก็ตาม ชื่อเรื่องเป็นสิ่งที่ใช้เป็นแนวทางได้ ย่อมต้องการพยายามตั้งชื่อเรื่องให้ตรงแนวเขียนหรือจุดมุ่งหมายในการเขียนของตนให้มากที่สุด

(2) สรุปให้สั้นที่สุดว่า หนังสือนั้นกล่าวถึงอะไร หนังสือที่ดีต้องมีเอกภาพ มีการจัดองค์ประกอบของส่วนย่อยอย่างเป็นระบบ ผู้อ่านต้องพยายามสรุปภาพดังกล่าวออกมาเพียง 1-2 ประโยค ว่าหนังสือเล่มนั้นมีอะไรเป็นจุดสำคัญหรือเป็นแก่นเรื่อง แล้วจึงหาความสัมพันธ์กับส่วนสัมพันธ์ต่อไป

(3) กำหนดโครงสร้างของหนังสือ เมื่ออ่านต้องตั้งประเด็นด้วย ว่าจากเอกภาพของหนังสือเล่มนั้น อะไรเป็นส่วนประกอบสำคัญบ้าง ส่วนที่สำคัญ ๆ สัมพันธ์กันโดยตลอดหรือไม่ และแต่ละส่วนก็มีหน้าที่ของตน สัมพันธ์ซึ่งกันและกันหรือไม่

(4) กำหนดปัญหาที่ผู้เขียนต้องการแก้ ผู้อ่านควรพยายามอ่าน และค้นพบว่า ผู้เขียนเสนอปัญหาอะไร อย่างไร มีปัญหาย่อยอะไร และให้คำตอบตรง ๆ หรือไม่ การตั้งปัญหาเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้เข้าใจเรื่องแจ่มแจ้ง ยิ่งตั้งปัญหาได้กว้างขวางลึกซึ้งเพียงใด ยิ่งเข้าใจได้เพิ่มขึ้นเพียงนั้น

3.6) การตีความเนื้อหาของหนังสือ การตีความเป็นสิ่งที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ ความคิดของผู้เขียน พิจารณาวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้บอกความหมายหรือในของข้อความที่เขียนออกมาตรง ๆ แต่ความรู้ ความเข้าใจบริบทของเรื่องเป็นอย่างดี เราจะเห็นด้วยหรือไม่ก็ตาม แต่การพยายามเข้าใจเช่นนั้นอย่างแจ่มแจ้ง การตีความเนื้อหาของหนังสือ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

3.6.1) ความหมายของคำสำคัญ และค้นหาประโยคสำคัญที่สุดผู้อ่านต้องพยายามเข้าใจคำสำคัญ และเข้าใจประเด็นที่สำคัญที่ผู้เขียนเสนอ เพื่อเข้าใจความคิดของผู้เขียนได้เป็นเหตุ ประโยคสรุปความคิดสำคัญของผู้เขียน โดยพิจารณาว่า ประโยคใดเป็นประโยคเหตุ ประโยคใดเป็นประโยคผล ประโยคใดเป็นข้อสรุป ซึ่งบางครั้งผู้เขียนไม่ได้สรุปความคิดออกมาให้เห็นชัดเจน แต่ผู้อ่านต้องพยายามสรุปออกมาให้ได้

3.6.2) ตัดสินใจว่า อะไรคือการแก้ปัญหาของผู้เขียน เมื่อผู้อ่านตีความสำคัญให้ตรงกับผู้เขียนเข้าใจความสำคัญของผู้เขียน และสรุปความคิดของผู้เขียนได้แล้ว ผู้อ่านก็จะวิเคราะห์หรือตัดสินได้ว่า จากเรื่องราวหรือเหตุผลต่าง ๆ ที่ผู้เขียนนำเสนอ นั้นมีความสมเหตุสมผล

3.6.3) หน้าแน่น น่าเชื่อถือได้หรือไม่เพียงใด เพื่อนำไปสู่การวิจารณ์หนังสือเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

3.7) การพิจารณาคอลัมน์ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์ หนังสือพิมพ์เป็นหนังสือที่คนจำนวนมากอ่านเป็นประจำทุกวัน มีคอลัมน์หลากหลาย การอ่านหนังสือพิมพ์มีแนวการพิจารณาประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.7.1) การพาดหัวข่าว การพาดหัวข่าวเป็นการตั้งชื่อเขาให้กะทัดรัด และพิมพ์ตัวอักษรขนาดใหญ่เป็นพิเศษเพื่อดึงดูดความสนใจ การพาดหัวข่าวที่ดีมีลักษณะ ดังนี้

(1) หัวเข่าตรงกับสาระของข่าว ผู้เขียนข่าวไม่ควรพาดหัวข่าวไม่ตรงกับเนื้อข่าว เพื่อเรียกร้องความสนใจ

(2) หัวข่าวใช้ภาษาที่กะทัดรัด เข้าใจง่าย ไม่ควรใช้ภาษาที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด และใช้คำผิดความหมาย เพียงเพื่อประโยชน์ทางการขาย โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าทางภาษา เช่น

(2.1) ทัพกีฟ้าพิการหวัง 30 ทอง

(2.2) เปิดตัวกินปุ่ยวัดใจนายก

(2.3) หีนรุ่มสังกรรมสาวรูน

3.7.2) เนื้อหาของข่าว มีแนวพิจารณา ดังนี้

(1) เนื้อหาข่าวที่ดีต้องเป็นข่าวจริงตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ควรมีความคิดเห็น หรือเนื้อหาตามใจผู้เขียนเพื่อให้ผู้ฟังชื่นชม ข่าวที่ดีต้องเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อคนหมู่มากหรือส่วนรวม เช่น ข่าวการเมือง การเลือกตั้ง ข่าวการปกครอง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการประกอบอาชีพ หรือข่าวเกี่ยวกับอนามัย เป็นต้น ไม่ควรเป็นข่าวของคนใดคนหนึ่ง เพื่อยกย่องเชิดชูโดยมุ่งหวังประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง และต้องเป็นข่าวที่ไม่ทำลายความมั่นคงของชาติความสงบสุขของประชาชนและศีลธรรมอันดีงาม

(2) ภาษาที่ใช้เป็นภาษาสุภาพ ไม่ควรใช้ภาษา

หยาบคาย

(3) การเล่าเหตุการณ์ในข่าวควรเล่าตามลำดับตั้งแต่ต้นจนจบไม่ปิดบังอำพราง มีเงื่อนงำสลับซับซ้อน

(4) การเล่าเหตุการณ์ทุกตอน ต้องอ้างอิงหลักฐานที่มา สถานที่ เวลา รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ควรเป็นไปเพื่อความบริสุทธิ์ใจที่ปกป้องผู้บริสุทธิ์ ผู้เยาว์ หรือจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์

3.7.3) การพิจารณาบทความในหนังสือพิมพ์

มีแนวพิจารณา ดังนี้

(1) ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้ที่รู้เรื่องที่เขียนอย่างถ่องแท้ มีข้อมูลสามารถอ้างอิงได้

(2) ผู้เขียนบทความต้องแสดงความคิดเห็นโดยอาศัยข้อเท็จจริง และเหตุผลอื่น ๆ สบอบอย่างกว้างขวาง การแสดงความคิดเห็นเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ใจ ไม่ใช่ความรู้สึกของตนเองเป็นตัวกำหนดเพียงอย่างเดียว การแสดงความคิดเห็นนั้น ควรเป็นไปในทางสร้างสรรค์ และไม่อคติลำเอียง

(3) การวิจารณ์ของผู้เขียนบทความ ตั้งอยู่บนหลักการ การดำเนินไม่ควรเน้นที่ตัวบุคคล เน้นที่วิธีการหรือหลักการ ควรชี้ให้เห็นปัญหาและเสนอแนวทางแก้ปัญหาอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ รูปแบบการเขียนและการใช้ภาษา ควรมีความถูกต้อง เข้าใจง่าย ไม่ใช่ถ้อยคำที่สอจดเสียดหยามคาย

3.7.4) การพิจารณาคอลัมน์อื่น ๆ นอกจากข่าวและบทความแล้ว วารสาร หรือหนังสือพิมพ์ยังมีอีกหลากหลายคอลัมน์ เช่น บันเทิงคดี อากาศ โฆษณา ความรู้ต่าง ๆ การพิจารณาในแต่ละคอลัมน์ ควรพิจารณาเรื่องการใช้ภาษา การเขียน และคุณค่าที่ได้รับจากการอ่าน เป็นต้น

3.2 แนวการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนการอ่านเชิงวิเคราะห์ ทักษะการอ่าน เพื่อแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ ซึ่งนักเรียนอ่านวิเคราะห์โดยการพูด หรือการเขียนสื่อความให้ผู้อื่นเข้าใจแนวคิดในด้านต่าง ๆ อย่างมีหลักการและมีเหตุผล การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ควรจัดเตรียมเรื่องราวเนื้อหาหรือข้อความต่าง ๆ โดยจัดเตรียมเอกสารหรือมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาหรือรวบรวมมาได้แต่สิ่งที่สำคัญก็คือเนื้อหา หรือเรื่องราว ที่จะนำมาวิเคราะห์นั้นต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วย เช่น ฝึกให้นักเรียนแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นก็ควรนำมาจากข่าวหรือบทความ ในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น แนวการจัดการเรียนการสอนอาจใช้วิธีการ ดังนี้

- 1) ให้นักเรียนอ่านข้อความสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์คำที่ผู้เขียน เลือกใช้ คำใดใช้คำผิด ความหมายคำใดใช้ผิดหน้าที่ คำใดที่ใช้เหมาะ หรือไม่ชัดเจนพร้อม ทั้งให้ตัวอย่างแนวทางแก้ไข
- 2) ให้นักเรียนอ่านเรื่องราวสั้น ๆ และวิเคราะห์ประโยค ที่ผู้เขียนใช้ว่ามีความถูกต้องชัดเจนหรือไม่ผิดจากแบบแผนของภาษาอย่างไรเป็นประโยค ที่ถูกต้องสมบูรณ์หรือไม่การเรียงลำดับความในประโยคถูกต้องหรือไม่ใช้ประโยคกะทัดรัด หรือไม่ใช้คำฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นหรือไม่นักเรียนมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงอย่างไร
- 3) ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องราวสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์ทีละเรื่องก็ได้ เช่น เรื่องที่ 1 วิเคราะห์ความถูกต้องชัดเจนของการใช้ประโยคเรื่องที่ 2 วิเคราะห์การเรียง ลำดับความในประโยค ฯลฯ สิ่งสำคัญคือข้อความที่เลือกมาต้องมีเนื้อหาเหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์ของครูที่ตั้งไว้
- 4) ให้นักเรียนอ่านบทความสั้น ๆ แล้ววิเคราะห์ทัศนนะของผู้แต่ง ว่าเป็นความคิดที่มีเหตุผลน่าเชื่อถือตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงหรือแสดงทรรศนะ เชิงเพ้อฝัน

3.3 แนวการวัดและการประเมินผล

การวัดผลประเมินผลอาจใช้วิธีการ ดังนี้

- 3.3.1 พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในการวิเคราะห์คำวลีหรือประโยค นอกจากนั้นควรวัดผลด้านเหตุผลการวิเคราะห์ทัศนะของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านตลอดจนประเมินผลจากความตั้งใจสนใจและผลงานที่ได้มอบหมาย
- 3.3.2 ให้นักเรียนเลือกอ่านบทร้อยกรองที่นักเรียนชอบแล้วสรุปความเป็นร้อยแก้วโดยใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
- 3.3.3 ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองเรื่อง..... แล้ววิเคราะห์วิจารณ์ บทที่อ่านในด้านรูปแบบฉันทลักษณ์ ความคิดและเนื้อหาสาระในบทร้อยกรอง กลวิธีในการแต่งของบทร้อยกรองและสิ่งที่คุณเขียนฝากไว้ในบทร้อยกรอง
- 3.3.4 ให้นักเรียนอ่านบทร้อยกรองเรื่อง..... แล้ววิเคราะห์ว่าเนื้อหาของบทร้อยกรองให้อารมณ์ความรู้สึกสอดคล้องกับเนื้อหาของบทร้อยกรองหรือไม่อย่างไรให้นักเรียนมีความซาบซึ้งประทับใจกับบทร้อยกรองที่อ่านหรือไม่ต่อจากนั้นจึงพิจารณาความสามารถและผลการทำงานด้วยการวัดผลความถูกต้องของการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาการสรุปความ การวิเคราะห์วิจารณ์บทร้อยกรองและความตั้งใจในการทำกิจกรรม
- 3.3.5 ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วสรุปความให้ถูกต้องชัดเจนตามแบบที่กำหนดให้
- 3.3.6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องและสรุปความจากเรื่องพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์
- 3.3.7 ให้นักเรียนอ่านข่าวหรือบทความจากหนังสือพิมพ์แล้วขีดเส้นใต้ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้เขียนหรือสัญลักษณ์ที่แตกต่างกัน
- 3.3.8 ให้นักเรียนตัดข่าวจากหนังสือพิมพ์แล้ววิเคราะห์ข่าวนั้นมีการนำเสนอเฉพาะข้อเท็จจริงหรือมีความคิดเห็นของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วยพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบว่าความคิดเห็นของผู้เขียนน่าเชื่อถือหรือไม่เพียงใด
- 3.3.9 ให้นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ ในแง่การใช้สำนวนภาษาการสื่อความหมายและความสอดคล้องกับเนื้อหาของข่าวนั้น ๆ

3.3.10 ให้นักเรียนตัดข้อความโฆษณาจากสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ในด้านความน่าเชื่อถือการใช้สำนวนภาษา ความน่าสนใจของการนำเสนอ

3.3.11 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง แล้วตีความเนื้อหา ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เขียนและสรุปความคิดเห็นของผู้เขียนพร้อมทั้งเสนอ แนวความคิดของนักเรียนที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

3.3.12 ให้นักเรียนเลือกวิเคราะห์วิจารณ์บทความ 1 เรื่อง ในเรื่องรูปแบบการนำเสนอกลวิธีการแต่งเนื้อหาและการใช้ถ้อยคำสำนวนภาษา

3.3.13 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง และประเมินค่า ของเรื่องที่อ่านทั้งจุดดีและจุดด้อยโดยใช้เหตุผลประกอบทั้งในด้านเนื้อหา รูปแบบ และคุณค่า ทางวรรณคดีและสังคมส่วนการวัดและการประเมินผลในกิจกรรมต่าง ๆ ข้อเท็จจริงและ ข้อคิดเห็นได้ถูกต้อง

(1) ความถูกต้องชัดเจนในการวิเคราะห์วิจารณ์การพาดหัว

(2) การใช้สำนวนภาษาในการนำเสนอ

(3) การแสดงความคิดเห็นเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ที่ถูกต้อง

ชัดเจนเหตุผลที่ใช้ประกอบการประเมินคุณค่าของหนังสือที่อ่าน

3.4 ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 208) การอ่านเชิงวิเคราะห์ นอกจากจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับความรู้ความคิดและความบันเทิงจากสิ่งที่อ่านเป็นเบื้องต้นแล้วยังก่อให้เกิดประโยชน์อีกหลากหลายประการ คือ

1) ช่วยให้อ่านเห็นภาพทั้งหมดของงานที่เขียนแต่ละชิ้น เป็นส่วนรวมว่ามีอะไรประกอบอยู่ในลักษณะใดอีกทั้งมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความ แต่ละส่วนว่ามีความสัมพันธ์และประกอบกันเข้ามาเป็นงานเขียนแต่ละชิ้นได้อย่างไร

2) ช่วยให้อ่านเกิดทักษะในการอ่านสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ สามารถเลือกได้ว่าอะไรควรอ่านหรืออะไรอ่านผ่าน ๆ หรืออ่านอย่างตั้งใจอย่างละเอียด เพื่อจะได้เป็นความรู้ความคิดและพัฒนาปัญญา

3) ช่วยให้อ่านเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านให้แก่ตนเอง และทำให้เกิดความรัก ความชื่นชม ความซาบซึ้ง อีกทั้งเล็งเห็นคุณค่าของงานเขียน

4) ช่วยให้ผู้อ่านนำเอาวิธีการและผลจากการอ่านมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตหรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ในชีวิตได้

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการอ่านเชิงวิเคราะห์ คือ ช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่าน และสามารถนำทักษะความรู้ที่ได้จากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านของ PISA

จากการศึกษาค้นคว้าและหาความหมาย มีนักศึกษาค้นคว้าหลายท่านให้แนวการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เรื่องการอ่านของ PISA ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2544, หน้า 70) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลไว้ 3 ระดับ คือ

1. การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา และคุณภาพการศึกษาของชาติ โดยสถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนที่เรียนในปีสุดท้ายของช่วงชั้น เข้ารับการประเมินทุกคน
 2. การประเมินผลระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น โดยประเมินตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์และประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน
 3. การประเมินผลระดับชั้นเรียนเป็นการประเมินความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการคุณธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์
- การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน เป็นเงื่อนไขหนึ่งในการประเมินผู้เรียนผ่าน ช่วงชั้นหรือจบการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานในการประเมินดังกล่าวยังไม่มีรูปแบบ วิธีการที่ชัดเจน สถานศึกษาแต่ละแห่งต้องกำหนดรูปแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการประเมินเอง โดยหลักสูตรได้กำหนดแนวดำเนินการไว้กว้าง ๆ ดังนี้ คือ
1. กำหนดมาตรฐานการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน
 2. กำหนดเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน
 3. กำหนดระบบ วิธีการและผู้ประเมิน
 4. ดำเนินการประเมินตามแนวทางที่กำหนด
 5. สรุปผลการประเมินและตัดสินผลการประเมิน

6. ซ่อมเสริมผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

7. บันทึกผลการประเมินอย่างเป็นระบบ

จากแนวดำเนินการนี้ สถานศึกษาแต่ละแห่งมีมาตรฐานในการดำเนินงานแตกต่างกัน เจตนารมณ์ ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำหนดให้ มีการประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียน เพราะจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องการ ให้ผู้เรียนที่จบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ พื้นฐานที่สำคัญ ที่จะทำให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้จะต้องมีความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ดังนั้น สถานศึกษาจึงมีหน้าที่ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถ มีทักษะในการอ่านคิดวิเคราะห์และเขียนสื่อความ แล้วดำเนินการประเมินและพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้การดำเนินการประเมินของสถานศึกษา แต่ละแห่งมีมาตรฐาน

1. วิธีการประเมินการอ่าน

วิธีการประเมินการอ่านของ PISA ในการทดสอบ PISA ได้ใช้ข้อสอบ เป็นตัวแทนของภารกิจการอ่านที่นักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องพบและใช้ในอนาคต ในการทดสอบนักเรียนจะได้อ่านข้อความต่าง ๆ หลากหลาย แล้วให้แสดงออกมา ว่ามีความเข้าใจอย่างไร โดยให้แสดงออกโดยการตอบโต้ ตอบสนอง สะท้อน ออกมาเป็น ความคิดหรือคำอธิบายของตนเอง หรือให้แสดงว่าจะสามารถใช้สาระจากสิ่งที่ได้อ่านได้ อย่างไร การประเมินมีทั้งการอ่านข้อเขียน ที่เป็นข้อความแบบต่อเนื่อง (ได้แก่ ข้อความ แบบต่าง ๆ เช่น การบอกเล่า การพรรณนา การโต้แย้ง ฯลฯ) ข้อเขียนที่ไม่ใช่ข้อความ ต่อเนื่อง (ได้แก่ การอ่านรายการตาราง แบบฟอร์มกราฟ และแผนผัง เป็นต้น) ทั้งนี้ได้ ถือเอาสิ่งที่นักเรียนจะได้พบในโรงเรียน และที่จะต้องใช้ในชีวิตจริงเมื่อเป็นผู้ใหญ่เป็นพื้นฐาน สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2549, หน้า 1)

2. สมรรถนะการอ่านด้านต่าง ๆ 3 ด้าน

PISA ให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มากกว่าการเรียน เพื่อการอ่าน นักเรียนจึงไม่ถูกประเมินการอ่านธรรมดา (เช่น อ่านออก อ่านได้คล่อง แบ่งวรรคตอนถูก ฯลฯ) เพราะถือว่านักเรียนอายุ 15 ปี จะต้องมีทักษะเหล่านั้นมาแล้ว เป็นอย่างดี แต่ PISA จะประเมินสมรรถภาพของนักเรียนในแง่มุ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถที่จะดึงเอาสาระของสิ่งที่ได้อ่านออกมา (ต่อไปจะใช้คำว่าค้นสาระ)

2. ความเข้าใจข้อความที่ได้อ่าน สามารถตีความ แปลความ สิ่งที่ได้อ่านคิดวิเคราะห์เนื้อหา และรูปแบบของข้อความที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิต หรือในโลก ที่อยู่ (ซึ่งต่อไปจะใช้คำว่าตีความ) พร้อมทั้ง

3. ความสามารถในการประเมินข้อความที่ได้อ่าน และสามารถให้ความเห็นหรือโต้แย้งจากมุมมองของตน (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าวิเคราะห์)

4. ความสามารถในการใช้อ่านโดยดูความสามารถ ในการใช้อ่านว่ามีความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะของข้อเขียนได้มากน้อยเพียงใด เช่น การใช้แบบฟอร์มเพื่อการสมัครงาน การใช้เอกสารราชการหรือประกาศแจ้งความ เพื่อสาธารณะประโยชน์ การใช้รายงาน หรือคู่มือต่าง ๆ เพื่อการทำงานอาชีพ การใช้ตำรา หรือหนังสือเรียน เพื่อการศึกษา เป็นต้น สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2549, หน้า 8)

บัญชา แสนทวิ (2547, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการประเมิน นักเรียนนานาชาติ หรือ PISA (Program for International Student Assessment) วางองค์การ ที่ริเริ่มโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเปรียบเทียบ ศักยภาพในการแข่งขันของเยาวชนในระดับศึกษาขั้นพื้นฐานทางนี้โดยยึดหลักพื้นฐาน ว่าสภาพของการศึกษาเป็นตัวชี้วัดศักยภาพของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ OECD จะมีโครงการศึกษาวิจัยหลายรูปแบบเพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบการศึกษา ของประเทศสมาชิก เพื่อป้อนข้อมูลที่เป็นตัวชี้วัดให้ประเทศสมาชิกทราบว่าระบบการศึกษา ของชาติได้เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับอนาคตเพียงพอหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ผลการประเมิน ไม่บอกเพียงคุณภาพของการศึกษาขณะปัจจุบัน แต่สะท้อนศักยภาพของพลเมืองถึง ความสามารถในการแข่งขันในอนาคตด้วย

ฉวีวรรณ แก้วไทรฮะ และสุพจน์ ไชยสังข์ (2557, หน้า 9) กล่าวไว้ว่า การกล่าวประเมินจากองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD) ได้จัดทำรายงานผลการสอบ PISA ร่วมกับ หน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องการสอบ PISA ของแต่ละประเทศ ประเทศต่าง ๆ ที่ส่งนักเรียน ที่มีอายุ 15 ปี เข้าร่วมสอบ PISA ได้พิจารณาเห็นว่า แบบทดสอบ PISA ใช้เปรียบเทียบ คุณลักษณะของนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในเรื่องโครงสร้างและลำดับเนื้อหาของหลักสูตร แตกต่างกันในเรื่องการประยุกต์ใช้วิธีสอนและบริบทด้านภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมนักเรียน

อาจเรียนรู้แตกต่างกันตามพื้นฐานทางครอบครัวและคุณภาพของโรงเรียน การประเมินคุณลักษณะจะตรงกันข้ามกับมาตรฐานของหลักสูตรที่แต่ละประเทศได้กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนแต่ละคนจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต เขาเหล่านั้นจะเผชิญสิ่งที่ท้าทายและการแข่งขัน การเข้าทำงานประเภทเดียวกันในประเทศของตน แต่ปัจจุบันเศรษฐกิจระดับโลกจะเข้ามามีส่วนทำให้การเทียบมาตรฐานทางการศึกษาในระดับชาติเพียงอย่างเดียว นั้นต้องเปลี่ยนแปลงไป โดยต้องเทียบกับมาตรฐานระดับนานาชาติ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549, หน้า 6) ได้ให้ความหมายว่าโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ หมายถึง โครงการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจหรือองค์การ OECD (Organization for Economic Cooperation and Development) มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจว่าระบบการศึกษาของประเทศไทยได้เตรียมเยาวชนของชาติให้พร้อมที่จะใช้ชีวิตและมีส่วนร่วมด้านสังคมในอนาคตเพียงพอหรือไม่ PISA เน้นการประเมินสมรรถนะของนักเรียนวัย 15 ปีที่จะใช้ความรู้ และทักษะเพื่อเผชิญกับโลกในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน เพราะเป็นวัยที่จบการศึกษาภาคบังคับแล้ว อาจจะไปศึกษาต่อหรือออกไปประกอบอาชีพ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2549, หน้า 12) หมายถึง โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ โดยเป็นการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD) เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันของเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากนักเรียนวัย 15 ปี ของประเทศนั้น ๆ ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนจะผ่านการเรียนในการศึกษาภาคบังคับแล้ว โดย OECD ยึดหลักพื้นฐานที่ว่าคุณภาพของการศึกษาเป็นตัวชี้วัดศักยภาพของการพัฒนาทางเศรษฐกิจ OECD จึงจัดให้มีโครงการศึกษาวิจัยหลายรูปแบบเพื่อประเมินถึงประสิทธิภาพของระบบการศึกษาของประเทศสมาชิก เพื่อป้อนข้อมูล อันเป็นตัวชี้วัดให้ประเทศสมาชิกทราบว่าการศึกษาระบบการศึกษาของชาติได้เตรียมเยาวชนให้พร้อมสำหรับอนาคตเพียงพอหรือไม่ ซึ่งส่งผลการประเมินไม่บอกเพียงคุณภาพของการศึกษาปัจจุบัน จะสะท้อนศักยภาพของพลเมือง คือความสามารถในการแข่งขันในอนาคตด้วย

นอร์แบร์ท ซปีทซ์ (2555, หน้า 1) ได้กล่าวเกี่ยวกับความหมายของ PISA หมายถึง Program for International Student Assessment โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติมีเป้าหมายเพื่อประเมินผลระบบการศึกษาทั่วโลก โดยการทดสอบทักษะและความรู้ของนักเรียนอายุ 15 ปี โดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development : OECD)

สรุปได้ว่า PISA คือ โครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ โดยเป็นการประเมินผลการศึกษาของประเทศสมาชิกองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ เพื่อเปรียบเทียบศักยภาพในการแข่งขันของเยาวชนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจากนักเรียนวัย 15 ปี ของประเทศนั้น ๆ เน้นการประเมินสมรรถนะของแผนที่จะใช้ความรู้และทักษะเพื่อเผชิญกับโลกในชีวิตจริงมากกว่าการเรียนรู้ตามหลักสูตรในโรงเรียน และเรียกสมรรถนะนั้นว่า Literacy ซึ่งในที่นี้จะใช้คำว่า การรู้เรื่อง และ PISA เลือกประเมินการรู้เรื่องใน 3 ด้าน ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading literacy) คณิตศาสตร์ (Mathematics Literacy) และวิทยาศาสตร์ (Scientific literacy)

ชุดฝึกทักษะ

การฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ดังนั้น การฝึกโดยการใช้ชุดฝึกก็เป็นการจัดสภาพการณ์ ให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรม จนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึก ต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการฝึก ลักษณะของชุดฝึกที่ดี ประโยชน์ของชุดฝึก หลักการนำไปใช้ เป็นต้น

1. ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ไพฑูริย์ มูลดี (2546, หน้า 48) ได้สรุป ความหมายของชุดฝึกทักษะ คือ ชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหา ที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยเพิ่มทักษะความชำนาญ และฝึกกระบวนการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอน ให้กับครูอีกทาง พัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้า จากผลการเรียนรู้ของตนเองได้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2540, หน้า 106) กล่าวว่า ชุดฝึก หมายถึง การจัดประสบการณ์ฝึกหัด เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องหลากหลาย และแปลกใหม่

สุกิจ ศรีพรหม (2541, หน้า 68) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดฝึก หมายถึง การนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชา มาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาศจรัญ (2546, หน้า 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลายและปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการ คิด กระบวนการเรียนรู้สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียน ด้วยตนเองได้

ฐานิยา อมรพลัง (2548, หน้า 75) ได้สรุปถึงความหมายของชุดฝึกทักษะ คือ งานกิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัด กระทำเพื่อทบทวนฝึกฝน เนื้อหา ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว ให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากบทความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความหมายของ ชุดฝึกทักษะ แบบฝึก หรือชุดฝึก ที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้นักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านใดด้านหนึ่ง ที่เป็นจุดบกพร่อง หรือเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถที่เพิ่มขึ้น และมีจุดประสงค์ที่แน่นอน เป็นกิจกรรมที่จัดให้มีความน่าสนใจ และเร้าความสนใจ

2. ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกในภาษาไทยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการฝึก ชุดฝึกทักษะ แบบฝึกหัด แบบฝึกหัดทักษะ เป็นต้น มีผู้ให้ความหมายของชุดฝึก ชุดฝึกหัด หรือชุดการฝึกไว้ ดังนี้

คมขำ แสนกล้า (2547, หน้า 32) ได้สรุป ความสำคัญของชุดฝึกไว้ว่า ชุดฝึกทักษะเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน เพราะถ้าขาดชุดฝึกทักษะ เพื่อใช้ในการฝึกฝนทักษะความรู้ต่าง ๆ หลังจากเรียนไปแล้ว เด็กก็อาจจะลืมเลือนความรู้ที่เรียนไปได้ ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

สุวิทย์ มูลคำ (2550, หน้า 53) ได้สรุปความสำคัญของชุดฝึกทักษะไว้ว่า ชุดฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของแบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันคืองานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอน มอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะ และทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว ให้เกิด ความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ ในการศึกษาคครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่าชุดฝึกทักษะ

3. หลักเกณฑ์ในการสร้างชุดฝึกเสริมทักษะ

วรรณา แก้วแพรง (2536, หน้า 15) กล่าวถึงหลัก ในการสร้างชุดฝึก ว่าการสร้างชุดฝึกหัดเสริมทักษะ เพื่อให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ครูต้องมีหลัก ในการจัดแบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการจัดชุดฝึกหัดเสริมทักษะอย่างชัดเจน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากสอนในเนื้อหาที่นั้นนั้นแล้ว
4. ต้องจัดทำชุดฝึกหัดเสริมทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำเป็นรายเนื้อหา

หรือทำไว้เป็นบท ๆ ตามบทเรียนพร้อมกับเฉลย

นอกจากนี้ วรรณา แก้วแพรง ยังได้กล่าวถึงลักษณะ ของแบบฝึกเสริม ทักษะที่ดีไว้ ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจัด ต้องเป็นเนื้อหาในบทเรียน หรือสอดคล้องสัมพันธ์ กับบทเรียนทั้งในส่วนที่เป็นคำ ประโยค ข้อความ และเนื้อหา
2. มีหลายแบบเพื่อมิให้นักเรียนเบื่อทั้งเป็นการท้าทายให้นักเรียน อยากรทำด้วย
3. มีชุดฝึกเสริมทักษะทุกเนื้อหา ตามแบบเรียนและหลักสูตร ที่กำหนดไว้ ต้องมีจำนวนมากพอที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะได้ตามที่ต้องการ
4. เป็นชุดฝึกที่นักเรียนได้ใช้ความรู้ความเข้าใจหรือประสบการณ์ ที่ได้จากการเรียนที่ผ่านมาแล้วมาใช้ในการคิดแก้ปัญหา
5. เป็นชุดฝึกที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีทักษะในการใช้ ภาษาเพิ่มขึ้น

พจนานุกรมศัพท์ (2550, หน้า 36) ได้กล่าวถึงลักษณะที่ดีของแบบฝึก
ไว้ดังนี้

1. มีคำสั่งชัดเจนเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัยเด็ก
2. มีตัวอย่างประกอบตัวอย่างที่ดีควรให้ผู้เรียนเกิดความคิดหลาย ๆ

แนวคิด

3. มีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจ และสื่อความหมายความเข้าใจ
ในคำหรือข้อความยิ่งขึ้น ภาพควรเป็นภาพเขียนโปร่ง ที่มีรายละเอียดของภาพน้อย

4. มีเนื้อหาสำหรับเขียนไว้ให้เต็มมีขนาดพอเหมาะกับคำหรือข้อความ
ที่นักเรียนต้องการเขียนการวางฟอร์มที่ดีจะทำให้เกิดความเรียบร้อยสวยงามประหยัด

5. ควรบันทึกวิธีการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของแบบฝึกหัด

ไว้ในคู่มือด้วย

Haress (อ้างถึงใน อังศุมาลิน เพิ่มผล, 2542, หน้า 14) ได้กล่าวถึง
หลักการสร้างชุดฝึกว่า ชุดฝึกจะต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรสร้างโดยอาศัย
หลักจิตวิทยาในการแก้ปัญหา และการตอบสนองไว้ ดังนี้

1. สร้างชุดฝึกหลาย ๆ ชนิดเพื่อเราให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ
2. ชุดฝึกที่สร้างขึ้นนั้นจะต้องให้ผู้เรียนสามารถพิจารณาได้ว่าต้องการ

ให้ผู้เรียนทำอะไร

3. ให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากการเรียนมาตอบในชุดฝึกให้ตรงตาม

เป้าหมาย

4. ให้ผู้เรียนตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงความสามารถและ

ความเข้าใจในการฝึก

5. กำหนดให้ชัดเจนว่าจะให้ผู้เรียนตอบชุดฝึกแต่ละชนิดแต่ละรูปแบบ

ด้วยวิธีการตอบอย่างไร

ถวัลย์ มาศเจริญ (2546, หน้า 20) ได้กล่าวถึงการสร้างและจัดทำ
ชุดฝึกหัด แบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำชุดฝึกหัด ชุดฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์

ในการจัดทำ

3. ออกแบบการจัดทำชุดฝึกหัดชุดฝึกทักษะตามจุดประสงค์

4. สร้างชุดฝึกหัด ชุดฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึกบัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน

5. นำชุดฝึกหัด ชุดฝึกทักษะไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ปรับปรุงพัฒนาให้สมบูรณ์

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า หลักในการสร้างชุดฝึก ควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก มีความเหมาะสมต่อพัฒนาการของผู้เรียน สนองความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้จบเป็นเรื่อง ๆ แจ่มผลความก้าวหน้าในการฝึกให้ผู้เรียนทราบทันทีทุกครั้ง

จากลักษณะที่ดีของชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านพอสรุปได้ว่า ชุดฝึก ควรมีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยเรียงลำดับเนื้อหาจากง่าย ไปหาเนื้อหาที่ยาก และคำที่นำมาใช้ควรเป็นคำที่อยู่ใช้อยู่แล้วในชีวิตประจำวัน มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย คำชี้แจงที่ชัดเจน มีรูปภาพประกอบ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจ และไม่สร้างความเบื่อหน่ายให้กับนักเรียน

4. ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

นัตยา หล้าทู (2546, หน้า 34) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของชุดฝึกไว้ ดังนี้

1. ชุดฝึกเป็นสิ่งจัดทำขึ้นอย่างมีระเบียบ เป็นอุปกรณ์การสอน ที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ชุดฝึกหัดเป็นเครื่องมือช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการใช้ภาษา ให้ดีขึ้น
3. ชุดฝึกหัดช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ชุดฝึกหัดช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาให้คงทนโดยการฝึกซ้ำ หลาย ๆ ครั้ง
5. ชุดฝึกหัดเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้หลังจากจบบทเรียน แต่ละครั้ง
6. ชุดฝึกหัดสามารถให้นักเรียนทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ชุดฝึกหัดช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ครูสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันเวลาที่
8. ชุดฝึกหัดที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือจะช่วยให้ นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่

9. ชุดฝึกหัดช่วยครูประหยัดแรงและเวลานักเรียนไม่ต้องเสียเวลาลอกชุดฝึกหัดจากตำราหรือกระดานดำ ทำให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. ชุดฝึกหัดทำให้นักเรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
ถวัลย์ มาตจรัส (2546, หน้า 21) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์

และการเขียน

3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. พัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ชุดฝึกช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาการใช้ภาษาและสามารถนำมาฝึกซ้ำได้ ทำให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง และช่วยลดภาระของครู ในการออกชุดฝึกโดยชุดฝึกจะยึดหลักของความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ตลอด และยังสร้างความคงทนของภาษา นักเรียนสามารถนำมาใช้ฝึกทั้งก่อนและหลังที่เรียนบทเรียนนั้น ๆ แล้ว อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาในการอ่าน การเขียน สามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนรู้ หรือประเมินผลได้เป็นอย่างดี

5. ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

ในการจัดทำชุดฝึกหัด ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบ ของชุดฝึกที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่มีนักการศึกษา ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของชุดฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

ไพรัตน์ สุวรรณแสน (อ้างถึงใน จิรพร จันทะเวียง, 2542, หน้า 43) กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

1. เกี่ยวกับบทเรียนที่ได้เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัยและความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจคำชี้แจงหรือคำสั่งต้อง

กะทัดรัด

4. ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ให้เวลานานหรือเร็วเกินไป
5. เป็นที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ

Billow (อ้างถึงใน เตือนใจ ตริเนตร, 2544, หน้า 7) กล่าวถึงลักษณะของชุดฝึกที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจ และสมาธิของนักเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลังทางภาษาของผู้เรียนชุดฝึกที่ดี ควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับผู้เรียนที่เรียนเก่ง และซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในขณะเดียวกัน นอกจากนี้แล้ว ควรใช้หลายลักษณะ และมีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย

Rivers (อ้างถึงใน เตือนใจ ตริเนตร, 2544, หน้า 7) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. บทเรียนทุกเรื่องควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกมากพอก่อนจะเรียนเรื่องต่อไป
2. แต่ละบทควรฝึกโดยใช้เพียงแบบฝึกเดียว
3. ฝึกโครงสร้างใหม่กับสิ่งที่เรียนรู้แล้ว
4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้งควรเป็นบทฝึกสั้น ๆ
5. ประโยคและคำศัพท์ควรเป็นแบบที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน
6. ชุดฝึกควรให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดไปด้วย
7. ชุดฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย
8. การฝึกควรฝึกให้ผู้เรียนนำสิ่งที่เรียนแล้วสามารถใช้ใน

ชีวิตประจำวัน

จากที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า ลักษณะของชุดฝึกที่ดี ควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ฝึกหลาย ๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบการฝึก ควรฝึกเฉพาะเรื่องเดียว และควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้วคำชี้แจงสั้น ๆ ใช้เวลาเหมาะสม เป็นเรื่องที่ทำท่าย ให้แสดงความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์

6. องค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ

นงเยาว์ ทองกำเนิด (2558, หน้า 72) กล่าวว่า ส่วนประกอบของชุดฝึก ควรประกอบไปด้วย ชื่อชุดฝึกในแต่ละชุดย่อย จุดประสงค์ คำสั่ง ตัวอย่างชุดฝึก ภาพประกอบ ข้อทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบประเมิน บันทึกผลการใช้ส่วนประกอบเหล่านี้หาจากง่ายไปหายาก และคำนึงถึงวัยของเด็กที่ใช้แบบฝึกทักษะ

7. การหาประสิทธิภาพของชุดฝึก

ในการหาประสิทธิภาพของสื่อ มีผู้ให้ความหมายและความสำคัญไว้หลายนัย ดังนี้

สมบูรณ์ สงวนญาติ (อ้างถึงใน ชาญชัย ยมดิษฐ์, 2548, หน้า 428) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่า เพื่อจะทราบผลสัมฤทธิ์ด้านการใช้สื่อ ตามวิธีการที่ผ่านมาว่าเป็นไปตามเป้าหมาย หรือไม่ได้ผลมากนักน้อยเพียงใด มีอะไรที่ควรปรับปรุง แก้ไขบ้าง โดยปฏิบัติดังนี้

1. พิจารณาว่าขั้นตอนการใช้เป็นไปตามแผนหรือไม่ผู้ใช้เป็นผู้ประเมินเอง โดยยึดแผนการใช้ที่กำหนดไว้เดิมเป็นหลัก
2. พิจารณาถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้อะไรบ้างถ้ามีเนื่องมาจากสาเหตุใดอาจใช้วิธีสอบถามผู้เรียนหรืออภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนก็ได้
3. พิจารณาด้านความเหมาะสมในการนำสื่อดังกล่าวมาช่วยในการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความชัดเจน ความน่าสนใจ และความพึงพอใจของผู้สอนและผู้เรียนอาจใช้วิธีสอบถามหรือใช้แบบสำรวจ
4. พิจารณาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนเนื่องจากการใช้สื่อดังกล่าว โดยใช้ข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายที่วางไว้

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2548, หน้า 197) กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินสื่อการเรียนการสอนว่า ครูผู้สอนควรจะได้มีการประเมินผลการใช้ว่า สื่อต่าง ๆ นั้นมีประสิทธิภาพเพียงใดโดยใช้การสอบถาม และการสังเกตจากพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนว่า สื่อนั้นช่วยในการรับรู้ของผู้เรียนแจ่มแจ้งขึ้นหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้อย่างเป็นรูปธรรมเพียงใด มีข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 75/75

จากแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพสื่อเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการผลิตสื่อทำให้ทราบว่าสื่อที่มีคุณภาพตามจุดประสงค์ที่สร้างเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ประสิทธิภาพของชุดฝึก

การหาประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA เป็นการนำชุดฝึกไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุง เพื่อนำไปใช้จริงและให้เกิดประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ วาโร เฟ็งส์วัสดี (2546, หน้า 42-45) เสนอเกณฑ์ประกันประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตพอใจ ว่าถ้าหากนวัตกรรมมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่านำไปใช้ได้ และมีคุณค่าแก่การลงทุนผลิตออกมากำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรม (ผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (transitional behavior หรือ E_1) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ พฤติกรรมนี้เรียกว่า “กระบวนการ” (process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม และรายบุคคล ซึ่งได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นที่ผู้อื่นได้กำหนดไว้

2. การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (terminal behavior หรือ E_2) คือ ประเมินผลลัพธ์ของผู้เรียน (products) โดยพิจารณาจากการทดสอบหลังเรียนการกำหนดค่าการหาประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งการที่กำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 มีค่าเท่าใดนั้น ผู้ที่สอนเป็นผู้พิจารณาโดยเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งค่าไว้เป็น 80/80, 85/85 และ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น ซึ่งเมื่อผลิตนวัตกรรมเสร็จแล้วจะต้องนำนวัตกรรมไปหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1 1:1 (หรือแบบเดี่ยว) คือ การทดลองกับผู้เรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อนปานกลาง และเก่ง โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็กปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่ง

2.2 1:10 (หรือแบบกลุ่ม) คือ ทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในแต่ละครั้งคะแนนจะเพิ่มขึ้นเกือบเท่าเกณฑ์ หรือห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือค่า E_1/E_2 ประมาณ 70/70

2.3 1:100 (หรือภาคสนาม) คือ ทดลองกับผู้เรียน 40–100 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่งและอ่อน คำนวณหาประสิทธิภาพและปรับปรุง ซึ่งในครั้งนี้อาจได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้เมื่อทดสอบนวัตกรรมแล้ว ให้เทียบกับค่า เพื่อดูว่าเรายอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ ซึ่งการยอมรับประสิทธิภาพของนวัตกรรมมี 3 ระดับ

2.3.1 สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อนวัตกรรมของประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2.3.2 เท่ากับเกณฑ์ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมเท่ากับหรือสูงกว่าที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

2.3.3 ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่ยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ เมื่อประสิทธิภาพของนวัตกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าไม่เกิน 2.5%

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 494) ได้กล่าวถึง

1. ความจำเป็นของการทดสอบหาประสิทธิภาพของชุดการสอน ดังต่อไปนี้

1.1 สำหรับหน่วยงานผลิตชุดกิจกรรม เป็นการประกันคุณภาพของชุดกิจกรรมว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่ทดสอบประสิทธิภาพและผลผลิตออกมาใช้ประโยชน์ได้ไม่ดีก็ต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

1.2 สำหรับผู้ใช้ชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง ดังนั้น ก่อนการนำชุดกิจกรรมไปใช้ ครูควรมั่นใจว่าชุดกิจกรรมนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.3 สำหรับผู้ผลิตชุดกิจกรรม การทดสอบหาประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่า เนื้อหาที่บรรจุในชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมและง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน เวลา และเงินทอง ในการเตรียมต้นแบบ

2. การกำหนดเกณฑ์หาประสิทธิภาพ หมายถึง การกำหนดระดับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์จะประเมินจากพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ

2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง เป็นการประเมินจากพฤติกรรมย่อย ๆ หลายพฤติกรรม เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมรายบุคคล และกิจกรรมอื่น ๆ ตามที่ผู้สอนกำหนด

2.2 พฤติกรรมขั้นสุดท้าย เป็นการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (2537, หน้า 25-29) จำแนกวิธีการหาประสิทธิภาพ ของชุดการสอน เป็น 3 วิธี คือ

1. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือครู โดยจะใช้แบบประเมินผล ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือครูพิจารณาทั้งด้านคุณภาพ เนื้อหาสาระ และเทคนิคการจัดทำสื่อ นั้น ๆ แบบประเมินอาจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) หรือเป็นแบบเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย สรุปผลเป็นความถี่แล้วอาจทดสอบความแตกต่างระหว่างความถี่ด้วย ค่าไค-สแควร์

2. การหาประสิทธิภาพโดยผู้เรียน มีลักษณะเช่นเดียวกันกับการหา ประสิทธิภาพโดยผู้เชี่ยวชาญหรือครู แต่เน้นการรับรู้คุณค่าที่ได้จากการเรียนเป็นสำคัญ ประสิทธิภาพของสื่อการสอนที่มีความเที่ยงตรงที่จะพิสูจน์คุณภาพ และคุณค่าของสื่อ การสอน นั้น ๆ โดยจะวัดว่าผู้เรียนที่เกิดการเรียนรู้จะดีขึ้นบ้าง เป็นการวัดเฉพาะผล ที่เป็นจุดประสงค์ของการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมนั้นอาจจำแนกได้เป็น 2 วิธี คือ

2.1 กำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ เช่น เกณฑ์ 80/80 หรือ 90/90

2.2 ไม่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า แต่จะพิจารณาการเปรียบเทียบผล การสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ หรือเปรียบเทียบว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมนั้นสูงกว่า หรือเท่ากับสื่อ หรือเทคนิคการสอนอย่างอื่นหรือไม่ โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่าการทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม และการตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรม ในการพัฒนาชุดกิจกรรมในครั้งนี้คณะผู้วิจัย ใช้การหาประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมโดยการประเมินผลพฤติกรรมผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรม (ผลลัพธ์) E_1/E_2 และทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบ 1:1 (หรือแบบเดี่ยว) คือ การทดลองกับนักเรียน 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง อย่างละ 1 คน โดยทดลองกับเด็กอ่อนก่อน ทำการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองกับเด็ก ปานกลาง แล้วจึงนำไปทดลองกับเด็กเก่งแบบ 1:10 (หรือแบบกลุ่ม) คือ ทดลองกับนักเรียน 9 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 3 คน คำนวณหาประสิทธิภาพและ

ปรับปรุง แบบ 1:100 (หรือภาคสนาม) คือ ทดลองกับนักเรียน 30 คน คณะผู้เรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 10 คน โดยตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ที่เกณฑ์ 75/75

ประสิทธิผลของชุดฝึก

1. ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นนจากคะแนนสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นจะดูจากประสิทธิผลทางการสอนและประเมินผลสื่อการสอนนั้นตามปกติการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการสอบหลังเรียนหรือเป็นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้หลายท่าน ดังนี้

เฟซิญ กิจระการ (2544, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ดวงมาลา จาริชาพันธ์ (2551, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยใช้สื่อการเรียนการสอนเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

วิมล เหล่าแคน (2552, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง คะแนนที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนที่ได้จากผลการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนหลังจากที่ได้ศึกษานวัตกรรมหรือสื่อต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

2. การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรม ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยประเมินจากคะแนนหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน

เพชฌุ กิจระการ (2546, หน้า 3-4) ดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ซึ่งคำนวณได้จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลอง ด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลอง จะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผล จะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขต และประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมนั่นเอง ดัชนีประสิทธิผล มีรูปแบบในการหาค่า ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ วิธีการอาจแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อหรือนวัตกรรม เทคนิค วิธีสอนที่พัฒนาขึ้นว่า มีประสิทธิผลเพียงใด เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้หรือไม่ เป็นการสร้างความเชื่อถือให้กับสื่อที่สร้างขึ้นว่าเป็นสื่อที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ นักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากใช้สื่อมากน้อยเพียงใด ค่าที่แสดงพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนโดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักเรียน ซึ่งมีค่าที่คำนวณได้ควรถือเกณฑ์ 0.50 สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีวิเคราะห์คะแนนจากสูตรคำนวณ ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

นัยนา ตรีเนตรสัมพันธ์ (2551, หน้า 30) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวก หรือความรู้สึกในทางที่ติดต่อกับสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้ความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และความเชื่อที่เหมาะสม

อัมรัตน์ อนุวัช (2552, หน้า 49) ได้กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แล้วส่งผลต่อการกระทำหรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น

วงเดือน เจริญ (2553, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตใจที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้น และในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

จรัส โพธิ์จันทร์ (2553, หน้า 17) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจว่าเป็น ความรู้สึกของบุคคลต่อหน่วยงาน ซึ่งอาจเป็นความรู้สึกในทางบวก ทางเป็นกลาง หรือทางลบ ความรู้สึกเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ กล่าวคือ หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางบวกการปฏิบัติหน้าที่ จะมีประสิทธิภาพสูงแต่หากความรู้สึกโน้มเอียงไปในทางลบการปฏิบัติหน้าที่ จะมีประสิทธิภาพต่ำ

จากความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ได้รับการตอบสนองในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามที่คาดหวังไว้หรือมากกว่า

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีกลุ่มนี้มุ่งอธิบายการจูงใจของบุคคลว่า มีปัจจัยใดบ้างที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรืออะไร เป็นสิ่งที่จูงใจบุคคล มีทฤษฎีที่สำคัญในกลุ่มนี้ ดังนี้

2.1 ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs theory) มาสโลว์ Maslow (1943, อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543, หน้า 51-52) ได้เห็นว่ามนุษย์ถูกกระตุ้นจากความปรารถนาที่จะได้ครอบครอง ความต้องการเฉพาะอย่าง ซึ่งความต้องการนี้ เขาได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการของบุคคลไว้ดังนี้

1) บุคคลย่อมมีความต้องการอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอย่างอื่นเกิดขึ้นอีกไม่มีวันจบสิ้น

2) ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอื่น ๆ ต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจึงเป็นสิ่งจูงใจในพฤติกรรมของคนนั้น

3) ความต้องการของบุคคลจะเรียงเป็นลำดับขั้นตอนความสำคัญ เมื่อความต้องการระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว บุคคลก็จะให้ความสนใจกับความต้องการระดับสูงต่อไป

ลำดับความต้องการของบุคคลมี 5 ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

(1) ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) คือ ความต้องการปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต อันได้แก่ อาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่พักอาศัย และยารักษาโรค

(2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) คือ ความต้องการ ความเป็นอยู่ที่มีความมั่นคง ปลอดภัย ปราศจากภัยอันตรายทั้งปวง

(3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) คือ ความต้องการได้รับการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม

(4) ความต้องการชื่อเสียง ความโดดเด่นทางสังคม (Esteem Needs) คือ ความต้องการ ความโดดเด่น มีชื่อเสียง มีตำแหน่ง มีฐานะทางสังคม ที่ได้รับการชื่นชมจากผู้อื่น

(5) ความต้องการความสำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา (Self- Actualization Needs) คือ ความต้องการตอบสนองสิ่งที่ปรารถนาขั้นสูงสุด ที่แต่ละคนคิดฝันเอาไว้ในชีวิต

2.2 ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอริชเบอร์ก (Herzberg's two Factors Theory)

การจูงใจทำให้เกิดความพึงพอใจเมื่อการจูงใจได้รับการตอบสนอง ผลที่ได้จะเป็นความพึงพอใจ ซึ่งเฮอริชเบอร์กได้ค้นพบทฤษฎีในการสร้างความพึงพอใจให้เพิ่มขึ้นในการปฏิบัติงาน เรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้กล่าวถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจใน 2 ปัจจัย (Two Factors Theory of Motivation) (พรทิพย์ อุดมสิน, 2554, หน้า 10-14) ดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยจูงใจหรือปัจจัยตัวกระตุ้น (motivation factors) เป็นปัจจัยที่สร้างแรงจูงภายในทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้ ความสำเร็จของงาน การได้รับการยกย่อง ความก้าวหน้า ลักษณะของงาน โอกาสที่จะก้าวหน้า และสภาพการทำงาน

2) ปัจจัยบำรุงรักษาหรือปัจจัยค้ำจุน (hygiene factors) เป็นปัจจัยที่ตอบสนองแรงจูงใจภายนอก เป็นปัจจัยที่ป้องกันไม่ให้เกิดการปฏิบัติงานของบุคคลากรลดลง โดยเรียงลำดับความสำคัญนโยบายการบริหารงาน เงินเดือน การบังคับบัญชาหรือนิเทศงาน ความมั่นคงของงาน ความสัมพันธ์ในหน่วยงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

3. การวัดความพึงพอใจ

สุพานี สฤกษ์วานิช (2549, หน้า 82-85) ได้ให้แนวทางในการวัดความพึงพอใจ ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามนิยมใช้แบบที่กำหนดสเกลในการวัดที่ชัดเจน (Rating Scale) จะเป็นแบบสอบถามที่ง่ายและสั้น
2. วิธีเป็นวิธีให้บรรยายเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับงานว่ามีอะไรบ้างที่พอใจและไม่พอใจ
3. การสัมภาษณ์มี 3 แนวทาง คือ เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าไม่ได้เตรียมขึ้นอยู่กับสถานการณ์และการสัมภาษณ์แบบผสมมีทั้งที่เตรียมไว้และให้แสดงความคิดเห็น
4. การสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก
5. วิธีพิจารณาแนวโน้มของพฤติกรรมโดยใช้คำถามแบบอ้อมเพื่อให้เห็นความโน้มเอียงที่คนเราจะทำบางอย่างเกี่ยวกับงานออกมาให้ทราบ

ชวลิต ชูกำแหง (2551, หน้า 112-114) ได้เสนอวิธีการวัดจิตพิสัยไว้ ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) สังเกตการณ์พฤติกรรมกระทำการเขียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีพูดคุยในประเด็นที่อยากรู้อาจเป็นความรู้สึกทัศนคติ
3. การใช้แบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีรูปแบบ 3 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ต แบบเทอร์สไตน์ และแบบออกสกุค
4. แบบวัดเชิงสถานการณ์ (Action Tendencies) มักสร้างเป็นสถานการณ์ สรุปลงได้ว่าวิธีการวัดความพึงพอใจมีหลายวิธีที่นิยมกันโดยทั่วไป ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้มาตราส่วนประมาณค่า และการสังเกตพฤติกรรม

4. การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 70-71) ได้ให้หลักในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการถามอะไร
2. สร้างคำถามให้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และให้ครอบคลุม
3. เรียงข้อคำถามตามลำดับตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้
4. ไม่ควรให้คำถามมากเกินไปเพราะจะทำให้เบื่อไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจ
5. ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ควรใช้ข้อคำถามแบบปลายปิดผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กากบาทในแบบสอบถาม
6. สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดีกล่าวคือมีลักษณะ ดังนี้
 - 6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายไม่กำกวมไม่มีความซับซ้อน
 - 6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัดไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย
 - 6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบโดยคำนึงถึงสติปัญญาระดับการศึกษาความสนใจของผู้ตอบ
 - 6.4 แต่ละข้อคำถามเพียงปัญหาเดียว
 - 6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่ายไม่รู้เรื่องหรือไม่สามารถตอบได้

6.7 หลีกเลี่ยงคำที่ผู้ตอบตีความแตกต่างกัน เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ รวย ใจฉลาด

6.8 มาใช้คำถามที่เป็นการนำผู้ตอบให้ตามแนวหนึ่งแนวใด

6.9 ไม่เป็นคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจหรืออึดอัดใจที่จะตอบ

6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้วหรือวัดด้วยวิธีอื่นได้ดีกว่า

6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงความเป็นจริงตามความคิดเห็นของเรา

โครงสร้างแบบสอบถามโดยทั่วไปจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

1. คำชี้แจงในการตอบที่ปกของแบบสอบถามจะเป็นคำชี้แจง ซึ่งมักจะระบุถึงจุดประสงค์ในการให้ตอบแบบสอบถามหรือจุดมุ่งหมายของการทำวิจัยอธิบายลักษณะของแบบสอบถามวิธีการตอบแบบสอบถามพร้อมตัวอย่าง

2. สถานภาพส่วนตัวผู้ตอบส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว เช่น ชื่อ-สกุล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเป็นส่วนสุดท้ายและเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

สรุปได้ว่าการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจมีหลักในการสร้าง คือ กำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นอนเรียงข้อคำถามตามลำดับตามหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้ไม่ควรให้คำถามมากเกินไปเพราะจะทำให้เบื่อ ไม่ให้ความร่วมมือหรือตอบโดยไม่ได้ตั้งใจให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบสร้างข้อคำถาม ให้มีลักษณะที่ดี ซึ่งมีโครงสร้างของแบบสอบถามโดยทั่วไปดังนี้คำชี้แจงในการตอบสถานภาพส่วนตัวผู้ตอบส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามจะให้ตอบเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวและข้อคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และความคิดเห็น

5. การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้

สมนึก ภัททิยธนี (2549, หน้า 37-43) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจ จะใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นเครื่องมือที่นิยมกันมาก โดยเฉพาะการเก็บรวบรวมข้อมูลทางสังคมศาสตร์ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีที่สะดวกและสามารถใช้วัดได้อย่างทั่วกว้างขวางทั้งข้อมูลข้อเท็จจริง โดยมีคำถามเป็นตัวกระตุ้นเร่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาใช้ในการประเมินนักเรียน และนักเรียนใช้ในการประเมินหรือพิจารณาตนเองหรือสิ่งอื่น ๆ ใช้ทั้งในการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมทักษะต่าง ๆ และพฤติกรรม ด้านจิตพิสัย เช่น ความพึงพอใจเจตคติแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสนใจ เป็นต้น การวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่องรักชีวิตรักสุขภาพ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กำหนดรูปแบบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามี 5 ระดับ นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบถามมาแปลความหมายเป็นระดับ โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ แปลความหมาย ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 4.51-5.00
ความพึงพอใจมาก	มีค่าเฉลี่ย 3.51-4.50
ความพึงพอใจปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย 2.51-3.50
ความพึงพอใจน้อย	มีค่าเฉลี่ย 1.51-2.50
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย 1.00-1.50

สรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นน้อยเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูสอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จุฑามาศ ชัยสงคราม (2552, หน้า 72-73) ได้ทำการวิจัย เรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริม

การอ่านประกอบกลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.72/82.22 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 0.63 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 63 3) การพัฒนา ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบ กลุ่มร่วมมือแบบ STAD คิดเป็นร้อยละ 82.22 นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 67 4) ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบ กลุ่มร่วมมือแบบ STAD ปรากฏว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD นักเรียนสามารถเข้าใจและปฏิบัติตามขั้นตอนของกิจกรรมได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจนักเรียน มีทักษะด้านการอ่านจับใจความ เป็นอย่างดี

กาญจนา สุริยะวิริยะ (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่องประเพณีท้องถิ่นสกลนครเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือส่งเสริมการอ่านเรื่องประเพณี ท้องถิ่นสกลนครเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.10/86.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีเจตคติต่อการเรียนด้วยหนังสือ ส่งเสริมการอ่านเรื่องประเพณีท้องถิ่นสกลนครเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ความตระหนักในคุณค่าในประเพณีท้องถิ่นสกลนครของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่องประเพณีท้องถิ่นสกลนคร เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

หนึ่งฤทัย โพธิ์พา (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลรายงานการพัฒนาแบบฝึก การอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองช้าง อำเภอดงหลวง จังหวัดพิษณุโลก เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 87.98/86.29 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้การฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.5 จากคะแนนเต็ม 5

จารุวรรณ คงเพชร (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะ การอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาอ่านไม่ออก ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน โดยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.47

รินรดา จันทะวัน (2550, หน้า 36-62) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองขุ่นเหล่าหลักวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้องเรียนนักเรียน 35 คน ได้มาโดยเลือก แบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือ ได้แก่ แผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ

การอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงวิเคราะห์แบบอัตนัยหรือความเรียง จำนวน 2 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 89.93 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้และมีดัชนีประสิทธิผล 60.28 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 60.28

พรทิพา มากมูลดี (2551, หน้า 61-89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนวมาราชกิจพิทยานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน จาก 1 ห้องเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่มกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผน แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD จำนวน 8 ชุด แบบทดสอบวัดผลฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.83 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.85 และแบบทดสอบวัดความสามารถการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 32 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20-0.80 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.84 และแบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.63-1.00 มีความเชื่อมั่น

ทั้งฉบับ 0.76 สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน ใช้ผลปรากฏว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบแอสตมป์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/74.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เย็นจิต ผาอินทร์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานกับวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่ส่งผลต่อการวิเคราะห์พฤติกรรมความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 150 คน โรงเรียนในตำบลบะสี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบะสี จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ชนิด ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานกับวิธีการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที (t-test Dependent Sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณแบบทางเดียว (One-Way MNOVA) ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index : E.I.) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 0.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ .50 ขึ้นไป

กมลทิพย์ ลิขิตเจริญธรรม (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA และสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 222 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มี 4 ชุด ชุดหนึ่งมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) คำตอบแบบเลือกตอบ ทั้งเลือกตอบธรรมดาและเลือกตอบเชิงซ้อน 2) สร้างคำตอบแบบเปิด และ 3) สร้างคำตอบแบบปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบพอยท์ไบซีเรียล ค่าความเชื่อมั่นของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด และเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA ได้แบบทดสอบ จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 ปริภูมิและรูปทรงสามมิติ จำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 2 การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ จำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 3 ปริมาณ จำนวน 5 ข้อ ชุดที่ 4 ความไม่แน่นอน จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งหมด 26 ข้อ เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA มีคะแนนที่ปกติ ชุดที่ 1 T₂₉ ถึง T₆₂, ชุดที่ 2 T₂₉ ถึง T₆₂, ชุดที่ 3 T₃₁ ถึง T₅₉, และชุดที่ 4 T₂₉ ถึง T₆₂

ณัฐธิดา โยธา (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA เพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผล PISA ของครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) จำนวน 520 คน และใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) จำนวน 600 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมแนวทางการรู้เรื่องการอ่าน จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการประเมินผล PISA ค่าความตรงของแบบสอบถาม (IOC) เท่ากับ 0.60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.42 ถึง 0.82 ความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) และองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยใช้

โปรแกรมสำเร็จรูป ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบตัวบ่งชี้การส่งเสริม การรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA ทั้ง 6 ด้าน 76 ตัวบ่งชี้ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.68 ถึง 0.98 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยค่าน้ำหนักตั้งแต่ 0.803 ถึง 0.993 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า

พัชรียา ศรีประทุม (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนา การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ และเจตคติต่อการเรียนการสอน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อศึกษา ความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนการสอน ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA

3) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 1 ห้องเรียน นักเรียน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหาร และการสลายสารอาหาร ระดับเซลล์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหารและการสลายสารอาหาร ระดับเซลล์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.31/81.20 นักเรียนที่เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหารและการสลายสารอาหารระดับเซลล์ มีความสามารถในการถ้อยแถลง การเรียนรู้อยู่ในระดับดีเยี่ยม และมีเจตคติต่อการเรียนการสอนในระดับมาก นักเรียนที่เรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสรุป การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอน วิทยาศาสตร์ นำวิธีการนี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

จิระวัฒน์ โตะชาลี (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA) การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) จำนวน 600 คน และใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) จำนวน 1,020 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA) ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.346 ถึง 0.803 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.952 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. การวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ทั้ง 5 ด้าน 28 ตัวบ่งชี้ มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.765 ถึง 0.943 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ ด้านกลยุทธ์การสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.941, 0.895, 0.875, 0.861 และ 0.766 ตามลำดับ มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง 2. ผลการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมประกอบด้วย การเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA) มีทั้งหมด 5 แนวทาง ได้แก่ การใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี, การจัดแหล่งเรียนรู้, การวัดและประเมินผล, กลยุทธ์การสอน, การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Arlin and Garry (1978, pp. 201–216) ได้ศึกษาการใช้เวลาในขณะที่อ่านหนังสือการ์ตูนและการอ่านหนังสือธรรมดา โดยใช้นักเรียนเกรด 3 จำนวน 42 คน จัดให้กลุ่ม 1 อ่านหนังสือการ์ตูนและกลุ่ม 1 อ่านหนังสือธรรมดาให้แต่ละกลุ่มอ่านอย่างมีอิสระวันละ 20 นาที ตลอดระยะเวลา 10 สัปดาห์ พบว่าทัศนคติการอ่าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือการ์ตูน การอ่านหนังสือการ์ตูนใช้ระยเวลา น้อยกว่าการอ่านหนังสือธรรมดา และพบว่านักเรียนที่อ่านหนังสือไม่เก่ง สามารถทำ ความเข้าใจและได้ประโยชน์จากหนังสือการ์ตูนมากกว่าหนังสือธรรมดา

Smith and Young (1995, pp. 14–12 อ้างถึงใน จารุวรรณ คงเพชร, 2560, หน้า 82) แห่งมหาวิทยาลัยรัฐเจอร์ (Rutgers University) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการประเมิน ความชอบในการอ่านเรื่องสั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 เพื่อสำรวจปัจจัย ที่ส่งเสริมให้นักเรียนชอบอ่านหนังสือเรื่องสั้น ที่ตนชอบที่สุด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาในระดับ 7 ถึงระดับ 12 จำนวน 169 คน ผลการวิจัยปรากฏว่าปัจจัย ที่ส่งเสริมความชอบของนักเรียนจำแนกความแตกต่างออกได้เป็น 3 ลักษณะตามลำดับ แนวความคิดของเรื่องชอบประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านชอบการผูกเรื่อง

Garcia (1998, p. 3459–A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียน สะกดคำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียน ฝึกเอง การสะกดคำตามหนังสือโดยครูแต่ละกลุ่ม จะสอนโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่าน เหมือนกันและการสอนเขียนทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้การสอบใช้การสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีกว่าการสอน สะกดคำ ตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์ และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่สูงกว่าประถม 1 ความยาว ของประโยคและจำนวนหน่วยคำ นอกจากนี้นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวนการเขียนคำวิเคราะห์ คำที่ใช้ตลอด จนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อช่วยในการสะกดคำบ่อยครั้ง มากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่งและนักเรียนที่เรียนสะกดคำ จากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

Bouchard (2002, Online) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำ แม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมาก ระหว่างการอ่านและการสะกดคำแปลการปฏิบัติงานการอ่าน และการสะกดคำของนักเรียน ก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ในความถูกต้องและความผิดพลาด ของคำการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียนที่ดีกว่าการปฏิบัติงาน การสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้ เรื่องของคำของนักเรียนความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไป พบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวกับลักษณะทางอักขรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษาการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ การปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำแต่ก็ยังไม่ เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องแล้วได้ค้นพบแนวทางที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำความรู้ ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาออกแบบเขียนชุดฝึกการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนว PISA ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้ โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาศักยภาพในการอ่าน ของตนและสามารถพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่านให้พัฒนาขึ้น จนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความเป็นไปของสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ มีความพึงพอใจ ต่อชุดฝึกเสริมทักษะ เพื่อเกิด “การอ่านเพื่อการเรียนรู้” มากกว่าทักษะในการอ่านที่เกิด จากการ “การเรียนรู้เพื่อการอ่าน” และ PISA ประเมินผลเพื่อศึกษาว่านักเรียนจะสามารถ รู้เรื่องที่ได้อ่าน สามารถขยายผลและคิดย้อนวิเคราะห์ความหมายของข้อความที่ได้อ่าน เพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ของตน ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวางทั้งในโรงเรียน และในชีวิตจริงนอกโรงเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
4. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีการดำเนินการทดลอง
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 305 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) การจัดการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นห้องละ ผู้เรียนที่มีความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผน 18 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)

ตามแนวทางการประเมินของ PISA การสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ชุด ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเนื้อหาเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การเรียนรู้ ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6-9)

1.1.2 ศึกษาเอกสารตำรา คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การสร้างแบบฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.1.3 กำหนดเนื้อหาที่จะนำมาสร้างชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง ชาว

ชุดที่ 2 เรื่อง บทความ

ชุดที่ 3 เรื่อง ประกาศ

ชุดที่ 4 เรื่อง โฆษณา

ชุดที่ 5 เรื่อง สุขภาพ

ชุดที่ 6 เรื่อง อาชีพ

ชุดที่ 7 เรื่อง เศรษฐกิจ

ชุดที่ 8 เรื่อง การอ่าน

ชุดที่ 9 เรื่อง วรรณกรรม วรรณคดี

1.1.4 นำชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นทั้ง 9 ชุด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา การวัดและประเมินผลในแต่ละชุด

1.1.5 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ด้านความถูกต้องเหมาะสม และขอคำแนะนำในการจัดทำรูปเล่ม การจัดหน้า การจัดวาง ตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร และความชัดเจนของภาพรวมชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน แบบประเมินคุณภาพของชุดฝึกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์การแปลผล เพื่อเป็นแนวทางในการแปลความหมาย ของผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกเสริมทักษะ การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยถ้าได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51–5.00 จึงจะนำไปใช้ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.60–5.00 หมายความว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกเล่มและมีความเหมาะสมทั้งหมดที่ได้จากการคำนวณมีความเหมาะสมเท่ากับ 4.87

1.1.6 นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญและปรับปรุงแก้ไขไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งไม่เคยเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มาก่อน โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1) ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Testing) นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 3 คน มีผลการเรียนอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 1 คน ใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มระดับผลการเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2562 ดังนี้

ระดับผลการเรียน 3.50–4.00 เป็นนักเรียนเรียนเก่ง

ระดับผลการเรียน 2.00–3.00 เป็นนักเรียนเรียนปานกลาง

ระดับผลการเรียน 0–1.50 เป็นนักเรียนเรียนอ่อน

แล้วนำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่องครั้งที่หนึ่ง ปรากฏว่าการทดลอง แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Testing) ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

2) ทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 9 คน มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน ระดับละ 3 คน ใช้เกณฑ์การแบ่งกลุ่มระดับผลการเรียน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ปีการศึกษา 2562 ดังนี้

ระดับผลการเรียน 3.50–4.00 เป็นนักเรียนเรียนเก่ง

ระดับผลการเรียน 2.00–3.00 เป็นนักเรียนเรียนปานกลาง

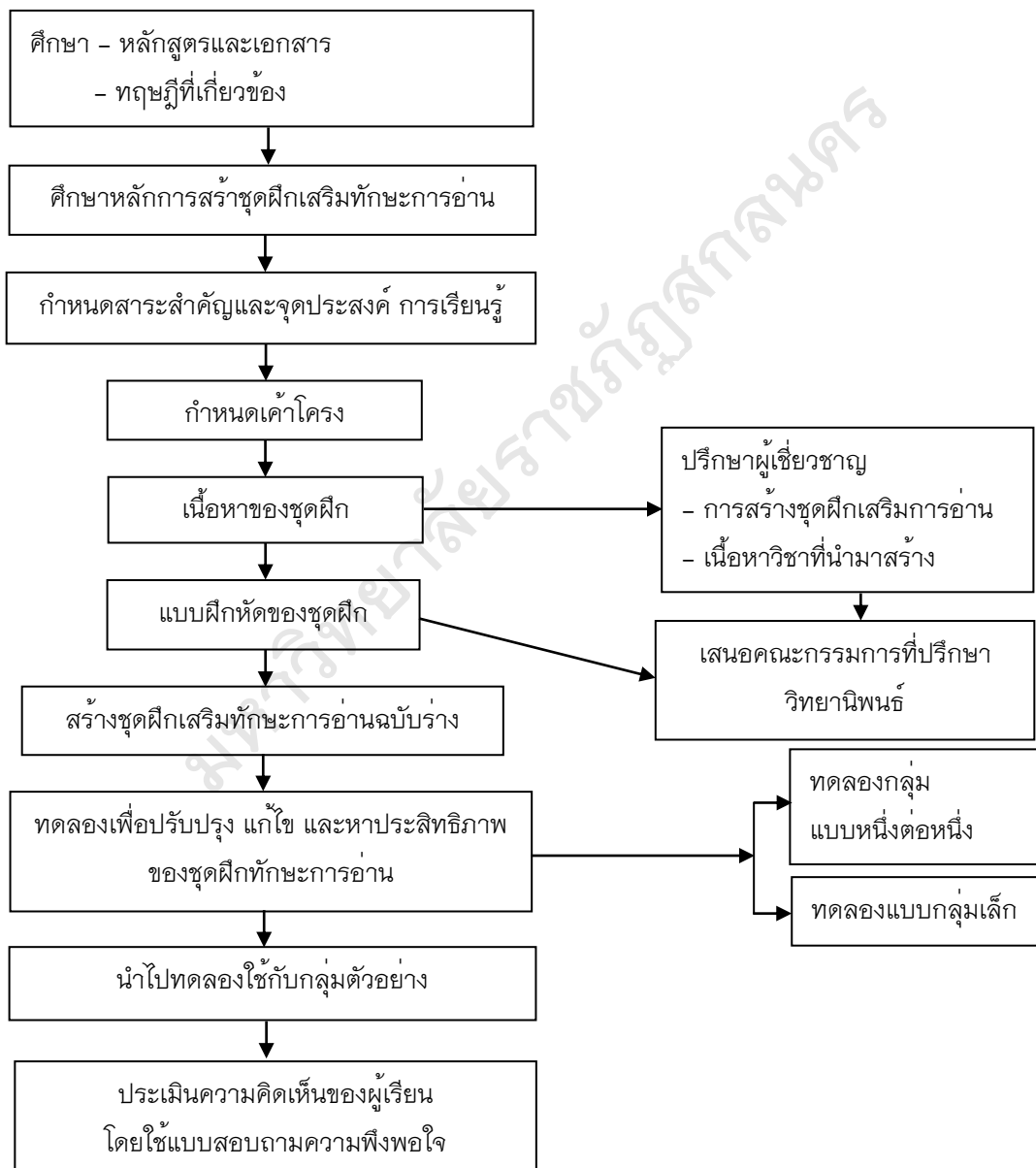
ระดับผลการเรียน 0–1.50 เป็นนักเรียนเรียนอ่อน

แล้วนำผลที่ได้ไปคำนวณหาค่าประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ข้อบกพร่องครั้งที่หนึ่ง ปรากฏว่าการทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

3) ทดลองภาคสนาม (Field Testing) นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน PISA ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพ

สรุปขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

(Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA การสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาและทำความเข้าใจหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายหลักสูตร วิสัยทัศน์ คุณภาพของผู้เรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนจัดการเรียนรู้

2.3 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และขอบข่ายเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 18 ชั่วโมง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ข่าว เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง บทความ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ประกาศ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง โฆษณาชวนเชื่อ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สุขภาพ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง อาชีพ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง เศรษฐกิจ เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การอ่านทั่วไป เวลา 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง วรรณกรรม วรรณคดี เวลา 2 ชั่วโมง

2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหาและความเหมาะสมของกิจกรรม พร้อมทั้งเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะและผ่านการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความชัดเจน และความเป็นไปได้ ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมี ดังนี้

2.6.1 ดร.อุษา ปราบหงษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2.6.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ชนานันต์ กุลไพบุตร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

2.6.3 นายประภาส ศรีสุพล ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

2.6.4 นางขวัญเรือน กมลธรรม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.6.5 นางสาวธีรนนท์ ไชยเชษฐ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาถึงความเห็นแล้วให้คะแนน ซึ่งมีลักษณะเป็นการประเมินมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นแต่ละช่วงคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าวัดที่ได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยการใส่ค่าเฉลี่ยเป็นรายช่วงและรายข้อเพื่อพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.51–5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.51–4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51–3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51–2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

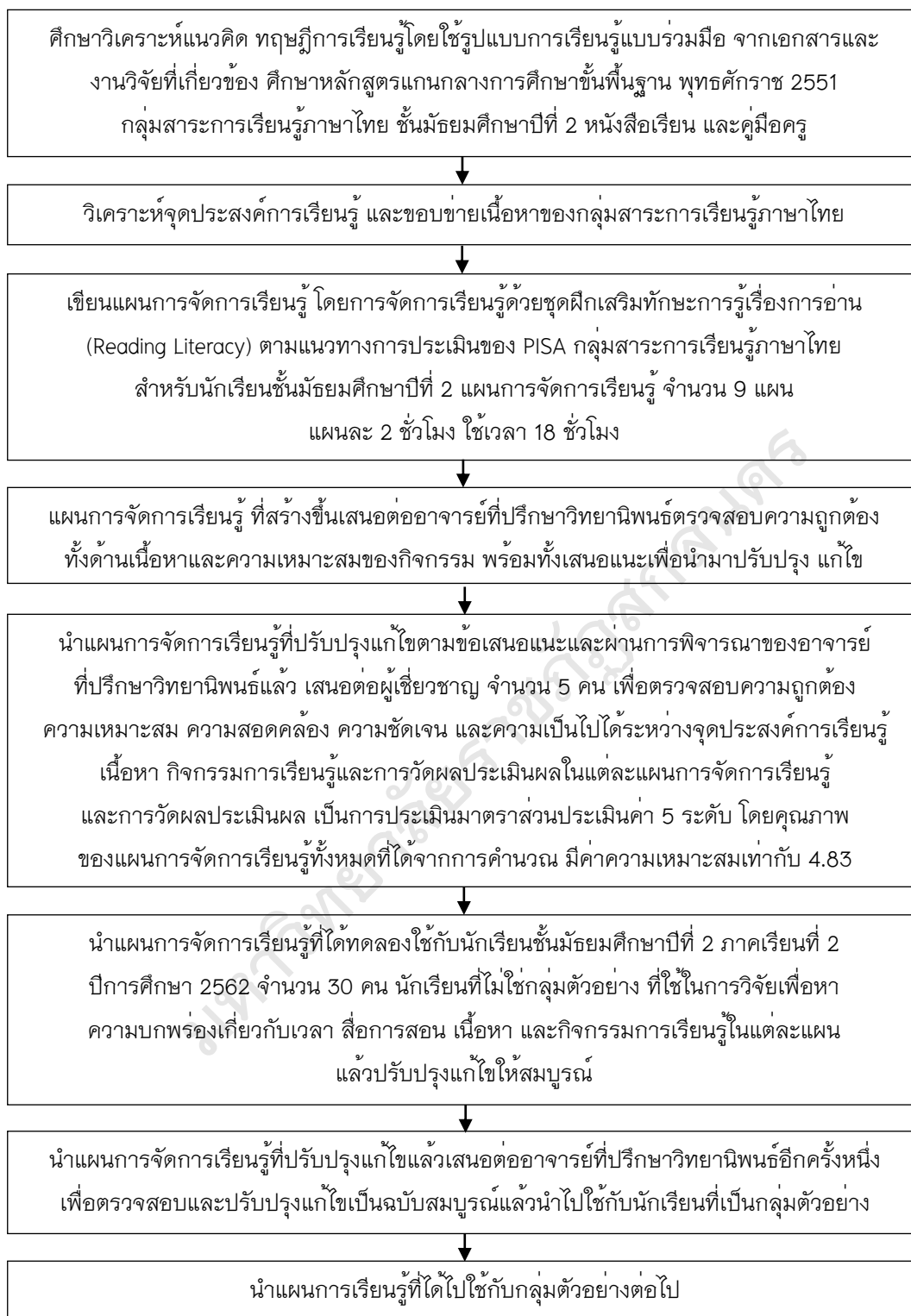
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00–1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดที่ได้จากการคำนวณ
มีค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.83

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน โรงเรียนพรเจริญวิทยา
อำเภอพรเจริญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 นำไปใช้กับนักเรียน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา สื่อการสอน เนื้อหา
และกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละแผนแล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์แล้ว
นำไปใช้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย
ตามวิธีการและขั้นตอนกิจกรรมการสอนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน
(Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ภาพประกอบ 3 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่าน

แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่าน เรื่อง ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบที่นำมาใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก เลือกตอบ ถูกผิด เขียนตอบแบบสั้น ๆ จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

3.2 ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เพื่อกำหนดขอบข่ายสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ให้มีความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยข้อสอบแต่ละข้อจะมีคำตอบ ที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว จำนวน 60 ข้อ เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์และเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของข้อสอบรายข้อ ตามระดับความคิดเห็น ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่า ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา

-1 หมายถึง แน่ใจว่า ข้อสอบไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนี
ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์โดยหาค่า Index of Item-Objective
Congruence : IOC โดยเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบ
ทั้งหมดที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.80-1.00 ทุกองค์ประกอบ

3.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านด้วยชุดฝึก
ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำการ Try Out
กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ที่ได้เรียนเกี่ยวกับ
เนื้อหาการอ่านไปแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย

3.6 นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อสอบที่ตอบถูกต้องให้
1 คะแนน ข้อสอบที่ผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

3.7 วิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r)
มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23-0.50 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.47-1.00
จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์และเนื้อหาและเลือกค่าความยากง่าย
และค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม ทำการคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของ
คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ใช้สูตร KR-20 ซึ่งมีความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

3.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการรู้เรื่องการอ่าน
ที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปจัดพิมพ์เป็นฉบับจริง และนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

สรุปขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่าน
เรื่องชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังภาพประกอบ 4
ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ลำดับขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษา เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

4.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert จำนวน 30 ข้อ โดยถึงเกณฑ์น้ำหนักระดับความพึงพอใจ ดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

และใช้เกณฑ์การแปลผลเพื่อเป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 46)

- คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์ ปรับปรุงแก้ไขและทดสอบให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไป

ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลปรากฏว่า ดัชนีความสอดคล้องตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80–1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง นำมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยวิธี Item-total correlation เพื่อให้ได้แบบสอบถามความพึงพอใจที่จะนำไปใช้จริง ปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจ ตั้งแต่ 0.21–0.60 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา

(α -Coefficient) ของ Cronbach ผลปรากฏว่า ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.02 และพิจารณาเป็นข้อแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 4.63–4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตั้งแต่ 0.41–0.50

4.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน

ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ภาพประกอบ 5 ลำดับขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest–Posttest Design ดังตาราง

ตาราง 2 แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มทดลอง	Pretest	Treatment	Posttest
	T ₁	X	T ₂

T₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X แทน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

T₂ แทน การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

วิธีการดำเนินการทดลอง

การทดลองใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest–Posttest Design) ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผ่านการหาคุณภาพ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนเอง ใช้เวลาทดลอง 18 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยนำแบบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 19.10 บันทึกคะแนนเก็บไว้

2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ชุด จำนวน 90 ข้อ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 25.47 บันทึกผลคะแนนไว้เพื่อนำมาประมวลผลหาค่า E₁

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับหลังเรียนมาทดสอบอีกครั้ง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 25.93 บันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาประมวลหาค่า E_2 เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน

4. เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านทางการเรียนทั้งก่อนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA จากนั้นนำมาประมวลผลความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จะต้องพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่าน โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการดำเนินการ 18 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีลำดับขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่าน ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้บันทึกคะแนนการทำกิจกรรมและการทำชุดฝึกทักษะไว้ทุกครั้ง

3. เมื่อดำเนินการสอนครบทุกแผน แล้วทำการทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่านหลังเรียน (Post-Test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน จำนวน 30 ข้อ ชุดเดียวกับก่อนเรียน และสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการอ่าน จำนวน 30 ข้อ

4. ระยะเวลาในการทดลอง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง
ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ E_1/E_2
2. วิเคราะห์หาประสิทธิผลทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จะพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่าน
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จะพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ t-test ชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน
4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี ดังนี้

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย \bar{X}

$$\text{จากสูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum X$ คือ ผลบวกของข้อมูลทุกค่า

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D.$ คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X คือ ข้อมูล (ตัวที่ 1, 2, 3 ..., n)

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่

2.1 ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบ ใช้สูตรของ Rovinelli และ Hambleton เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม IOC โดยใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, หน้า 220)

$$\text{จากสูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty: p) ของแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 155)

$$\text{จากสูตร } P = \frac{R_u + R_l}{2f} \quad \text{และ } r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยากง่าย

r แทน อำนาจจำแนกรายข้อ

R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูกที่ทำข้อสอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน โดยใช้สูตร KR-20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 85) ดังนี้

$$\text{จากสูตร } r_{ii} = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_r^2} \right)$$

เมื่อ N คือ จำนวนข้อ

p คือ สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q คือ สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ = $1 - p$

s_r^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.5 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึก โดยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ (Item) กับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Total) ตามวิธีสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน สูตรดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2]} \sqrt{[N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

r_{xy} แทน ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

X แทน คะแนนจากการสอบครั้งที่ 1

Y แทน คะแนนจากการสอบครั้งที่ 2

N แทน จำนวนคนในการทดสอบ

$\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนน X และ Y

3. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

(Reading Literacy)

โดยใช้วิธีของ Goodman, Fretcher and Schneider (อ้างถึงใน เพชฌกูฏ กิจระการ, 2546, หน้า 1-6) มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

ดัชนีประสิทธิผล E.I. = $\frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P2 - P1}{\text{Total} - P1}$$

เมื่อ P1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียน

P2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียน

Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

4. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง

การอ่าน ในการคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดฝึก โดยใช้สูตร E_1/E_2 (ไชยยศ เรืองสุวรรณ, 2546) มีสูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

A

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

B

เมื่อ E_1 แทน คะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

E_2 แทน คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความสามารถ

การรู้เรื่องการอ่าน จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนหลังทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

N แทน จำนวนกลุ่มทดลอง

A แทน จำนวนคะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน

โดยใช้สถิติค่าที (t-test) แบบ Dependent (พิสนุ พงศ์วี, 2550, หน้า 174)

$$\text{สูตร} \quad T = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$Df = N-1$$

เมื่อ	D	แทน	ผลต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
	$\sum D$	แทน	ผลรวมทั้งหมดเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมระหว่างเรียนและหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผล
t	แทน	ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t-test)
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
**	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2. ผลการหาประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน ของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริม ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของชุดฝึกเสริม ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผลปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

ชุดฝึกที่	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
1	30	30	25.06	1.68	83.56
2	30	30	26.93	1.51	89.78
3	30	30	26.93	2.13	89.78
4	30	30	25.06	1.96	83.56
5	30	30	25.93	1.20	86.44
6	30	30	23.80	2.51	79.33
7	30	30	23.33	2.28	77.78
8	30	30	26.16	1.09	87.22
9	30	30	25.96	1.00	86.56
รวม		270	25.47	0.55	84.89
ประสิทธิภาพ E_1					84.89

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียน 30 คน พบว่า โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทำชุดฝึกเสริมทักษะและคะแนนทดสอบหลังเรียนแต่ละเล่ม ในชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA คิดเป็นร้อยละ 84.89 แสดงว่า ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 84.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายเล่ม พบว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำคัญทุกเล่ม มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกเล่ม

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E₂) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
30	30	25.93	1.39	80.56

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E₂) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังเรียน พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.93 คิดเป็นร้อยละ 80.56 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75

ตาราง 5 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

รายการ	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายชุดฝึกทั้งหมด 9 ชุด	30	270	25.47	0.55	84.89
คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียน	30	30	25.93	1.39	80.56
ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (E ₁ /E ₂) เท่ากับ 84.89/80.56					

จากตาราง 5 การตรวจสอบประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพ E₁/E₂ = 84.89/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. ผลการหาประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาประสิทธิผลกระบวนการ E.I. ของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผล ดังตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน

โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวัด	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
ก่อนเรียน	30	30	30.26	2.87	62.66
หลังเรียน	30	30	76.66	1.53	

จากตาราง 6 ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ค่าเท่ากับ 62.66 แสดงว่าชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 62.66 แสดงว่าหลังเรียนนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.66

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ปรากฏผลดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การวัด	N	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	t	Sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	30	30	19.10	1.99	23.73**	0.00
หลังเรียน	30	30	25.93	1.39		

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 19.10 จากคะแนนเต็ม 30 หลังเรียนเพิ่มขึ้นเป็นคะแนนเฉลี่ย 25.93 และเมื่อทำการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียน พบว่า ผลการเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปสอบถามกับนักเรียน ผลปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะ
การรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน			
1	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ฉันทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	4.70	0.47	มากที่สุด
2	บรรยากาศการเรียนทำให้ฉันมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.77	0.43	มากที่สุด
3	กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	4.70	0.47	มากที่สุด
4	ฉันชอบชุดฝึกที่ครูนำมาให้ฉันทำ	4.63	0.49	มากที่สุด
5	ฉันเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนานมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.70	0.47	มากที่สุด
6	บรรยากาศของการเรียนทำให้ฉันมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม	4.73	0.45	มากที่สุด
7	บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ฉันทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	4.67	0.48	มากที่สุด
8	บรรยากาศของการเรียนทำให้ฉันเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.67	0.48	มากที่สุด
	ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
9	กิจกรรมการเรียนรู้มีการนำเข้าสู่บทเรียนและยกตัวอย่างที่น่าสนใจ	4.63	0.49	มากที่สุด
10	ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการประเมินผลทุกครั้งที่เราเรียนทำให้ทราบ ความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง	4.60	0.50	มากที่สุด
11	ครูมีการประเมินจากการปฏิบัติจริงและมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงานทุกครั้ง	4.63	0.49	มากที่สุด
12	ฉันได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและได้ช่วยเหลือกัน	4.60	0.50	มากที่สุด
13	การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาได้	4.60	0.50	มากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
14	กิจกรรมการเรียนรู้มีสื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.70	0.47	มากที่สุด
15	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันได้ความรู้และเข้าใจมากขึ้น	4.57	0.50	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ				
16	ฉันได้รับความรู้จากการเรียนด้วยชุดฝึกนี้	4.57	0.50	มากที่สุด
17	ฉันมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย	4.60	0.50	มากที่สุด
18	ฉันสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้	4.70	0.47	มากที่สุด
19	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.70	0.48	มากที่สุด
20	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ฉันสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	4.63	0.49	มากที่สุด
21	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.63	0.49	มากที่สุด
22	การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ	4.60	0.50	มากที่สุด
23	การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	4.70	0.47	มากที่สุด
24	การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ฉันตัดสินใจโดยใช้เหตุผล	4.63	0.49	มากที่สุด
25	การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันเข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	4.80	0.41	มากที่สุด
26	กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ฉันได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.70	0.47	มากที่สุด
27	ช่วยให้ฉันได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างแท้จริง	4.77	0.43	มากที่สุด
28	เป็นชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ฉันสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.63	0.49	มากที่สุด
29	เป็นแนวทางหรือตัวอย่างให้ฉันได้นำไปฝึกกับชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินของ PISA อื่น ๆ ต่อไป	4.70	0.47	มากที่สุด
30	เป็นชุดฝึกที่ส่งเสริมการอ่านให้ฉันในด้านคนสาระดีความ และวิเคราะห์	4.67	0.48	มากที่สุด
รวม		4.66	0.02	มากที่สุด

จากตาราง 8 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 30 คน มีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน ของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.02 และพิจารณาเป็นข้อแล้ว พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 4.63-4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตั้งแต่ 0.41-0.50

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอการดำเนินการวิจัยโดยสรุป จากการทดลองผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. ขอบเขตของการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผล
8. อภิปรายผล
9. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 75/75
2. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยามีดัชนีประสิทธิผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
4. หลังเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่านระดับมากขึ้นไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 8 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 305 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.2 ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.3 ทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA

2.2.4 ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ การอ่านในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับข่าว บทความ วารสาร ประกาศ โฆษณา สุขภาพ อาชีพ เศรษฐกิจ วรรณกรรม สาระความรู้ต่าง ๆ โดยจัดทำเป็นชุดฝึกทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังต่อไปนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่อง การอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 ชุด

2. แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 แผน 18 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

การทดลองใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผ่านการหาคุณภาพ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนเอง ใช้เวลาทดลอง 18 ชั่วโมง มีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน โดยนำแบบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ บันทึกคะแนนเก็บไว้
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 9 ชุด จำนวน 90 ข้อ บันทึกผลคะแนนไว้เพื่อนำมาประมวลผลหาค่า E_1
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับหลังเรียนมาทดสอบอีกครั้ง บันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาประมวลผลหาค่า E_2
4. เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านทางการเรียนทั้งก่อนและหลังเรียน ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บันทึกคะแนนไว้เพื่อนำมาประมวลผลหาค่า E_1/E_2

5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA จากนั้นนำมาประมวลผลความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for The Social Sciences for windows: SPSS) ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้สูตรคำนวณค่าประสิทธิภาพ E_1
2. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้สูตรคำนวณค่าประสิทธิภาพ E_2
3. เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จะพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ t-test ไม่เป็นอิสระต่อกัน
5. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปผลการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

1. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรเจริญวิทยา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.89/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิผล สูงกว่าเกณฑ์เท่ากับ 0.6266 คิดเป็นร้อยละ 62.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 50

3. ทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.02 และพิจารณาเป็นข้อแล้วพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 4.63–4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตั้งแต่ 0.41–0.50

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)

ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E_1) โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทำชุดฝึกเสริมทักษะและคะแนน ทดสอบหลังเรียนแต่ละเล่มในชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA คิดเป็นร้อยละ 84.89 แสดงว่า ค่าประสิทธิภาพ ของกระบวนการ (E_1) = 84.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายเล่มพบว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้ เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำคัญทุกเล่ม มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ทุกเล่ม ของชุดฝึกเสริม ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนได้คะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 25.93 คิดเป็นร้อยละ 80.56 แสดงว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 75

สรุปได้ว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)

ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.89/80.56 สูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 75/75 ได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบเนื้อหาเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 6-9) 2) ศึกษาเอกสารตำรา คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การสร้างแบบฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 3) กำหนดเนื้อหา ที่จะนำมาสร้างชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทาง การประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จำนวน 9 ชุด 4) นำชุดฝึกเสริมทักษะที่สร้างขึ้นทั้ง 9 ชุด เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา การวัดและประเมินผลในแต่ละชุดฝึกเสริมทักษะ 5) ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ด้านความถูกต้องเหมาะสม และขอคำแนะนำในการจัดทำรูปเล่ม การจัดหน้า การจัดวาง ตัวอักษร ขนาดของตัวอักษร และความชัดเจนของภาพรวมชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน แบบประเมินคุณภาพของชุดฝึกเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) เป็น 5 ระดับ แล้วนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลเพื่อเป็นแนวทางในการแปลความหมาย ของผลการประเมินคุณภาพชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยถ้าได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50–5.00 จึงจะนำไปใช้ จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.60–5.00 หมายความว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกเล่ม และมีความเหมาะสมทั้งหมดที่ได้จากการคำนวณมีค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.87 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีเนื้อหาตรงกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยเรียงลำดับเนื้อหา จากง่ายไปหาเนื้อหาที่ยาก และคำที่นำมาใช้ควรเป็นคำที่ใช้อยู่แล้วในชีวิตประจำวัน มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย คำชี้แจงที่ชัดเจนมีรูปภาพประกอบ และมีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจ และไม่สร้างความเบื่อหน่ายให้กับนักเรียน มีความเหมาะสมต่อการพัฒนาการของผู้เรียน สนองความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้ง่ายเป็นเรื่อง ๆ แจ่มผลความก้าวหน้าในการฝึกให้ผู้เรียนทราบทันทีทุกครั้ง (ถวัลย์ มาตจรัส, 2546, หน้า 20) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรทิภา มากมูลดี (2551, หน้า 61–89) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/74.58 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ศึกษาครั้งนี้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ

แบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.4370 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 43.70 สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จารุวรรณ คงเพชร (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านที่เรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนและศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาอ่านไม่ออก ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่านมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.00/84.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนโดยชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย 4.47

2. ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6266 คิดเป็นร้อยละ 62.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 50 สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แสดงว่าหลังเรียนนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.66 ทั้งนี้อาจเนื่องจากกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียน ทำกิจกรรมที่เกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริง นักเรียนสามารถฝึกทันทีหลังจากได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ และสามารถฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งได้ถ้าหากว่านักเรียนยังไม่เข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ชีรญา เจริญมจุล (2547, หน้า 58) ได้พัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้น มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .68

3. ผลทักษะการรู้เรื่องการอ่านของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการพัฒนาทักษะการรู้เรื่องการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผู้วิจัยจะทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก เลือกตอบถูกผิด เขียนตอบแบบสั้น ๆ จำนวน 30 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน
- 2) ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตรของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- 3) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่อง (Reading Literacy) เพื่อกำหนดขอบข่ายสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ให้มีความเที่ยงตรง ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 4) สร้างแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก โดยข้อสอบแต่ละข้อจะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว จำนวน 60 ข้อ เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกับที่ตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการอ่าน พิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์และเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องของข้อสอบรายข้อ ตามระดับความคิดเห็น แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์โดยหาค่า (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยเลือกแบบทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบทั้งหมด ที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.80-1.00 ทุกองค์ประกอบ
- 5) นำแบบทดสอบวัดทักษะการรู้เรื่องการอ่านด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทำการ Try Out กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน ที่ได้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาการอ่านไปแล้วและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย
- 6) นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อสอบที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อสอบที่ผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน
- 7) วิเคราะห์หาความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23-0.50

และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.47–1.00 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่ครอบคลุม
 วัตถุประสงค์และเนื้อหา และเลือกค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่เหมาะสม
 ทำการคัดเลือกข้อสอบให้เหลือ 30 ข้อ 8) นำแบบทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ
 โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) ใช้สูตร KR-20 ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 9) นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน
 ที่ผ่านการหาคุณภาพ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องมาจากการเรียนด้วยชุดฝึกเสริม
 ทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ชุดฝึกช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาการใช้
 ภาษาและสามารถนำมาฝึกซ้ำได้ ทำให้ผู้เรียนเห็นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง
 ในการออกชุดฝึกโดยชุดฝึกจะยึดหลัก ของความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียน
 สามารถฝึกฝนได้ตลอด และยังสร้างความคงทนของภาษา นักเรียนสามารถนำมาใช้ฝึก
 ทั้งก่อนและหลัง ที่เรียนบทเรียนนั้น ๆ แล้ว อีกทั้งยังช่วยแก้ปัญหาในการอ่าน การเขียน
 สามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนรู้ หรือประเมินผลได้เป็นอย่างดี ลักษณะของชุดฝึก
 ที่ดีนั้นจะต้องดึงดูดความสนใจ และสมาธิของนักเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก
 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกเฉพาะอย่าง ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิหลัง
 ทางภาษาของผู้เรียนชุดฝึกที่ดี ควรจะเป็นแบบฝึกสำหรับผู้เรียน ที่เรียนเก่ง และซ่อมเสริม
 สำหรับผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในขณะเดียวกันนอกจากนี้แล้ว ควรใช้หลายลักษณะและ
 มีความหมายต่อผู้ฝึกอีกด้วย Billow (อ้างถึงใน เตือนใจ ตรีเนตร, 2544, หน้า 7)
 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลทิพย์ ลิขิตเจริญธรรม (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย
 เรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA การวิจัยครั้งนี้
 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้
 คณิตศาสตร์ โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA และสร้างเกณฑ์ปกติ
 ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 222 คน โดยการสุ่ม
 แบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มี 4 ชุด ชุดหนึ่งมี 3 รูปแบบ ได้แก่ 1) คำตอบแบบเลือกตอบ
 ทั้งเลือกตอบธรรมดาและเลือกตอบเชิงซ้อน 2) สร้างคำตอบแบบเปิด และ 3) สร้างคำตอบ
 แบบปิด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล ค่าความเชื่อมั่นของ ค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานในการวัด และเกณฑ์ปกติ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA ได้แบบทดสอบ จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 ปริภูมิและรูปทรงสามมิติ จำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 2 การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์ จำนวน 7 ข้อ ชุดที่ 3 ปริมาณ จำนวน 5 ข้อ ชุดที่ 4 ความไม่แน่นอน จำนวน 7 ข้อ รวมทั้งหมด 26 ข้อ เกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA มีคะแนน ที่ปกติ ชุดที่ 1 T_{29} ถึง T_{62} , ชุดที่ 2 T_{29} ถึง T_{62} , ชุดที่ 3 T_{31} ถึง T_{59} , และชุดที่ 4 T_{29} ถึง T_{62} สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิระวัฒน์ โตะชาลี (2561, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) เพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรและการสอนวิทยาศาสตร์ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) จำนวน 600 คน และใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) จำนวน 1,020 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) กลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) เท่ากับ 0.67 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกเท่ากับ 0.346 ถึง 0.803 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.952 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. การวิเคราะห์โมเดล

องค์ประกอบตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ทั้ง 5 ด้าน 28 ตัวบ่งชี้มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.765 ถึง 0.943 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ ด้านกลยุทธ์การสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.941, 0.895, 0.875, 0.861 และ 0.766 ตามลำดับ มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้ค่าไค-สแควร์ (chi-square) เท่ากับ 654.26 ที่ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 345 ค่าค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ $\chi^2/df = 1.89$ ค่า GFI = 0.958 ค่า AGFI = 0.951 ค่า CFI = 0.998 ค่า SRMR = 0.0536 RMSEA = 0.030 แสดงว่าโมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง 2. ผลการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมประกอบด้วยการเรียนรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA) มีทั้งหมด 5 แนวทาง ได้แก่ การใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี การจัดแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล กลยุทธ์การสอน และการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้

4. ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.02 และพิจารณาเป็นข้อแล้ว พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ตั้งแต่ 4.63–4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตั้งแต่ 0.41–0.50 ทั้งนี้เนื่องมาจากคุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามวิธีของ Likert จำนวน 30 ข้อ และใช้เกณฑ์การแปลผลเพื่อเป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากการตอบแบบประเมินความพึงพอใจ 3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา สอดคล้องกับจุดประสงค์ ปรับปรุงแก้ไขและทดสอบให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น และนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลปรากฏว่า ดัชนีความสอดคล้องตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80–1.00

ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม 4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผ่านการพัฒนาไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำมาหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อปรากฏว่า ได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความพึงพอใจ ตั้งแต่ 0.21–0.60 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เหมาะสม 5) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรียา ศรีประทุม (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เพื่อส่งเสริมความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ และเจตคติต่อการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหารและการสลายสารอาหารระดับเซลล์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.31/81.20 นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหารและการสลายสารอาหารระดับเซลล์ มีความสามารถในการถ้อยแถลงการเรียนรู้ในระดับดีเยี่ยม และมีเจตคติต่อการเรียนการสอนในระดับมาก นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เรื่อง ระบบย่อยอาหาร และการสลายสารอาหารระดับเซลล์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสรุปการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจน เน้นให้ผู้เรียนสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ นำวิธีการนี้ไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากการวิจัยและข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ ดังนี้

1.1 ควรมีการจัดระบบนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อให้ครูและบุคลากรได้เข้าใจและมีแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะในวิชาที่รับผิดชอบ

1.2 ก่อนนำชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างและพัฒนาขึ้นไปใช้ควรศึกษาและทำความเข้าใจขั้นตอนหลักการและเป้าหมาย จุดมุ่งหมาย ลำดับขั้นตอนบทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน ระยะเวลาที่ใช้ ให้ชัดเจนก่อนที่จะนำไปใช้

1.3 ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมครูผู้สอนควรกระตุ้นผู้เรียนและคอยดูแลแนะนำ และช่วยเหลือตามความเหมาะสม

1.4 ครูผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ครูควรเป็นผู้อำนวยความสะดวก คอยให้กำลังใจผู้เรียนในการทำกิจกรรมด้วยแรงเสริมทางบวก ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูด การแสดงความคิดเห็นได้ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

2.1 ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะ ในเนื้อหาอื่นและระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้การเรียนรู้การสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนรู้เรื่องการเขียนตามแนวทางการประเมินของ O-net กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เน้นเรื่องของการเขียน หรือทักษะด้านอื่น ๆ โดยใช้หลักการบูรณาการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างเชื่อมโยง สัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ ลิขิตเจริญธรรม. (2559). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยประยุกต์ใช้
แนวทางการประเมินผลนานาชาติ PISA. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). การเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหาและ
แนวทางแก้ไข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2541). รายงานการวิจัยการจัดการศึกษา ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา
และอาชีวศึกษาของไทยในทศวรรษหน้าที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
ของสังคม. กรุงเทพฯ: กองวิจัยการศึกษากกรมวิชาการ.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). ปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในมงคลวโรกาสทรงเจริญ
พระชนมายุ 48 พรรษา. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของคุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การค้ำของคุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ส.).
- _____. (ม.ป.ป.). คู่มือการจัดการสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์.
- กัลยา ยวนมาลัย. (2539). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้า.

- กาญจนา สุริยะวิริยะ. (2553). การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง ประเพณีท้องถิ่น สกลนครเพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เกียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2547). การอ่านเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ชัดเชดส์มีเดีย.
- คมขำ แสนกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2553). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จารุวรรณ คงเพชร. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรพร จันทะเวียง. (2542). ผลการฝึกความสามารถทางสมองด้านภาษาและผลผลิตที่ใช้ วิธีการต่างกันตามทฤษฎีโครงสร้างทางสมองของกิลฟอร์ด ที่มีต่อความสามารถ ในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิระวัฒน์ โต้ะชาลี. (2561). การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องวิทยาศาสตร์ ตามแนวทางการประเมินผล นักเรียนนานาชาติ (PISA). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จุฑามาศ ชัยสงคราม. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่าน จับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านประกอบกลุ่ม ร่วมมือแบบ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉวีวรรณ แก้วไทรสะ และสุพจน์ ไชยสังข์. (2557). การวิเคราะห์การสอบพินิจและโอเน็ต ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ เพื่อปฏิรูปการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาลัยนานาชาติ.

- ชวลิต ชูกำแหง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: ทีศิริพี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1-5*. นนทบุรี: สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชาญชัย ยมดิษฐ์. (2548). *เทคนิคและวิธีการสอนร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: หลักพิมพ์.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2546). *การออกแบบและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์และบทเรียนเครือข่าย*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2549). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้หลักภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์ ด้วยแบบฝึกทักษะ เกม และเพลง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณรงค์ นาริต. (2550). *การอ่านจับใจความและการอ่านคิดวิเคราะห์*. เข้าถึงได้จาก <http://st.ac.th/bhatips/tip49/reading1.html> 2 มกราคม 2561.
- ณัฐธิดา โยธา. (2559). *การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องการอ่าน ตามแนวทางการประเมินผล PISA*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดวงมาลา จาริชานนท์. (2551). *การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่าน เพื่อฝึกการคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เดือนใจ ตรีเนตร. (2544). *ผลการใช้แบบฝึกการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่องพื้นที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถวัลย์ มาตจรัญ. (2546). *นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- _____. (2542). *พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันราชภัฏธนบุรี.

- ฉัตรรัฐ ตูลาพงษ์พิพัฒน์. (2563). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ PISA 2019*. เข้าถึงได้จาก <https://www.sk1edu.go.th/dta/8397เล่ม%20ฉัตรรัฐ.pdf> 20 มีนาคม 2563.
- นงเยาว์ ทองกำเนิด. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นภาพร พันธุ์ชัย. (2552). *การพัฒนาครุภัณฑ์การจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนานักเรียน ที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียน บ้านคางสูงเจริญศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากกลนคร เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นอร์แบร์ท ซบิทซ์. (2555). *รังสิตวารสารสนเทศ. วารสารวิชาการ*, 18(1), 1.
- นัตนา หล้าทู่. (2546). *ชุดฝึกทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นัยนา ฉายวงศ์. (2563). *การประเมินผลนักเรียนระดับนานาชาติ (PISA)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.naiyanankp.com/> 15 พฤษภาคม 2563.
- นัยนา ตรีเนตรสัมพันธ์. (2551). *ความพึงพอใจต่อการใช้บริการของสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2552). *การศึกษาทักษะการรู้สาระสนเทศของนักการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- บัญญัติ แสงทวี่. (2547). *การคิดเชิงวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: ซีคเซสมิเดีย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). *การพัฒนาการสอน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- _____. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2545). *สาระการเรียนรู้ภาษาไทยช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประไพ พูลภาพ. (2551). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารงานด้านวิชาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- เพชฌัญญู กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂). *วารสารการวัดผลการศึกษา*, 7(4), 46-51.
- _____. (2546). *ดัชนีประสิทธิผล*. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พจนา ทรัพย์สมาน. (2550). *การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนิตนันท์ บุญพาม. (2542). *เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์*. นครราชสีมา: สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- พรทิพย์ ชาตะรัตน์. (2545). การอ่าน เครื่องมือในการแสวงหาความรู้. *วิชาการ*, 5(2) 59.
- พรทิพย์ อุดมสิน. (2554). *รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตร หน่วยที่ 2 ในการจัดการความรู้ในงานส่งเสริมการเกษตร*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทิภา มากมูลดี. (2551). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรินทร์ อารมณีสาวะ. (2558). ระบบออนไลน์ข้อสอบ PISA ที่ได้รับอนุญาตให้เผยแพร่. *นิตยสาร สสวท.*, 43(193), 30-32.
- _____. (2557). การประเมินการรู้เรื่องการอ่านของ PISA 2015. *นิตยสาร สสวท.*, 42(189), 44-48.
- พัชรียา ศรีประทุม. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยใช้สถานการณ์ปัญหาตามแนว PISA เพื่อส่งเสริมความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้และเจตคติต่อการเรียนการสอน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์พิมล แสสนนาม. (2553). *การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พิสนุ พงศ์ศรี. (2550). *วิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พอเพอร์ดี.
- ไพบูลย์ มุลดี. (2546). *การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2558). *ภาษาไทยหลักภาษาและการใช้ภาษา ม.6 เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เย็นจิต ผาอินทร์. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานกับวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่มีผลต่อการคิดวิเคราะห์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รินรดา จันทะวัน. (2550). *การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วงเดือน เจริญ. (2553). *ความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่มีต่อบริการสารสนเทศ สำนักหอสมุด. ชลบุรี: สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- วรรณ แก้วแพรก. (2536). *คู่มือการสอนชั้นประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: พีระพัฒนา.
- วรรณ โสภประยูร. (2539). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วัชร บุนนสิงห์ และนิรมล ศตวุฒิ. (2542). *การอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ด้านหลักสูตรและการสอน*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วัลภา ศศิวิมล. (2541). *การอ่านตีความ*. พิษณุโลก: โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- วิมล เหล่าแคน. (2552). *ผลการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษา ด้ายการจัดกิจกรรมตามแนวคิดโดยใช้สมองเป็นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีณา วิสเพ็ญ. (2535). *การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- แววมยุรี เหมือนนิล. (2541). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร ธัญลักษณ์ธนานนท์. (2542). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น*. กรุงเทพฯ: เวิร์ดเวฟเอดดูเคชั่น.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2552). *คุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนไทยสังเคราะห์การประเมินผลนักเรียนนานาชาติ PISA 2006 และ 2007*. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป.
- _____. (2549). *ปัจจัยทางโรงเรียนกับคุณภาพการเรียนรู้ผลการวิจัยต่อเนื้อหาของ PISA*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ สสวท.
- _____. (2563). *PISA THAILAND*. เข้าถึงได้จาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/about-pisa/reading-literacy/> 20 มีนาคม 2563.
- สนิท ตั้งทวิ. (2529). *การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). *การวัดผลการศึกษา*. กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. (2540). *เอกสารทางวิชาการการพัฒนาระบบการเรียนการสอน เอกสาร ลำดับที่ 33*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). *แนวทางการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2541). *ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วารสารวิชาการ*, 1(9), 68.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). *หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7)*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนีย์ คล้ายนิล. (2547). *ความรู้และทักษะของเยาวชนไทยสำหรับโลกวันพรุ่งนี้*. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป.

- สุนีย์ คล้ายนิล และคณะ. (2549). *การเรียนรู้เพื่อโลกวันพรุ่งนี้ : รายงานการประเมินผล การเรียนรู้ จาก PISA 2003*. กรุงเทพฯ: เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป.
- สุปราณี พัดทอง. (2545). *การใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.
- สุพานี สฤษฏ์วานิช. (2549). *แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ดวงกมลสมัย.
- เสนีย์ วิลาวรรณ และคณะ. (2558). *ภาษาไทยหลักภาษาและการใช้ภาษา ม.4 เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- หนึ่งฤทัย โพธิ์พา. (2554). *รายงานการพัฒนาแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. เข้าถึงได้จาก <http://www.kroobannok.com> 30 มิถุนายน 2561.*
- อรพรรณ ฐนาบาล. (2554). *การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการเขียน คำควบกล้ำเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกจนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกจนคร.*
- อวยพร พานิช และคณะ. (2548). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังศุมาลิน เพิ่มผล. (2542). *การสร้างแบบฝึกทักษะการคำนวณวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องวงกลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2548). *หลักภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- อัมรัตน์ อนวัช. (2552). *การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อุไรวรรณ บุญล้อม. (2550). *การพัฒนาชุดฝึกการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.*

เอกรินทร์ สีมหาศาล และคณะ. (2552). ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

Arlin and Garry. (1978). Effects of Questioning Techniques and Recitation on Student Learning. *Dissertation Abstracts International*, 1, 175–199.

Bouchard, Margarct Pray. (2002). *An Investigation of Students' Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Error*. Retrieved from <http://www.lib.Umi.com/dissertations/fullcit/3010800> March 4th, 2019.

Garcia, Carol Ann. (1998). The Effect of Two Types of Spilling Instruction on First-grade Reading, Writing, and Spelling Achievement. *Dissertation Abstracts International*, 58(9), 3459–A.

Rogers, C.R. (1969). *Freedom to learn*. Columbus: Charles E. Merrill.

Scott, P. (1970). *The Process of Conceptual Change in Science*. New York: Cornell University.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ดร.อุษา ปราบหงษ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ชนานันต์ กุลไพบุตร อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
3. นายประภาส ศรีสุพล ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล
4. นางขวัญเรือน กมลธรรม ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
5. นางสาวธีรนนท์ ไชยเชษฐ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แผนการจัดการเรียนรู้
- ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : การอ่าน	จำนวน 18 ชั่วโมง
การเรียนรู้เรื่องที่ 1 : การอ่านคิดวิเคราะห์ ข่าว	เวลาเรียน 2 ชั่วโมง
สอนโดย นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว โรงเรียนพรเจริญวิทยา อ.พรเจริญ จ.บึงกาฬ	

1. เป้าหมายการเรียนรู้

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1 ม. 2/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม. 2/5 วิเคราะห์ วิจาร์ณ และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น

ท 1.1 ม. 2/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็นโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ท 1.1 ม. 2/10 มีมารยาทในการอ่าน

1.2 จุดเน้นที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนสู่ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21

ทักษะที่จำเป็นแห่งศตวรรษที่ 21	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางและสถานศึกษา
1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี 3. ทักษะด้านชีวิตและการทำงาน	1. ความสามารถในการสื่อสาร 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 4. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ 2. ซื่อสัตย์สุจริต 3. มีวินัย 4. ใฝ่เรียนรู้ 5. อยู่อย่างพอเพียง 6. มุ่งมั่นในการทำงาน 7. รักความเป็นไทย 8. มีจิตสาธารณะ

1.3 ความคิดรวบยอด/สาระสำคัญ

การวิเคราะห์ข่าว หมายถึง การใช้ความคิดใคร่ครวญ โดยการนำข่าวสารที่สำคัญมาแยกแยะ เพื่อให้ความกระจ่าง เผยถึงเงื่อนงำหรือความสลับซับซ้อน ให้ได้ทราบถึงรายละเอียดมากยิ่งขึ้น พิจารณาด้วยเหตุด้วยผลในทุกด้าน ไม่ว่าจะด้านดีหรือด้านเสีย โดยมีใช้เป็นความเห็นส่วนตัวของผู้วิเคราะห์และประเมินผลสรุปถึงแนวโน้มในอนาคต การประเมินผลการอ่านรู้เรื่อง (PISA) มีลักษณะของคำถาม 3 ประเด็น ดังนี้

1. การเข้าถึงและค้นคืนสาระ
2. การบูรณาการและตีความ
3. การสะท้อนและประเมิน

รูปแบบข้อสอบตามแนวทางประเมินผลการอ่านรู้เรื่อง (PISA) มีรูปแบบ ดังนี้

1. แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. แบบเชิงซ้อน
3. แบบเขียนตอบสั้น ๆ
4. แบบเขียนตอบปลายปิด
5. แบบเขียนตอบแบบอิสระ

1.4 สารการเรี๑นรู้

1.4.1 ๑่าว

1.4.2 การอ่านคิดวิเคราะห์จาก ๑่าว ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA) มีรูปแบบการประเมิน ดังนี้

1) การเข้าถึงและค้นคืนสาระ เป็นการอ่านที่เน้นการทำความเข้าใจ สาระของสิ่งที่อ่าน แล้วมุ่งมองหาสาระที่ต้องการ หรือการเข้าถึงสาระ ด้วยการพิจารณา ส่วนใดส่วนหนึ่งของ ถ้อยความ หรือพิจารณา ถ้อยความโดยรวมทั้งหมด สาระที่ต้องการ จะปรากฏในเนื้อความที่ชัดเจน จากถ้อยความที่อ่านเท่านั้น แล้วดึงสาระที่ค้นได้จาก เนื้อความ หรือการค้นคืนสาระ โดยนำมาตอบคำถามได้ถูกต้องและตรงประเด็น

2) การบูรณาการและตีความ เป็นการอ่านที่ต้องสร้างความเข้าใจ อย่างกว้าง ๆ ด้วยการวิเคราะห์ สิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการสื่อ เช่น จุดมุ่งหมาย แนวคิด ข้อคิด ตลอดจนการทำความเข้าใจ กับความหมายของสิ่งที่อ่าน ด้วยการพิจารณาความสัมพันธ์ แล้วเชื่อมโยงสิ่งที่ได้อ่านกับชีวิตที่เป็นอยู่ ในโลกปัจจุบัน และแสดงความคิดเห็นได้อย่างสม เหตุผลจากสิ่งที่ได้อ่าน

3) การสะท้อนและประเมิน นักเรียนต้องใช้สมรรถนะในการอ่านเนื้อ เรื่องเองจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในรูปแบบที่หลากหลาย บางครั้งต้องนำ ความรู้อื่น ๆ นอกเหนือจากเนื้อเรื่องมาเชื่อมโยงกับสาระสำคัญภายในเรื่องที่ได้อ่านแล้ว สะท้อนสิ่งที่ได้อ่านออกมาตามความคิดของตนอย่างสมเหตุสมผล

1.5 จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. ตอบคำถามจาก ๑่าว ที่อ่านได้ถูกต้อง
2. อ่านวิเคราะห์จาก ๑่าว ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง
3. แสดงความคิดเห็นจาก ๑่าว ที่อ่านได้ถูกต้อง
4. สรุปสาระสำคัญจาก ๑่าว ที่อ่านได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

การอ่านคิดวิเคราะห์จาก ๑่าว ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA)

ด้านคุณลักษณะ (A)

มีมารยาทในการอ่าน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ซื่อสัตย์สุจริต
2. มีวินัย
3. ใฝ่เรียนรู้
4. มุ่งมั่นในการทำงาน

2. หลักฐานการเรียนรู้

ภาระงานชิ้นงาน

2.1 ชุดฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ (PISA) เล่มที่ 1

3. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ครูนำตัวอย่าง ข่าว มาให้นักเรียนดู และอ่าน ครูถามคำถามนักเรียนว่า
 - ข่าว ดังกล่าวเป็น ข่าว เรื่องอะไร (ตูน บอดี้สแลม, ประเทศเยอรมนี จับมือ ก. วิทยาศาสตร์)
 - กลุ่มเป้าหมาย (นกกระจอกเทศกับสิ่งที่หลงหายและพี่ชายของฉัน, แล้วเจอกันในจักรวาล)
 - จุดมุ่งหมายของ ข่าวประเภท คืออะไร (ตูน บอดี้สแลม, ประเทศเยอรมนีจับมือ ก. วิทยาศาสตร์)
3. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับ ข่าว ประเภท ข่าว การใช้ภาษาในข่าว เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม
4. สุ่มนักเรียน 2-3 คน ให้อธิบายความหมายของ ข่าว ประเภท วัตถุประสงค์ของ ข่าว การใช้ภาษาใน ข่าว นักเรียนและครูช่วยกันเพิ่มเติมรายละเอียด และครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้แก่นักเรียนว่าวันนี้จะฝึกการอ่านคิดวิเคราะห์จากข่าว

ชั้นสอน

5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 6 กลุ่ม ๆ ละ 6-8 คน โดยคลงความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน จากนั้นนักเรียนรับผิดชอบฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ (PISA) เล่มที่ 1 ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านคิดวิเคราะห์ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA) ลักษณะคำถาม และรูปแบบของคำถาม

6. นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน ข่าว เพื่อนำไปฝึกปฏิบัติกิจกรรม

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำกิจกรรมใน ใบงานที่ 1

8. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมใน แบบฝึกหัดที่ 1 เสร็จแล้ว นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

9. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปสาระสำคัญพร้อมตรวจสอบความถูกต้อง เสนอแนะแก้ไขข้อบกพร่องในการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม

ชั้นสรุป

10. ครูสรุปและให้นักเรียนกลับไปทบทวนต่อไป

ชั่วโมงที่ 2

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับการอ่านคิดวิเคราะห์ จากข่าวตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA)

ชั้นสอน

2. นักเรียนแต่ละกลุ่ม (กลุ่มเดิม) จากชั่วโมงที่แล้วรับแบบฝึกทักษะ การอ่านคิดวิเคราะห์จาก ข่าว เล่มที่ 1 แล้วปฏิบัติกิจกรรมที่ 2

3. เมื่อนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใน แบบฝึกหัดที่ 2 เสร็จแล้วครูสุ่มนักเรียน ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน เพื่อดูความแตกต่างของคำตอบในแต่ละกลุ่ม

4. นักเรียนและครูช่วยกันเติมเต็มคำตอบในแต่ละข้อเพื่อให้นักเรียน เชื่อมโยงความรู้จากแต่ละกลุ่มมาปรับปรุงผลงานของตนเองให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสรุปสาระสำคัญชี้แนะข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกทักษะและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการอ่านคิดวิเคราะห์ต่อไป

5. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน

6. นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจคำตอบ จากนั้นร่วมกันเฉลยคำตอบ จากแบบทดสอบ หลังเรียนทุกข้อโดยละเอียด แล้วแจ้งคะแนนการทดสอบหลังเรียน ของนักเรียนรายบุคคล แล้วนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน เพื่อทราบคะแนน ว่ามีการพัฒนาขึ้นหรือไม่อย่างไร

ขั้นสรุป

7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปสาระสำคัญ และแนวคิดเกี่ยวกับอ่านคิด วิเคราะห์จาก ข่าว พร้อมทั้งจัดบันทึกสาระสำคัญที่ได้ลงในสมุดของตนเอง

8. นักเรียนช่วยกันสะท้อนการปฏิบัติกิจกรรมจากแบบฝึกหัด ว่ามีปัญหา อุปสรรคหรือไม่ อย่างไรเพื่อที่จะนำไปใช้ในการอ่านคิดวิเคราะห์เรื่องอื่นในชั่วโมงต่อไป

4. สื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.1 บทอ่านจาก ข่าว

4.2 ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ (PISA) เล่มที่ 1

4.3 ใบความรู้ เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ ข่าว

5. การวัดและการประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดผลและประเมินผล	เกณฑ์การวัดและประเมินผล
ด้านความรู้ : K	- ประเมินจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน	- แบบทดสอบย่อย	คะแนนการทดสอบทดสอบย่อยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป
ด้านทักษะกระบวนการ : P	ประเมินการทำงานกลุ่มจากการทำแบบฝึกทักษะ	แบบประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA)	ผ่านระดับดีขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ : A	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	ผ่านระดับดีขึ้นไป

6. ข้อเสนอแนะ/ผลการนิเทศ

6.1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (หัวหน้ากลุ่มสาระฯ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้นิเทศ

(นายพรดน้อย ภูจำเริญ)

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2562

6.2 กลุ่มงานบริหารงานวิชาการ (รองผู้อำนวยการ/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้นิเทศ

(นายธนากรุต เปริน)

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารงานวิชาการ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2562

6.3 ผู้บริหารสถานศึกษา

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้แทน

(นายประภาส ศรีสุพล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนพรเจริญวิทยา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2562

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

7. บันทึกผลหลังสอน

7.1 ผลการเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

.....
.....
.....

ด้านทักษะกระบวนการ (P)

.....
.....
.....

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

.....
.....
.....

7.2 ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....

7.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหา

.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว)

ตำแหน่ง ครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2562

ใบความรู้

เรื่อง หลักการอ่านข่าวและพิจารณาข่าว

1. ความหมายของข่าว

ข่าว คือ การรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ซึ่งประชาชนให้ความสำคัญและสนใจ รวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก

2. องค์ประกอบของข่าวมีอยู่ 4 ส่วน คือ พาดหัวข่าวความนำส่วนเชื่อมและเนื้อข่าว ดังนี้

2.1 พาดหัวข่าวเป็นส่วนที่สร้างความสนใจโดยใช้คำที่สะดุดตาและตัวอักษรขนาดใหญ่กว่า เนื้อข่าว

2.2 ความนำคือเนื้อเรื่องย่อของข่าวเป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านทราบโดยสรุปว่าเหตุการณ์ที่นำมาเขียนข่าวมีเนื้อความอย่างไรความนำที่ดีต้องชัดเจนและทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวอาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนต่อไป

2.3 ส่วนเชื่อมคือส่วนที่อยู่ระหว่างความนำกับเนื้อเรื่องทำหน้าที่ขยายความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากความนำองค์ประกอบส่วนนี้ไม่มีความจำเป็นมากนัก บางข่าวอาจจะมีส่วนนี้ และบางข่าวอาจจะไม่มีก็ได้จากการสำรวจข่าวส่วนใหญ่ในปัจจุบันพบว่าไม่มีส่วนเชื่อม

2.4 เนื้อข่าวรายละเอียดทั้งหมดของข่าวส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้น ๆ หากมีรายละเอียด มากก็จะเขียนแยกออกเป็นหลายย่อหน้าโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเรียงลำดับ ความสำคัญจากมากไปน้อยอย่างไรก็ตามนักเรียนคงเคย พบว่าข่าวบางเรื่องมีข้อบกพร่อง ในการเรียงลำดับเนื้อข่าวทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจว่าเหตุการณ์ของเรื่องเป็นอย่างไรใครทำอะไรที่ ไหนเมื่อไรกับใครทำไมและอย่างไร

3. ข่าวแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ข่าวหนัก หมายถึงข่าวที่มีเนื้อเรื่องในเชิงสาระและมีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในสังคมเช่น ข่าว การเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวธุรกิจ ข่าวการศึกษา

3.2 ข่าวเบา หมายถึง ข่าวที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนกลุ่มย่อย ๆ มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ ในสังคมเช่น ข่าวชาวบ้าน ข่าวสังคม ข่าวบันเทิง ข่าวกีฬาข่าวอาชญากรรม เป็นต้น

พิจารณาตามองค์ประกอบของข่าว ดังนี้

1. พิจารณาพาดหัวข่าวการพิจารณาพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ เป็นการจัดลำดับความสำคัญของข่าวหากสังเกตการพาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์จะพบว่า ส่วนสำคัญที่สุดของข่าวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ส่วนที่สำคัญรองลงมาจะใช้ ตัวอักษรขนาดเล็กลงมาตามลำดับดังนั้นในการอ่านและพิจารณาข่าวควรอ่านพาดหัวข่าว ใหญ่ก่อนแล้วจึงอ่านพาดหัวข่าวย่อย

2. พิจารณาความนำเมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวข่าวและทราบเรื่องราว สั้น ๆ ของข่าวนั้นแล้วขั้นต่อมาคือการอ่านและพิจารณาความนำซึ่งจะสรุปเรื่องราว ของข่าวโดยขยายความหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวข่าวหากผู้เขียนข่าวสามารถ เขียนความนำได้ชัดเจนและผู้อ่านมีเวลาในการอ่านน้อยหรือต้องประหยัดเวลาในการอ่าน ก็อาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนเนื้อข่าวต่อไป

3. พิจารณาเนื้อข่าว เนื้อข่าวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้ หากทราบเรื่องย่อของข่าวจากความนำแล้วเนื้อข่าวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ ที่เป็นข่าวซึ่งอาจพบว่าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ข้อมูลของข่าวแตกต่างกันเพราะผู้เขียน ข่าวต้องนำเสนอข่าวให้ทันเวลาหากเราสนใจข่าวใดเป็นพิเศษก็ควรติดตามอ่านเนื้อข่าว จากหนังสือพิมพ์หลายฉบับเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของข่าวและคิดไตร่ตรอง อย่างรอบคอบ

4. พิจารณาการใช้สำนวนภาษาเมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษา ในการเขียนข่าว จะพบว่ามีข้อบกพร่องหลายประการทั้งในการเขียนสะกดคำการใช้ คำย่อ การใช้คำผิดระดับ การใช้คำแสลง การวางส่วนขยายไม่ถูกต้องทั้งนี้ เพราะการจัดทำ หนังสือพิมพ์เป็นกระบวนการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันเวลาขาย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีค่าเฉพาะวันนี้เท่านั้นพอวันรุ่งขึ้นก็จะมีใครสนใจอ่านข่าว จึงเป็นวรรณกรรมรีบเร่งเพราะฉะนั้นในการอ่านข่าวจึงต้องพิจารณาการใช้ภาษา ตามลักษณะของภาษาข่าวที่ไม่ถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

ตัวอย่างเรื่อง ข่าว

มูลนิธิตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกย่อง “ตูน บอดี้สแลม” เตรียมมอบรางวัลอิสริเมธี มูลนิธิวิมุตตยาลัย สาขาการพัฒนาสังคมเมือง ผู้สื่อข่าวรายงานว่า มูลนิธิตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เตรียมจัดงานประกาศเกียรติคุณมอบรางวัลเกียรติยศให้กับบุคคลและองค์กรผู้ทำความดี ในโครงการ SET เชิดชูผู้ทำความดีเพื่อสังคม Partnership for the Betterment ประจำปี 2560 ต่อเนื่องเป็นปีที่ 11 ทั้งนี้ ตูน บอดี้สแลม หรือนายอาทิตย์ วัฒนาลัย จากโครงการก้าวคนละก้าว รับรางวัลอิสริเมธี มูลนิธิวิมุตตยาลัย (สาขาการพัฒนาสังคมเมือง) ส่วนมูลนิธิดวงประทีป ได้คัดเลือก นายสวาสดี ธรรมสุขจิต และนายวรินทร์ อาจวิไล 2 คุณครูจากชุมชนคลองเตย ซึ่งใช้ดนตรีและกีฬาในการบำบัดเยาวชน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม จะมีการรับมอบรางวัลให้กับผู้เสียสละและอุทิศตนเพื่อเกื้อกูลประโยชน์ต่อสังคมใน 7 สาขา รวม 9 รางวัล ในวันที่ 20 มี.ค. 61 ณ หอประชุมศาสตราจารย์สังเวียน อินทรวิชัย อาคารปี ชั้น 7 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนี้ งานดังกล่าวยังมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การออกแบบร้านผลิตภัณฑ์ (Green Product) ซึ่งเป็นสินค้าภูมิปัญญาท้องถิ่นจากองค์กรและชุมชน เช่น วิสาหกิจชุมชนท่าเสาไทรโยค กาญจนบุรี บ้านเนินซ้อ ระยอง และสินค้าจาก “โครงการก้าวคนละก้าว” สินค้าแปรรูปการเกษตร และชมนิทรรศการผลงานโครงการเพื่อสังคม

ที่มา : ไทยรัฐออนไลน์ 19 มี.ค. 2561 09:15 น.

ตัวอย่างเรื่อง ข่าว

ประเทศเยอรมนี จับมือ ก.วิทยาศาสตร์ ชูนวัตกรรมด้านยานยนต์ด้วยการนำเสนอชิ้นส่วน ซึ่งพัฒนาจากเทคโนโลยีให้ล้ำสมัย เพื่อยกระดับมาตรฐาน ความปลอดภัย และประสิทธิภาพ ด้านการขับขี่ให้สูงขึ้น

เมื่อวันที่ 25 ส.ค. 59 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ร่วมกับกระทรวงวิทยาศาสตร์ ในงานมหกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ 2559 ชูนวัตกรรมด้านยานยนต์ ด้วยการนำเสนอชิ้นส่วนซึ่งพัฒนาจากเทคโนโลยียานยนต์ที่ล้ำสมัยเพื่อยกระดับมาตรฐาน ความปลอดภัย และประสิทธิภาพด้านการขับขี่ให้สูงขึ้น โดยภายในงานเปิดให้ผู้เข้าชมสัมผัสเครื่องจำลองประสบการณ์ขับขี่ยานยนต์ ESC Simulator เพื่อการเรียนรู้เทคโนโลยีระบบเบรกที่ได้รับการพัฒนาล่าสุด พร้อมเชิญนักวิทยาศาสตร์เยาวชนเยอรมันมานำเสนอผลงานสิ่งประดิษฐ์และร่วมกิจกรรมให้ความรู้และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เข้าร่วมงาน

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีเป็นประเทศแรกในโลกที่พัฒนาระบบเบรก ABS เพื่อความปลอดภัยในการขับขี่รถยนต์ แต่ปัจจุบันได้มีการพัฒนาระบบ ESP ซึ่งเป็นระบบที่ผสมผสานระหว่างการทำงานของ ABS และระบบป้องกันล้อหมุนฟรี TCS โดยระบบ ESP เป็นระบบที่ช่วยตรวจสอบการลื่นไหลออก ด้านข้างในถนนที่ลื่นเมื่อต้องหมุนพวงมาลัยอย่างกะทันหันจึงช่วยป้องกันการเกิดอุบัติเหตุอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ESC Simulator จะจำลองเหตุการณ์เวลาขับขี่รถยนต์บนทางโค้ง ซึ่งจะทำให้ผู้เข้าชมงานได้สัมผัสประสบการณ์เสมือนจริงในสถานการณ์ที่ต้องใช้ระบบเบรก ESP เพื่อหยุดรถยนต์ได้อย่างปลอดภัย

นอกจากนี้ ณ บูธนิทรรศการของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ยังมีการจัดแสดงโมเดลจำลองเพื่อศึกษาโครงการผลิตกระแสไฟฟ้าอย่างยั่งยืน (a power city model) มุมเรียนรู้สำหรับเยาวชนเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เช่น ความรู้ฟิสิกส์พื้นฐานและเพื่อเป็นการให้ความรู้และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เข้าชมนิทรรศการ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีได้เชิญนักวิทยาศาสตร์เยาวชนชาวเยอรมันผู้มีผลงาน หรือโครงการวิทยาศาสตร์ที่โดดเด่นเข้าร่วมแสดงผลงานและพูดคุยตอบคำถามกับผู้เข้าชมบูธอีกด้วย

ไทยรัฐออนไลน์ 26 ส.ค. 2559 01:21 น.

เกณฑ์การประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA)

รายการประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
การเข้าถึงและค้นคืนสาระ	จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลในเรื่องที่อ่าน สามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในเรื่องออกมาได้ครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์ได้ทุกข้อ	จำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลในเรื่องที่อ่าน สามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในเรื่องออกมาได้ครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์เป็นส่วนใหญ่	จำแนก ความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลในเรื่องที่อ่าน สามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในเรื่องออกมาได้ครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์เป็นบางส่วน	ไม่สามารถจำแนกความเหมือนและความแตกต่างของข้อมูลในเรื่องที่อ่าน สามารถดึงเอาสาระที่ต้องการในเรื่องออกมาได้ครบถ้วน และถูกต้องสมบูรณ์
การบูรณาการและตีความ	บอกแนวคิดหลักจุดประสงค์ทั่วไปของเรื่อง ตีความแปลความเนื้อเรื่องเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่หลากหลายได้ทุกข้อ	บอกแนวคิดหลักจุดประสงค์ทั่วไปของเรื่อง ตีความแปลความเนื้อเรื่องเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่หลากหลายเป็นส่วนใหญ่	บอกแนวคิดหลักจุดประสงค์ทั่วไปของเรื่องตีความแปลความเนื้อเรื่องเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่หลากหลายเป็นบางส่วน	ไม่สามารถบอกแนวคิดหลักจุดประสงค์ทั่วไปของเรื่องตีความแปลความเนื้อเรื่องเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่หลากหลาย
การสะท้อนและประเมิน	ประเมินเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐานแล้วแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม หรือโต้แย้งจากมุมมองของตนได้ทุกข้อ	ประเมินเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐานแล้วแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม หรือโต้แย้งจากมุมมองของตนได้ส่วนใหญ่	ประเมินเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐานแล้วแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม หรือโต้แย้งจากมุมมองของตนได้บางส่วน	ไม่สามารถประเมินเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างมีวิจารณญาณ ทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้ทั่วไปจากภายนอกมาสร้างสมมติฐานแล้วแสดงความคิดเห็นคล้อยตาม หรือโต้แย้งจากมุมมองของตนได้

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
มีวินัย	ทำงานสำเร็จส่งงานทันตามเวลาที่กำหนด มีความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานสำเร็จ แต่ส่งงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด มีความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานสำเร็จแต่ส่งงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด มีความรับผิดชอบในการทำงานน้อย	ทำงานไม่สำเร็จ ส่งงานไม่ทันตามเวลาที่กำหนด ไม่มี ความรับผิดชอบในการทำงาน
ใฝ่เรียนรู้	มีความตั้งใจ และสนใจในการทำกิจกรรม	มีความตั้งใจและสนใจในการทำกิจกรรมบ้างเล็กน้อย	มีความตั้งใจ แต่ไม่สนใจในการทำกิจกรรม	ไม่มีความตั้งใจและไม่สนใจในการทำกิจกรรม
มุ่งมั่นในการทำงาน	ทำงานด้วยความเพียรพยายามทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในการทำงาน	ทำงานด้วยความเพียรพยายามทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบ และมีความภาคภูมิใจในการทำงาน เป็นบางครั้ง	ทำงานด้วยความเพียรพยายามทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ไม่มีความภาคภูมิใจในการทำงาน	ไม่ทำงานด้วยความเพียรพยายาม ไม่ทุ่มเทกำลังกาย กำลังใจในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดด้วยความรับผิดชอบและไม่มี ความภาคภูมิใจในการทำงาน
ซื่อสัตย์สุจริต	ไม่เอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	ไม่เอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรงเป็นบางครั้ง	ไม่เอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง และ ไม่ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง	เอาผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ไม่ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรง

แบบประเมินการอ่านคิดวิเคราะห์ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA)

ที่	ชื่อ-สกุล	การเข้าถึงและ ค้นคืนสาระ				การบูรณาการ และตีความ				การสะท้อน และประเมิน				รวม 12 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว)

...../...../2562

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาคุณภาพพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

ระดับคะแนน

- 4 หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ
- 3 หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกค่อนข้างสม่ำเสมอ
- 2 หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกค่อนข้างน้อย
- 1 หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกน้อย

ระดับคุณภาพ

- 10-12 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดีเยี่ยม (4)
- 7-9 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี (3)
- 4-6 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้ (2)
- 1-3 คะแนน หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง (1)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

ที่	ชื่อ-สกุล	มีวินัย				ใฝ่เรียนรู้				มุ่งมั่นในการทำงาน				ผลสำเร็จของงาน				รวม 16 คะแนน
		4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	
1																		
2																		
3																		
4																		
5																		
6																		
7																		
8																		
9																		
10																		
11																		
12																		
13																		
14																		
15																		
16																		
17																		
18																		
19																		
20																		

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว)

...../...../ 2562

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินพิจารณาคุณภาพพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนและเขียน
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

ระดับ 4 หมายถึง แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการอย่างสม่ำเสมอ (ดีเยี่ยม)

ระดับ 3 หมายถึง แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างสม่ำเสมอ (ดี)

ระดับ 2 หมายถึง แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการค่อนข้างน้อย (พอใช้)

ระดับ 1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการน้อย (ปรับปรุง)

เกณฑ์ระดับคุณภาพ

14-16 คะแนน ระดับคุณภาพ 4 = ดีเยี่ยม

11-13 คะแนน ระดับคุณภาพ 3 = ดี

8-10 คะแนน ระดับคุณภาพ 2 = พอใช้

1-7 คะแนน ระดับคุณภาพ 1 = พอใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบบันทึกคะแนนการทดสอบย่อยก่อนเรียน/หลังเรียน
แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ข่าว ตามแนวทางการอ่านรู้เรื่อง (PISA) เล่มที่ 1

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนก่อนเรียน (10)	คะแนนหลังเรียน (10)
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนนก่อนเรียน (10)	คะแนนหลังเรียน (10)
25			
26			
27			
28			
29			
30			
	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})		

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ตัวอย่างชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

คำนำ

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาค้นคว้าความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้มีความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้เกิดความองอาจทางสติปัญญา และส่งเสริมให้สังคมเจริญก้าวหน้า การอ่าน จึงเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้ชุดฝึกเสริมทักษะ การอ่าน จึงมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA นอกจากจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามสื่อที่อ่านเท่านั้นแต่ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ใช้วิจารณญาณในการอ่านรวมทั้งแสดงความคิดเห็น ในเชิงประเมินค่าการอ่านได้ ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดทำขึ้นทั้งหมด 9 เล่ม

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน คุณครูทุกท่าน และนักเรียนโรงเรียนพรเจริญวิทยา ที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุนให้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA เล่มนี้ สำเร็จได้ด้วยดีและขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบฝึกทักษะด้วยดีเสมอมา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

นิรัตติยากร กอแก้ว

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงสำหรับครู	ค
คำชี้แจงสำหรับนักเรียน	ง
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	จ
แบบทดสอบก่อนเรียน	1
ใบความรู้	4
แบบฝึกทักษะที่ 1	6
แบบฝึกทักษะที่ 2	9
แบบทดสอบหลังเรียน	13
บรรณานุกรม	16
ภาคผนวก	17
เฉลย/แนวคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน	18
เฉลย/แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 1	21
เฉลย/แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 2	24
เฉลย/แนวคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน	27
กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน	30
กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน	32

คำชี้แจงสำหรับครู

1. ใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบของความรู้และทักษะการอ่านที่ประเมิน PISA เลือกที่จะประเมินโดยใช้รูปแบบการอ่าน 3 แบบ คือ ค้นคืนสาระ ตีความ วิเคราะห์ จากชุดฝึก ทั้ง 9 ชุดนี้

ชุดที่ 1 ข่าว

ชุดที่ 2 บทความ

ชุดที่ 3 โฆษณา

ชุดที่ 4 สุขภาพ

ชุดที่ 5 อาชีพ

ชุดที่ 6 เศรษฐกิจ

ชุดที่ 7 อาหาร

ชุดที่ 8 สารสนเทศ

ชุดที่ 9 เรื่องสั้น

2. ศึกษาการอ่าน ค้นคืนสาระ ตีความ วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้ายทั้งเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้าใจก่อน

3. ศึกษากิจกรรมใดที่ครูต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้คำปรึกษา

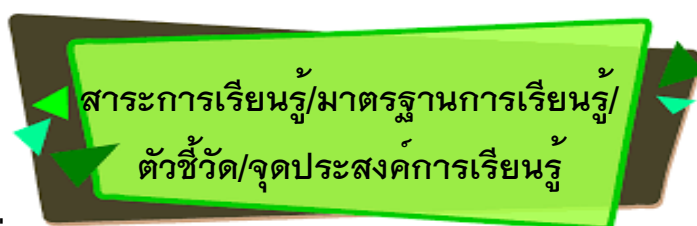
4. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปฏิบัติตามทุกขั้นตอนทั้งเนื้อหา กิจกรรม คำถาม แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่าน ค้นคืนสาระ ดีความ วิเคราะห์ และจับใจความจากข่าว ให้เข้าใจอย่างละเอียด
4. ทำแบบฝึกหัด
5. ตรวจคำตอบ
6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน
7. ตรวจคำตอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อเรียนจบในแต่ละเรื่องเพื่อวัดความรู้ที่พัฒนาขึ้นในเรื่องนั้น ๆ เกณฑ์การผ่านร้อยละ 75
8. นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ ไม่ควรดูเฉลยก่อนทำแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
9. จงทำด้วยความตั้งใจ มีสติ สมาธิ จะทำให้ประสบความสำเร็จทุกกิจกรรม

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม. 2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/4 อภิปรายแสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม. 2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็น

จากบทความที่อ่าน

ม. 2/6 ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผล

ของงานเขียน

ม. 2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทความ

2. นักเรียนสามารถบอกลักษณะของบทความได้

3. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์ ดีความ ของบทความได้

4. นักเรียนสามารถสรุปประเด็นสำคัญของบทความได้

5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากบทความและแสดงความคิดเห็น

จากบทความได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของบทความ

2. องค์ประกอบของบทความ

3. ประเภทของบทความ

4. หลักการวิเคราะห์บทความ

ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดฝึกที่ 1 ข่าว

โดย

นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว

ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

คำนำ

การอ่านมีเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้มีความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ช่วยให้เกิดความงอกงามทางสติปัญญา และส่งเสริมให้สังคมเจริญก้าวหน้า การอ่าน จึงเป็นเครื่องมือสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของผู้เรียนการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะ การอ่านจึงมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยเฉพาะ ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมิน ของ PISA จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาตามสื่อที่อ่านเท่านั้นแต่ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน ใช้วิจารณญาณในการอ่านรวมทั้งแสดงความคิดเห็นในเชิงประเมิน ค่าการอ่านได้ ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทาง การประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จัดทำขึ้นทั้งหมด 9 เล่ม

ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการ ประเมินของ PISA ได้นำเอาข้อสอบรูปแบบการอ่านรู้เรื่อง โครงการประเมินนักเรียน นานาชาติ (PISA) มาให้นักเรียนฝึกทำ เป็นข้อสอบที่มีรูปแบบที่หลากหลาย จำนวน 40 ข้อ ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูทุกท่าน และนักเรียนโรงเรียนพรเจริญวิทยา ที่ให้ความร่วมมือและสนับสนุน ให้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยดี และขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำแนะนำ และตรวจสอบความ ถูกต้องสมบูรณ์ของแบบฝึกทักษะด้วยดีเสมอมา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดฝึกเสริมทักษะการ รู้เรื่องการอ่านเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจง	ก
คำแนะนำการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับครู	ข
คำแนะนำการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับนักเรียน	ค
สาระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้	ง
แบบทดสอบก่อนเรียน	1
ใบความรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าว	4
คำชี้แจงชุดฝึก	5
ชุดฝึกที่ 1	6
แบบทดสอบหลังเรียน	9
บรรณานุกรม	13
ภาคผนวก	16
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน	18
เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1	20
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	24
กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน	26
กระดาษคำตอบชุดฝึก	27
กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน	28
แบบบันทึกกิจกรรม	30
แบบบันทึกคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน	31
แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกหัด	34

ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทั้งหมด 9 เล่ม ประกอบด้วย

- ชุดที่ 1 ข่าว สารน่ารู้
- ชุดที่ 2 บทความ ชวนอ่าน
- ชุดที่ 3 ประกาศ ตามทันเหตุการณ์
- ชุดที่ 4 โฆษณาชวนเชื่อ เพื่อรู้ทัน
- ชุดที่ 5 สุขภาพ รักการกิน
- ชุดที่ 6 อาชีพ สร้างได้ รายได้ดี
- ชุดที่ 7 เศรษฐกิจ พลิกชีวิต การลงทุน การค้าขาย
- ชุดที่ 8 การอ่าน สารคดี รู้มากได้ประโยชน์
- ชุดที่ 9 วรรณกรรม ไทยคดีเล่าเรื่อง

ส่วนประกอบแต่ละชุด ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน
2. ใบความรู้
3. แบบฝึกหัด
4. แบบทดสอบหลังเรียน
5. เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
6. เฉลยแบบทดสอบฝึกหัด
7. เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

นักเรียนจะใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด 9 เล่ม ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จได้นั้น นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและคำแนะนำในการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะอย่างเคร่งครัด

**คำแนะนำการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับครู**

1. ใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีองค์ประกอบของความรู้และทักษะการอ่านที่ประเมิน PISA เลือกที่จะประเมินโดยใช้รูปแบบการอ่าน 3 แบบ คือ การค้นคืนสาระตีความ วิเคราะห์ จากชุดฝึก ทั้ง 9 ชุดนี้

ชุดที่ 1 ข่าว สารนำรู้

ชุดที่ 2 บทความ ชวนอ่าน

ชุดที่ 3 ประกาศ ตามทันเหตุการณ์

ชุดที่ 4 โฆษณาชวนเชื่อ เพื่อรู้ทัน

ชุดที่ 5 สุขภาพ รักการกิน

ชุดที่ 6 อาชีพ สร้างได้ รายได้ดี

ชุดที่ 7 เศรษฐกิจ พลิกชีวิต การลงทุน การค้าขาย

ชุดที่ 8 การอ่าน สารคดี รู้มากได้ประโยชน์

ชุดที่ 9 วรรณกรรม ไทยคดีเล่าเรื่อง

2. ศึกษาการอ่าน ค้นคืนสาระ ตีความ วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตั้งแต่กิจกรรมแรกจนถึงกิจกรรมสุดท้ายทั้งเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้าใจก่อน

3. ศึกษากิจกรรมใดที่ครูต้องเป็นผู้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือให้คำปรึกษา

4. ชี้แจงให้นักเรียนอ่านคำแนะนำในการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA ประกอบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปฏิบัติตามทุกขั้นตอนทั้งเนื้อหา กิจกรรม คำถาม แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

คำแนะนำในการใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA สำหรับนักเรียน

ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจกับจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้ เรื่องการอ่าน ค้นคืนสาระ ดีความ วิเคราะห์ และจับใจความจากข่าว ให้เข้าใจอย่างละเอียด
4. ทำแบบฝึกหัด
5. ตรวจคำตอบ
6. ทำแบบทดสอบหลังเรียน
7. ตรวจคำตอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เมื่อเรียนจบในแต่ละเรื่องเพื่อวัดความรู้ที่พัฒนาขึ้นในเรื่องนั้น ๆ เกณฑ์การผ่านร้อยละ 50
8. นักเรียนต้องมีความซื่อสัตย์ ไม่ควรดูเฉลยก่อนทำแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
9. จงทำด้วยความตั้งใจ มีสติ สมาธิ จะทำให้ประสบความสำเร็จทุกกิจกรรม

สาระการเรียนรู้/มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/จุดประสงค์การเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ม. 2/2 จับใจความสำคัญ สรุปความ และอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน

ม. 2/4 อภิปรายแสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม. 2/5 วิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริง ข้อมูลสนับสนุน และข้อคิดเห็น

จากบทความที่อ่าน

ม. 2/6 ระบุข้อสังเกตการชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความสมเหตุสมผลของงานเขียน

ม. 2/7 อ่านหนังสือ บทความ หรือคำประพันธ์อย่างหลากหลาย และประเมินคุณค่าหรือแนวคิดที่ได้จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจลักษณะของข่าว
2. นักเรียนสามารถบอกคำสำคัญของข่าวได้
3. นักเรียนสามารถ วิเคราะห์ ดีความ ของข่าวได้
4. นักเรียนสามารถสรุปประเด็นสำคัญของข่าวได้
5. นักเรียนสามารถตอบคำถามจากข่าว และแสดงความคิดเห็นจากข่าวได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของข่าว
2. โครงสร้างของข่าว
3. ประเภทของข่าว
4. หลักการพิจารณาข่าว

แบบทดสอบก่อนเรียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค และ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

กลุ่ม นปช. ปิดล้อมประตูทางเข้า-ออก กระทรวงการต่างประเทศทั้ง 2 ฝั่ง
ถนนศรีอยุธยา และพระราม 6 หลังรัฐบาลย้ายสถานที่แถลงนโยบายจากรัฐสภา
มายังกระทรวงการต่างประเทศ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : 3 พฤศจิกายน 2558

1. รัฐบาลไปรัฐสภาเพื่อทำอะไร

- ก. ประชุมประจำปี
- ข. ประชุมประจำเดือน
- ค. ไปต่างประเทศ
- ง. แถลงนโยบาย

2. สถานที่ดังกล่าวอยู่ในจังหวัดอะไร (ปรับข้อสอบให้แล้ว น่าจะเป็นฉบับที่ส่งให้)

- ก. กรุงเทพมหานคร
- ข. เชียงใหม่
- ค. ยะลา
- ง. ราชบุรี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

“แจ๊คกี้” อดีตสรณ พิงยา ผู้ประกาศข่าวกีฬา ช่อง 7 สี ยืนงดูรถเก๋งปีเอ็มดับเบิลยู ซีรี่ย์ 3 ของตัวเอง หลังขับชนรถซาเล้งอัดติดเสาไฟฟ้า ปากซอยวิจิตรชัย ย่านห้วยขวาง ยอมรับหลับในเพราะไปงานเลี้ยง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : 2 พฤศจิกายน 2559

3. สาเหตุของอุบัติเหตุคืออะไร

- ก. ขับชนรถซาเล้ง
- ข. หลับใน
- ค. เมา
- ง. ไปงานเลี้ยง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4

สองโจรบุกชิงทรัพย์เสียใหญ่ อดีตนายธนาคารเจ้าของธุรกิจชื่อดังกลางธนาคารกรุงไทย เมืองแปดริ้ว เชิดเงินสดพร้อมเช็คมูลค่ากว่า 3 ล้านบาทหนีลอบนวล ขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจเตรียมแกะรอยความหาตัวคนร้ายจาก กล้องวีดีโอวงจรปิดมาดำเนินคดี

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : 14 มกราคม 2560

4. เมืองแปดริ้วคือสถานที่ใด (ปรับข้อสอบให้แล้ว น่าจะเป็นฉบับที่ส่งให้)

- ก. จังหวัดเพชรบุรี
- ข. จังหวัดชัยนาท
- ค. จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ง. จังหวัดอุตรธานี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5

รถพ่วงชนเรือกลางทะเลบ้านเพ ระยอง ดับ 1 บาดเจ็บอีก 5 ขณะบรรทุกไปส่งเรือประมง น้ำมันที่ท่าเทียบเรือ โซเฟอร์ทะเลาะกับเมีย รถเสียหลัก เบรกไม่อยู่ พลิกตกน้ำ ชนเรือประมง เจ้าหน้าที่เร่งกู้ซากรถ หวนน้ำมันรั่วลงทะเล

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : 22 ธันวาคม 2559

5. ใจความสำคัญของข้อความตรงกับข้อใด

- ก. คนบาดเจ็บ 5 คน เสียชีวิตอีก 1 คน
- ข. โซเฟอร์ทะเลาะกับเมีย
- ค. เจ้าหน้าที่ที่หวนน้ำมันรั่วลงทะเล
- ง. รถน้ำมันพ่วงชนเรือกลางทะเลบ้านเพ ระยอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6

ศึกลูกหนังเอเอฟเอฟ ซูซูกิคัพ 2008 เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. ที่สนามมีดิงห์ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม เป็นการพาดแข้ง นัดชิงชนะเลิศ เกมที่ 2 ซึ่งนักเตะไทย ลงสนามปะทะเวียดนาม หลังจากที่เกมแรก ทีมไทยเปิดบ้านพ่ายให้กับ ญี่ปุ่น 1-2

หนังสือพิมพ์ข่าวสด : 29 มกราคม 2560

6. ศึกลูกหนัง คำว่า ลูกหนัง มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ลูกบิงปอง

ข. ลูกฟุตบอล

ค. ลูกบาสเกตบอล

ง. ลูกเทนนิส

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

การตัดบาตรเป็นการเตรียมอาหารคาวหวานเพื่อใส่ในบาตรให้แก่พระภิกษุสงฆ์ ที่มารับบิณฑบาตในตอนเช้า เมื่อก่อนคนไทยนิยมตัดบาตรทุกวันแต่ในปัจจุบัน ด้วยวิถีชีวิตที่เร่งรีบขึ้น ทำให้บางคนเลือกตัดบาตรเฉพาะในบางโอกาส เช่น วันครบรอบวันเกิด วันปีใหม่ และวันมงคลต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมบุญให้กับตนเอง เริ่มจากตัดข้าว ก่อนตามด้วยกับข้าว และของหวาน เมื่อพระสงฆ์ปิดฝาบาตรให้วางดอกไม้ซึ่งส่วนมากนิยมใช้ดอกบัวและดอกดาวเรืองวางลงบนฝาบาตร แล้วนั่งพนมมือรับพรจากพระสงฆ์ หลังจากนั้นก็กรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและผู้ล่วงลับเป็นลำดับสุดท้าย

การตัดบาตร : ศาสนาและพิธีกรรม

7. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. การกรวดน้ำ

ข. การรับพรจากพระสงฆ์

ค. การตัดบาตร

ง. การทำบุญ

8. ขั้นตอนสุดท้ายของการตัดบาตรคือข้อใด

ก. การเตรียมอาหารคาวหวาน

ข. การกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศล

ค. การรับพร

ง. การวางดอกไม้ลงฝาบาตร

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-10

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป หากจะมองถึงการคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว คนไทยในสมัยโบราณต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือแม่น้ำลำคลองในการเดินทาง เพราะมีความสะดวก ในการเคลื่อนที่ขนถ่ายสินค้าได้ทีละมาก ๆ การขนส่งและการเดินทางของคนไทยในอดีต จึงใช้เรือเป็นพาหนะเคลื่อนที่ไปตามลำน้ำ คุณคลอง จึงก่อให้เกิดแหล่งชุมชนขึ้นตามริมฝั่ง แม่น้ำ ถึงแม้ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งจะเจริญก้าวหน้าไปมาก จนเราเริ่มจะไม่ค่อยเห็น คุณค่าน้ำไปเสียแล้ว แต่อย่าลืมว่าสายน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตเรา ไม่เห็น

นฤมล วิจิตรรัตน์ : คู่มือเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 6

9. การคมนาคมของคนในอดีตใช้พาหนะใด (ปรับข้อสอบให้แล้ว น่าจะเป็นฉบับที่ส่งให้)

ก. เรือ	ข. รถยนต์
ค. จักรยานยนต์	ง. รถไฟ

10. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด (ปรับข้อสอบให้แล้ว น่าจะเป็นฉบับที่ส่งให้)

ก. การขนส่ง	ข. คนสมัยก่อน
ค. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก	ง. คุณคลอง

ใบความรู้ หลักการอ่านข่าวและพิจารณาข่าว

หลักการอ่านข่าวและพิจารณาข่าว

1. ความหมายของข่าว

ข่าว คือ การรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าสนใจ ซึ่งประชาชนให้ความสำคัญและสนใจ รวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก

2. องค์ประกอบของข่าวมีอยู่ 4 ส่วน

คือ พาดหัวข่าวความน่าสนใจและเนื้อข่าว ดังนี้

2.1 พาดหัวข่าวเป็นส่วนที่สร้างความสนใจโดยใช้คำที่สะดุดตาและตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าเนื้อข่าว

2.2 ความนำคือเนื้อเรื่องย่อของข่าวเป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านทราบโดยสรุปว่าเหตุการณ์ที่นำมาเขียนข่าวมีเนื้อความอย่างไรความนำที่ดีต้องชัดเจนและทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวอาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนต่อไป

2.3 ส่วนเชื่อมคือส่วนที่อยู่ระหว่างความนำกับเนื้อเรื่องทำหน้าที่ขยายความหรือให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากความนำองค์ประกอบส่วนนี้ไม่มีความจำเป็นมากนักบางข่าวอาจจะมีส่วนนี้และบางข่าวอาจจะไม่มีก็ได้จากการสำรวจข่าวส่วนใหญ่นี้ในปัจจุบันพบว่าไม่มีส่วนเชื่อม

2.4 เนื้อข่าวรายละเอียดทั้งหมดของข่าวส่วนใหญ่นิยมเขียนเป็นย่อหน้าสั้น ๆ หากมีรายละเอียดมากก็จะเขียนแยกออกเป็นหลายย่อหน้าโดยเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปน้อยอย่างไรก็ตามนักเรียนเคยพบว่าข่าวบางเรื่องมีข้อบกพร่องในการเรียงลำดับเนื้อข่าวทำให้อ่านไม่เข้าใจว่าเหตุการณ์ของเรื่องเป็นอย่างไรใครทำอะไรที่ไหนเมื่อไรกับใครทำไมและอย่างไร

3. ขาวแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ขาวหนัก หมายถึงขาวที่มีเนื้อเรื่องในเชิงสาระและมีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม เช่น ขาวการเมือง ขาวเศรษฐกิจ ขาวธุรกิจ ขาวการศึกษา

3.2 ขาวเบา หมายถึง ขาวที่เกิดขึ้นในกลุ่มคนกลุ่มย่อย ๆ มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ในสังคม เช่น ขาวชาวบ้าน ขาวสังคม ขาวบันเทิง ขาวกีฬา ขาวอาชญากรรม เป็นต้น

พรทิพย์ ศิริสมบูรณ์เวช และคณะ (2548, หน้า 62–65) กล่าวว่าในการอ่านขาวควรพิจารณาตาม องค์ประกอบของขาว ดังนี้

1. พิจารณาพาดหัวขาวการพิจารณาพาดหัวขาวในหนังสือพิมพ์

เป็นการจัดลำดับความสำคัญของขาวหากสังเกตการพาดหัวขาวในหนังสือพิมพ์จะพบว่าส่วนสำคัญที่สุดของขาวจะพาดหัวด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ส่วนที่สำคัญรองลงมาจะใช้ตัวอักษรขนาดเล็กลงมาตามลำดับดังนั้นในการอ่านและพิจารณาขาวควรอ่านพาดหัวขาวใหญ่ก่อนแล้วจึงอ่านพาดหัวขาวย่อย

2. พิจารณาความน่าเมื่ออ่านและพิจารณาพาดหัวขาวและทราบเรื่องราว

สั้น ๆ ของขาวนั้นแล้วขั้นต่อมา คือ การอ่านและพิจารณาความน่าซึ่งจะสรุปเรื่องราวของขาวโดยขยายความหรือเพิ่มเติมรายละเอียดของพาดหัวขาวหากผู้เขียนขาวสามารถเขียนความน่าได้ชัดเจนและผู้อ่านมีเวลาในการอ่านน้อยหรือต้องประหยัดเวลาในการอ่านก็อาจไม่จำเป็นต้องอ่านส่วนเนื้อขาวต่อไป

3. พิจารณาเนื้อขาว เนื้อขาวเป็นส่วนที่ผู้อ่านจะอ่านหรือไม่อ่านก็ได้หาก

ทราบเรื่องย่อของขาวจากความน่าแล้วเนื้อขาวเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เป็นขาวซึ่งอาจพบว่าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับให้ข้อมูลของขาวแตกต่างกันเพราะผู้เขียนขาวต้องนำเสนอข่าวให้ทันเวลาหากเราสนใจข่าวใดเป็นพิเศษก็ควรติดตามอ่านเนื้อขาวจากหนังสือพิมพ์หลายฉบับเพื่อเปรียบเทียบความถูกต้องของขาวและคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ

4. พิจารณาการใช้สำนวนภาษาเมื่อพิจารณาการใช้สำนวนภาษาในการเขียนข่าว จะพบว่า มีข้อบกพร่องหลายประการทั้งในการเขียนสะกดคำ การใช้คำย่อ การใช้คำผิดระดับการใช้คำแสดงการวางส่วนขยายไม่ถูกต้องทั้งนี้เพราะการจัดทำหนังสือพิมพ์เป็นกระบวนการเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันเวลาขาย เพราะหนังสือพิมพ์จะมีค่าเฉพาะวันนี้เท่านั้นพอวันรุ่งขึ้นก็จะมีใครสนใจอ่านข่าว จึงเป็นวรรณกรรมรีบเร่งเพราะฉะนั้นในการอ่านข่าวจึงต้องพิจารณาการใช้ภาษาตามลักษณะของภาษาข่าวที่ไม่ถูกต้องของหลักการใช้ภาษา

มหาวิทยาลัย

คนคร

คำชี้แจง

1. ในแบบทดสอบชุดนี้ นักเรียนจะพบคำถามเกี่ยวกับการอ่าน
2. ให้นักเรียนอ่านคำถามทุกข้ออย่างละเอียดรอบคอบ แล้วตอบคำถามให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. บางคำถามจะมีคำตอบให้เลือกสี่คำตอบหรือมากกว่า แต่ละคำตอบจะมีตัวเลขแสดงอยู่ข้างหน้า
4. คำถามประเภทนี้ ให้นักเรียนวงกลมล้อมรอบตัวเลขที่อยู่หน้าคำตอบที่นักเรียนคิดว่าถูกต้อง
5. บางข้อมีคำถามให้นักเรียนตอบหลายคำตอบ โดยให้วงกลมล้อมรอบคำตอบเดียวในแต่ละแถว
6. สำหรับคำถามอื่น ๆ นักเรียนจะ เขียนคำตอบสั้น ๆ ในที่ว่างที่เตรียมไว้ในแบบทดสอบของนักเรียน คำถามเหล่านี้ นักเรียนอาจต้องเขียนคำตอบเป็นตัวหนังสือ วาดภาพ และ/หรือเขียนตัวเลข
7. บางคำถามต้องการให้นักเรียนอธิบายคำตอบหรือให้เหตุผลประกอบคำตอบของนักเรียน คำถามเหล่านี้มีคำตอบถูกต้องหลายคำตอบ นักเรียนจะได้คะแนนจากวิธีที่นักเรียนแสดงความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อคำถาม และลักษณะการคิดที่นักเรียนแสดงออกมา นักเรียนควรเขียนคำตอบของนักเรียนในเส้นบรรทัดที่กำหนดไว้ให้จำนวนเส้นบรรทัดจะเป็นตัวบอกความยาวอย่างคร่าว ๆ ที่นักเรียนควรเขียนตอบ

ชุดฝึกที่ 1

ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)

ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สถานการณ์ที่ 1 ชาว “รวบ 2 โฉมทองบัวลำภู

ควงเมียอุ้มท้อง 4 เดือนส่งยาบ้า

“รวบ 2 โฉมทองบัวลำภู ควงเมียอุ้มท้อง 4 เดือนส่งยาบ้า [12 ก.พ. 52-01:30]”

ประเด็นข่าว

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อเวลา 18.00 น. วันที่ 11 ก.พ. เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภู ล่อซื้อยาบ้าจากวัยรุ่น นัดมอบส่งของที่วัดสระแก้ว ต.โพธิ์ชัย อ.เมืองหนองบัวลำภู เป็นวัดใกล้สถานศึกษา

หลายแห่ง เมื่อถึงเวลานัดหมายมีชายหญิง 2 คน ซ้อนรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นโซนิค สีดำ ไม่ติดป้ายทะเบียน ขับเข้ามาในบริเวณวัดดังกล่าว หลังจากส่งมอบยาบ้า จำนวน 5 เม็ด เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงแสดงตัวเข้าจับกุมชายหญิงทั้งสองคน ซึ่งเป็นสามีภรรยา กัน ตรวจค้นในตัวฝ่ายชาย พบยาบ้าในกระเป๋ากางเกงอีก 20 เม็ด จึงได้ควบคุมตัวไปสอบสวน จากการสอบสวน ฝ่ายชาย รับสารภาพว่า รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น นำมาขายหลายครั้งแล้ว ล่าสุดรับมาจำนวน 100 เม็ด และกระจายยาบ้าออกไปจนถูก ล่อซื้อและจับกุมตัวดังกล่าว โดยพากรรามาส่งยาบ้าด้วยเพื่อตบตาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนสาเหตุที่ค้ายาบ้าเพราะต้องการเงินเตรียมไว้สำหรับใช้จ่ายหลังภรรยาคลอดลูก

ด้านฝ่ายหญิง กล่าวว่าสามีทั้งชายทั้งเสพมานานแล้วตนก็รู้แต่ก็ต้องทนอยู่ด้วย เพราะรัก และมีลูกด้วยกันแล้ว จากนั้นชุดจับกุมก็ได้นำตัวผู้ต้องหา พร้อมของกลางยาบ้าและ รถจักรยานยนต์ ส่งมอบให้ สภ.เมืองหนองบัวลำภูดำเนินคดีต่อไป
แหล่งอ้างอิง www.thairath.co.th - หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ออนไลน์.htm อ้างอิง วันที่ 12 ก.พ. 2552

คำถามที่ 1 (1 คะแนน)

ข้อความจากข่าวข้างต้น “ผู้ต้องหา” โดนจับกุมในเขตพื้นที่ จังหวัดใด

- ก. จังหวัดหนองบัวลำภู
- ข. จังหวัดขอนแก่น
- ค. จังหวัดอุดรธานี
- ง. จังหวัดสระแก้ว

คำถามที่ 2 (1 คะแนน)

“ผู้ต้องหา” ใช้ยานพาหนะอะไรในการก่อเหตุครั้งนี้

- ก. รถยนต์
- ข. รถจักรยานยนต์
- ค. รถจักรยานยนต์รับจ้าง
- ง. รถเช่า

คำถามที่ 3 (1 คะแนน)

สาเหตุของการค้ายาบ้าในครั้งนี้อยู่ที่แจ่งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ก. เพราะต้องการเงินซื้อรถใหม่
- ข. เพราะต้องการหาเงินใช้หนี้
- ค. เพราะต้องการเงินไว้ใช้หลังคลอดลูก
- ง. เพราะต้องการหาเงินสร้างบ้าน

คำถามที่ 4 (1 คะแนน)

การค้ายาบ้าจนนำมาซึ่งการจับกุมในครั้งนี้ ได้ของกลางเป็นยาบ้ากี่เม็ด

- ก. 5 เม็ด
- ข. 20 เม็ด
- ค. 25 เม็ด
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข้อ ข

คำถามข้อที่ 5 (1 คะแนน)

“ผู้ต้องหา” รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ที่จังหวัดใด

- ก. จังหวัดหนองบัวลำภู
- ข. จังหวัดขอนแก่น
- ค. จังหวัดอุดรธานี
- ง. จังหวัดสระแก้ว

คำถามข้อที่ 6-15 (10 คะแนน)

จากข้อความข้างต้น ข้อความต่อไปนี้ เป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริง

ข้อความ เป็นความจริง จงเขียนเป็นเครื่องหมาย X ในช่อง “ใช่”

ข้อความ ไม่เป็นจริง จงเขียนเป็นเครื่องหมาย X ในช่อง “ไม่ใช่”

ตีความ

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อเวลา 18.00 น. วันที่ 11 ก.พ. เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดหนองบัวลำภู ล้อซื้อยาบ้าจากวัยรุ่น นัคมอบส่งของที่วัดสระแก้ว ต.โพธิ์ชัย อ.เมืองหนองบัวลำภู		
2. ถึงเวลานัดหมายมีชาย หญิง 2 คน ซ้อนรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นโซนิค สีดำ ไม่ติดป้ายทะเบียน		
3. มีชาย 2 คน ซ้อนรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นโซนิค สีดำ ไม่ติดป้ายทะเบียน ขับเข้ามาในบริเวณวัดดังกล่าว หลังจากส่งมอบยาบ้า จำนวน 5 เม็ด เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงแสดงตัวเข้าจับกุมชายทั้งสองคน		
4. ฝ่ายชาย รับสารภาพว่า รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น นำมาขายหลายครั้งแล้ว ล่าสุดรับมาจำนวน 100 เม็ด และกระจายยาบ้าออกไปจนถูกล้อซื้อ และจับกุมตัวดังกล่าว		
5. สาเหตุที่ค้ายาบ้าเพราะต้องการเงินเตรียมไว้สำหรับใช้จ่ายหลังภรรยาคลอดลูก		
6. ฝ่ายหญิง กล่าวว่าสามีทั้งชายทั้งเสพมานานแล้วตนก็รู้แต่ก็ต้องทนอยู่ด้วย เพราะรัก และมีลูกด้วยกัน		
7. ตำรวจจังหวัดหนองบัวลำภู ล้อซื้อยาบ้า 5 เม็ด จากวัยรุ่นสองสามีภรรยา เมื่อจับกุมค้นเจอยาบ้าอีก 20 เม็ด		
8. รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ในจังหวัดขอนแก่นครั้งแรก		
9. ของกลางคือยาบ้าและรถจักรยานยนต์		
10. จากนั้นชุดจับกุมก็ได้นำตัว “ผู้ต้องหา” พร้อมของกลางยาบ้าและรถจักรยานยนต์ส่งมอบให้ สภ.เมืองหนองบัวลำภูดำเนินคดีต่อไป		

คำถามที่ 16 (1 คะแนน)

นักเรียนควรประพฤติตนตามตัวอย่างข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

คิดวิเคราะห์

คำถามที่ 17 (1 คะแนน)

ผลของการค้าขายบ้างจุดจบเป็นเป็นเช่นไรให้เหตุผลประกอบพอสังเขป

คำถามข้อที่ 18 (3 คะแนน)

หลงทางเสียเวลา หลงติดยาเสีย

นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับคำพูดข้างต้น ทำไมจึงคิดเช่นนั้นให้ใช้เหตุผลประกอบ คำอธิบาย

1. ให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบข้อความข้างล่างนี้เพียงข้อเดียว (3 คะแนน)

ความคิดเห็นคล้อยตาม ความคิดเห็นโต้แย้ง ความคิดเห็นคล้อยตามและโต้แย้ง

2. ให้นักเรียนเขียนอธิบายเหตุผล จำนวน 2 ข้อ ที่สอดคล้องความคิดเห็นการเลือก ในข้อที่ 1

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	1.
2.	2.

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 3 คะแนน ดังนี้

(ข้อ 1) ถ้าตอบว่า ความคิดเห็นคล้อยตาม หรือความคิดเห็นโต้แย้ง หรือความคิดเห็นคล้อยตามและโต้แย้ง ได้ 1 คะแนน

(ข้อ 2) ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นคล้อยตามที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน

ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นโต้แย้ง ที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ทับข้อ ก ข ค และ ง ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

กลุ่ม นปช. ปิดล้อมประตูทางเข้า-ออก กระทรวงการต่างประเทศทั้ง 2 ฝั่ง ถนนศรีอยุธยา และพระราม 6 หลังรัฐบาลย้ายสถานที่แถลงนโยบายจากรัฐสภา มายังกระทรวงการต่างประเทศ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : 3 พฤศจิกายน 2558

1. รัฐบาลไปรัฐสภาเพื่อทำอะไร

ก. ประชุมประจำปี	ข. ประชุมประจำเดือน
ค. ไปต่างประเทศ	ง. แถลงนโยบาย
2. สถานที่ดังกล่าวอยู่ในจังหวัดอะไร (ปรับตามข้อมูลที่ส่งไปก่อนหน้า)

ก. กรุงเทพมหานคร	ข. เชียงใหม่
ค. ยะลา	ง. ราชบุรี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 3

“แจ๊คกี้” อดีตสภานิติบัญญัติ พังยา ผู้ประกาศข่าวกีฬา ช่อง 7 สี ยื่นนั่งดูรถเก๋งบีเอ็มดับเบิลยู ซีรีส์ 3 ของตัวเอง หลังขับชนรถซาเล้งอัดติดเสาไฟฟ้า ปากซอยวิจิตรชัย ย่านห้วยขวาง ยอมรับหลับในเพราะไปงานเลี้ยง

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ : 2 พฤศจิกายน 2559

3. สาเหตุของอุบัติเหตุคืออะไร

ก. ขับชนรถซาเล้ง	ข. หลับใน
ค. เมา	ง. ไปงานเลี้ยง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 4

สองโจรบุกชิงทรัพย์เสียใหญ่ อดีตนายธนาคารเจ้าของธุรกิจชื่อดังกลางธนาคารกรุงไทย เมืองแปดริ้ว เชิดเงินสดพร้อมเช็คมูลค่ากว่า 3 ล้านบาทหนีลอยนวล ขณะเจ้าหน้าที่ตำรวจเตรียมแกะรอยความหาตัวคนร้ายจาก กล้องวีดีโอวงจรปิดมาดำเนินคดี

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : 14 มกราคม 2560

4. เมืองแปดริ้วคือสถานที่ใด (ปรับตามข้อมูลที่ส่งไปก่อนหน้า)

ก. จังหวัดเพชรบุรี

ข. จังหวัดชัยนาท

ค. จังหวัดฉะเชิงเทรา

ง. จังหวัดอุตรธานี

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5

รถพ่วงชนเรือกลางทะเลบ้านเพ ระยอง ดับ 1 บาทเจ็บอีก 5 ขณะบรรทุกไปส่งเรือประมงน้ำมันที่ท่าเทียบเรือ โซเฟอร์ทะเลาะกับเมีย รถเสียหลัก เบรกไม่อยู่ พลิกตกน้ำ ชนเรือประมง เจ้าหน้าที่เร่งกู้ซากรถ หวนน้ำมันรั่วลงทะเล

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ : 22 ธันวาคม 2559

5. ใจความสำคัญของข้อความตรงกับข้อใด

ก. คนบาดเจ็บ 5 คน เสียชีวิตอีก 1 คน ข. โซเฟอร์ทะเลาะกับเมีย

ค. เจ้าหน้าที่หวนน้ำมันรั่วลงทะเลง. รถน้ำมันพ่วงชนเรือกลางทะเลบ้านเพ ระยอง

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 6

ศึกลูกหนังเอเอฟเอฟ ซูซูกิคัพ 2008เมื่อวันที่ 28 ธ.ค. ที่สนามมิดิงห์ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม เป็นการพาดแข้ง นัดชิงชนะเลิศ เกมที่ 2 ซึ่งนักเตะไทย ลงสนามปะทะเวียดนาม หลังจากที่เกมแรก ทีมไทยเปิดบ้านพ่ายให้กับ ญวน 1-2

หนังสือพิมพ์ข่าวสด : 29 มกราคม 2560

6. ศีกลูกหนัง คำว่า ลูกหนัง มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. ลูกปิงปอง

ข. ลูกฟุตบอล

ค. ลูกบาสเกตบอล

ง. ลูกเทนนิส

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-8

การตัดบาตรเป็นการเตรียมอาหารคาวหวานเพื่อใส่ในบาตรให้แก่พระภิกษุสงฆ์ที่มารับบิณฑบาตในตอนเช้า เมื่อก่อนคนไทยนิยมตัดบาตรทุกวันแต่ในปัจจุบันด้วยวิถีชีวิตที่เร่งรีบขึ้น ทำให้บางคนเลิกตัดบาตรเฉพาะในบางโอกาส เช่น วันครบรอบวันเกิด วันปีใหม่ และวันมงคลต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมบุญให้กับตนเอง เริ่มจากตัดข้าวก่อนตามด้วยกับข้าว และของหวาน เมื่อพระสงฆ์ปิดฝาบาตรให้วางดอกไม้ซึ่งส่วนมากนิยมใช้ดอกบัวและดอกดาวเรืองวางลงบนฝาบาตร แล้วนั่งพนมมือรับพรจากพระสงฆ์ หลังจากนั้นก็กรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและผู้ล่วงลับเป็นลำดับสุดท้าย

การตัดบาตร : ศาสนาและพิธีกรรม

7. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด

ก. การกรวดน้ำ	ข. การรับพรจากพระสงฆ์
ค. การตักบาตร	ง. การทำบุญ

8. ขั้นตอนสุดท้ายของการตักบาตรคือข้อใด

ก. การเตรียมอาหารคาวหวาน	ข. การกรวดน้ำเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ค. การรับพร	ง. การวางดอกไม้ลงบาตร

อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 9-10

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก แหล่งอารยธรรมดั้งเดิมของชาวราชบุรีที่นับวันจะเลือนหายไป หากจะมองถึงการคมนาคมขนส่งเพียงอย่างเดียว คนไทยในสมัยโบราณต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งน้ำธรรมชาติ หรือแม่น้ำลำคลองในการเดินทาง เพราะมีความสะดวกในการเคลื่อนที่ขนถ่ายสินค้าได้ที่ละมาก ๆ การขนส่งและการเดินทางของคนไทยในอดีตจึงใช้เรือเป็นพาหนะเคลื่อนที่ไปตามลำน้ำ คุณคลอง จึงก่อให้เกิดแหล่งชุมชนขึ้นตามริมฝั่งแม่น้ำ ถึงแม้ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งจะเจริญก้าวหน้าไปมาก จนเราเริ่มจะไม่ค่อยเห็นคุณค่ามันไปเสียแล้ว แต่อย่าลืมว่าสายน้ำหล่อเลี้ยงชีวิตเรา ไม่เห็น

นฤมล วิจิตรรัตนะ : คู่มือเสริมการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 6

9. การคมนาคมของคนในอดีตใช้พาหนะใด (ปรับตามข้อมูลที่ส่งไปก่อนหน้า)

ก. เรือ	ข. รถยนต์
ค. จักรยานยนต์	ง. รถไฟ

10. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องใด(ปรับตามข้อมูลที่ส่งไปก่อนหน้า)

ก. การขนส่ง	ข. คนสมัยก่อน
ค. ตลาดน้ำดำเนินสะดวก	ง. คุณคลอง

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *วิธีภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

สกสค.

“ใจ+แทงยับ นศ.ม. กรุงเทพฯตายสยอง เดินเจออริเก่าหน้า ‘มินิมาร์ท’ ชก-ถูกมีดสวน.”

(2560). 12 เมษายน. *ไทยรัฐ*. หน้า 1, 18.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. (2558). *เอกสารประกอบการเรียน วิชาภาษาไทย*.

พระนครศรีอยุธยา: โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

พรทิพย์ ศิริสมบุรณ์เวช และคณะ. (2548). *หนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.

แวมมยุรา เหมือนนิล. (2556). *การอ่านจับใจความ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

สิริรัตน์ อะโน. (2553). *การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกการอ่าน*

จับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

“อุ้มใจ17'ที่แท้ฝีมือพ่อแฟนสาว แค้นหยามบุกปล้ำลูก”. (2560). 3 มีนาคม. *เดลินิวส์*.

หน้า 1, 14.

“รวบ 2 ใจ+หนองบัวลำภู ควงเมียอุ้มท้อง 4 เดือนส่งยาบ้า”. (2552). 12 กุมภาพันธ์

.www.thairath.co.th-หนังสือพิมพ์ไทยรัฐออนไลน์.htm

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

ข้อที่	ก่อนเรียน
1	ง
2	ก
3	ข
4	ค
5	ค
6	ข
7	ค
8	ง
9	ก
10	ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

เฉลย ชุดฝึกที่ 1

คำถามที่ 1 (1 คะแนน)

ข้อความจากข่าวข้างต้น “ผู้ต้องหา” โดนจับกุมในเขตพื้นที่ จังหวัดใด

- ก. จังหวัดหนองบัวลำภู
- ข. จังหวัดขอนแก่น
- ค. จังหวัดอุดรธานี
- ง. จังหวัดสระแก้ว

ค้นคืนสาระ

คำถามที่ 2 (1 คะแนน)

“ผู้ต้องหา” ใช้ยานพาหนะอะไรในการก่อเหตุครั้งนี้

- ก. รถยนต์
- ข. รถจักรยานยนต์
- ค. รถจักรยานยนต์รับจ้าง
- ง. รถเช่า

คำถามที่ 3 (1 คะแนน)

สาเหตุของการค้ายาบ้าในครั้งนี่ที่แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ก. เพราะต้องการเงินซื้อรถใหม่
- ข. เพราะต้องการหาเงินใช้หนี้
- ค. เพราะต้องการเงินไว้ใช้หลังคลอดลูก
- ง. เพราะต้องการหาเงินสร้างบ้าน

คำถามที่ 4 (1 คะแนน)

การค้ายาบ้าจนนำมาซึ่งการจับกุมในครั้งนี้ ได้ของกลางเป็นยาบ้ากี่เม็ด

- ก. 5 เม็ด
- ข. 20 เม็ด
- ค. 25 เม็ด
- ง. ถูกทั้งข้อ ก และ ข้อ ข

คำถามข้อที่ 5 (1 คะแนน)

“ผู้ต้องหา” รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ที่จังหวัดใด

- ก. จังหวัดหนองบัวลำภู
- ข. จังหวัดขอนแก่น
- ค. จังหวัดอุดรธานี
- ง. จังหวัดสระแก้ว

คำถามข้อที่ 6 (10 คะแนน)

ดี ความ

จากข้อความข้างต้น ข้อความต่อไปนี้ เป็นความจริงหรือไม่เป็นความจริง

ข้อความเป็นความจริง จงเขียนเป็นเครื่องหมาย X ในช่อง “ใช่”

ข้อความไม่เป็นจริง จงเขียนเป็นเครื่องหมาย X ในช่อง “ไม่ใช่”

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เมื่อเวลา 18.00 น. วันที่ 11 ก.พ. เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดหนองบัวลำภู ล้อซื้อยาบ้าจากวัยรุ่น นัดมอบส่งของที่วัดสระแก้ว ต.โพธิ์ชัย อ.เมืองหนองบัวลำภู	X	
2. ถึงเวลานัดหมายมีชาย หญิง 2 คน ซ้อนรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นไซนิก สีดำ ไม่ติดป้ายทะเบียน	X	
3. มีชาย 2 คน ซ้อนรถจักรยานยนต์ยี่ห้อฮอนด้า รุ่นไซนิก สีดำ ไม่ติดป้ายทะเบียน ขับเข้ามาในบริเวณวัดดังกล่าว หลังจากส่งมอบยาบ้า จำนวน 5 เม็ด เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงแสดงตัวเข้าจับกุมชายทั้งสองคน		X
4. ฝ่ายชาย รับสารภาพว่า รับยาบ้ามาจากเอเยนต์ อ.ภูเวียง จ.ขอนแก่น นำมาขายหลายครั้งแล้ว ล่าสุดรับมาจำนวน 100 เม็ด และกระจายยาบ้าออกไปจนถูกล้อซื้อ และจับกุมตัวดังกล่าว	X	
5. สาเหตุที่ค้ายาบ้าเพราะต้องการเงินเตรียมไว้สำหรับใช้จ่ายหลังภรรยาคลอดลูก	X	
6. ฝ่ายหญิง กล่าววว่าสามีทั้งชายทั้งเสพมานานแล้วตนก็รู้แต่ก็ต้องทนอยู่ด้วย เพราะรัก และมีลูกด้วยกัน	X	
7. ตำรวจจังหวัดหนองบัวลำภู ล้อซื้อยาบ้า 5 เม็ด จากวัยรุ่นสองสามีภรรยา เมื่อจับกุมค้นเจอยาบ้าอีก 20 เม็ด	X	
8. รับยาบ้ามาขายจากเอเยนต์ในจังหวัดขอนแก่นครั้งแรก		X
9. ของกลางคือยาบ้าและรถจักรยานยนต์	X	
10. จากนั้นชุดจับกุมก็ได้นำตัว “ผู้ต้องหา” พร้อมของกลางยาบ้าและรถจักรยานยนต์ส่งมอบให้ สภ.เมืองหนองบัวลำภูดำเนินคดีต่อไป	X	

คำถามที่ 7 (1 คะแนน)

นักเรียนควรประพฤติตนตามตัวอย่างข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

แนวคำตอบ ไม่ควร เพราะ เป็นแบบอย่างที่ไม่ดี ควรได้รับลงโทษ.....

เพราะ เป็นการทำผิดกฎหมาย เพราะ จะเป็นแบบอย่างแก่เยาวชน..... ฯลฯ

คำถามที่ 8 (1 คะแนน)

ผลของการค้ายาบ้าจุดจบเป็นเช่นไรให้เหตุผลประกอบพอสังเขป

แนวคำตอบ ผลของการค้ายาบ้าจะโดนจับ จำคุก เสียอนาคต โดนสังคมมองว่าเป็นคนไม่ดี

ผิดศีลธรรม ฯลฯ เหตุผลประกอบ โดนจับ เพราะการค้ายาบ้าผิดกฎหมาย เหตุผลประกอบ

จำคุก เพราะโทษของการค้ายาบ้าคือจำคุกหรืออาจประหารชีวิต ฯลฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หลงทางเสียเวลา หลงติดยาเสีย

นักเรียนคิดเห็นอย่างไรกับคำพูดข้างต้น ทำไมจึงคิดเช่นนั้นให้ใช้เหตุผลประกอบ คำอธิบาย

1. ให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบข้อความข้างล่างนี้เพียงข้อเดียว (3 คะแนน)

ความคิดเห็นคล้อยตาม ความคิดเห็นโต้แย้ง ความคิดเห็นคล้อยตามและโต้แย้ง

2. ให้นักเรียนเขียนอธิบายเหตุผล จำนวน 2 ข้อ ที่สอดคล้องความคิดการเลือก ในข้อที่ 1

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1. เพราะการที่เราหลงทางบ่อยหรือนานไป จะทำให้เสียเวลา	1. เพราะการหลงทางมันทำให้เรากลับมา เริ่มต้นใหม่ได้ ถึงจะช้าแต่ก็ดีกว่า ไม่กลับมาหาทางใหม่
2. เพราะการหลงติดยากี่จะทำให้เรา เสียเวลาในการสร้างอนาคต เดินช้ากว่า คนอื่น	2. เพราะการหลงติดยากี่กลับตัวมา เริ่มอนาคตใหม่ได้ถ้าเลิก

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 3 คะแนน ดังนี้

- (ข้อ 1) ถ้าตอบว่า ความคิดเห็นคล้อยตาม หรือความคิดเห็นโต้แย้ง หรือความคิดเห็น คล้อยตามและโต้แย้ง ได้ 1 คะแนน
- (ข้อ 2) ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นคล้อยตามที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน
ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นโต้แย้ง ที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

ข้อที่	ก่อนเรียน
1	ง
2	ก
3	ข
4	ค
5	ค
6	ข
7	ค
8	ง
9	ก
10	ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

+++++ ขอให้ให้นักเรียนทุกคนโชคดี +++++

กระดาษคำตอบชุดฝึก สถานการณ์ที่ 1

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

คำสั่งให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงใน ข้อที่ 1-5 (5 คะแนน)

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				

ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย X ลงในช่อง ใช่ ไม่ใช่ ข้อที่ 6-15 (10 คะแนน)

ข้อ	ใช่	ไม่ใช่
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		

คำถามที่ 16 (1 คะแนน)

นักเรียนควรประพฤติตนตามตัวอย่างข้างต้นหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

คำถามที่ 17 (1 คะแนน)

ผลของการค้าขายบ้าจุดจบเป็นเป็นเช่นไรให้เหตุผลประกอบพอสังเขป

.....

.....

.....

คำถามที่ 19 (3 คะแนน)

1. ให้นักเรียนเลือกทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบข้อความข้างล่างนี้เพียงข้อเดียว

ความคิดเห็นคล้อยตาม ความคิดเห็นโต้แย้ง ความคิดเห็นคล้อยตามและโต้แย้ง

2. ให้นักเรียนเขียนอธิบายเหตุผล จำนวน 2 ข้อ ที่สอดคล้องความคิดเห็นการเลือก ในข้อที่ 1

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.	1.
2.	2.

การให้คะแนน

คะแนนเต็ม 3 คะแนน ดังนี้

(ข้อ 1) ถ้าตอบว่า ความคิดเห็นคล้อยตาม หรือความคิดเห็นโต้แย้ง หรือความคิดเห็น
คล้อยตามและโต้แย้ง ได้ 1 คะแนน

(ข้อ 2) ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นคล้อยตามที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน
ถ้าอธิบายเหตุผลความคิดเห็นโต้แย้ง ที่สมเหตุสมผล ได้ข้อละ 2 คะแนน

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

ชื่อ-สกุล ชั้น เลขที่

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

+++++ ขอให้นักเรียนทุกคนโชคดี+++++

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ค

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 9 การวิเคราะห์คุณภาพของชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5			
1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด								
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตร	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2. สาระสำคัญ								
2.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการ	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
2.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4	5	4	5	5	24	4.80	0.55
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	4	5	5	25	4.80	0.45
3.2 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
3.3 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
3.5 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และน่าสนใจ	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
4. การใช้ภาษาและรูปเล่ม								
4.1 รูปเล่มมีความเหมาะสมและสวยงาม	3	5	5	5	5	23	4.60	0.89
4.2 การใช้ภาษาสุภาพ เข้าใจง่าย	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
5. การประเมินผล								
5.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
5.3 สามารถวัดและประเมินผลตามที่ระบุ ไว้ได้	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
5.4 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
5.5 ส่งเสริมการวัดด้านความรู้ กระบวนการ	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	\bar{X}	S.D.
	1	2	3	4	5			
6. กิจกรรมการเรียนรู้								
6.1 ได้รับความสนใจ	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
6.2 เหมาะสมกับเวลา	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
6.3 นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
6.4 เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	0.45
6.5 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	25	5.00	0.00
รวม						561	4.87	0.26

ตาราง 10 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียน
ด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทาง
การประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ด้านบรรยากาศในชั้นเรียน								
1. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ฉันทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. บรรยากาศการเรียนทำให้ฉันมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและน่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ฉันชอบชุดฝึกที่ครูนำมาให้ฉันทำ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5. ฉันเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นในการเรียน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6. บรรยากาศของการเรียนทำให้ฉันมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และกลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้ฉันทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8. บรรยากาศของการเรียนทำให้ฉันเกิดความคิดที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านกิจกรรมการเรียน								
9. กิจกรรมการเรียนรู้มีการนำเข้าสู่บทเรียน และยกตัวอย่างที่น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10. ฉันชอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการประเมินผลทุกครั้งที่เราเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11. ครูมีการประเมินจากการปฏิบัติจริง และมีการสังเกตพฤติกรรมการทำงาน ทุกครั้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12. ฉันได้เรียนรู้การทำงาน เป็นกลุ่ม และได้ช่วยเหลือกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
13. การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันเข้าใจเนื้อหาได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14. กิจกรรมการเรียนรู้มีสื่อประกอบ การเรียนการสอนที่หลากหลายทำให้จำเนื้อหาได้นาน	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ฉันได้ความรู้และเข้าใจมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ								
16. ฉันได้รับความรู้จากการเรียนด้วยชุดฝึกนี้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17. ฉันมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18. ฉันสามารถนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19. การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ฉันสร้างความรู้ความเข้าใจด้วยตนเองได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21. การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22. การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23. การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันพัฒนาทักษะการคิดที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24. การจัดการเรียนรู้ช่วยให้ฉันตัดสินใจโดยใช้เหตุผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25. การจัดการเรียนรู้ทำให้ฉันเข้าใจและรู้จักเพื่อนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26. กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ทำให้ฉันได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27. ช่วยให้ได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างแท้จริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28. เป็นชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					รวม	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
29. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างให้ฉันได้นำไปฝึกกับชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านตามแนวทางการประเมินของ PISA อื่น ๆ ต่อไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30. เป็นชุดฝึกที่ส่งเสริมการอ่านให้ฉันในด้านคันสาระ ตีความ และวิเคราะห์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการรู้เรื่องการอ่าน
(Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.37	0.73	16	0.33	0.67
2	0.50	1.00	17	0.30	0.60
3	0.37	0.73	18	0.33	0.67
4	0.40	0.80	19	0.37	0.73
5	0.37	0.73	20	0.27	0.53
6	0.33	0.67	21	0.33	0.67
7	0.30	0.60	22	0.37	0.73
8	0.33	0.67	23	0.27	0.53
9	0.23	0.47	24	0.30	0.60
10	0.33	0.67	25	0.23	0.47
11	0.33	0.67	26	0.37	0.73
12	0.27	0.53	27	0.37	0.73
13	0.43	0.87	28	0.33	0.67
14	0.30	0.60	29	0.37	0.73
15	0.37	0.73	30	0.27	0.53

ตาราง 13 วิเคราะห์คะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิผล
 ของกระบวนการ (E_2) ของการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน
 (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	คะแนนทดสอบท้ายแบบฝึก									รวม (270)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)
	ชุดที่ 1 (30)	ชุดที่ 2 (30)	ชุดที่ 3 (30)	ชุดที่ 4 (30)	ชุดที่ 5 (30)	ชุดที่ 6 (30)	ชุดที่ 7 (30)	ชุดที่ 8 (30)	ชุดที่ 9 (30)		
1	26	26	29	26	24	27	27	26	26	237	26
2	26	27	29	26	25	23	24	26	25	231	27
3	24	28	30	26	27	26	26	27	26	240	28
4	25	27	29	25	27	24	23	28	27	235	24
5	24	30	32	27	27	20	21	27	27	235	25
6	26	27	28	25	26	21	21	25	27	226	25
7	24	28	28	27	25	22	23	26	25	228	28
8	23	29	28	20	27	20	20	26	26	219	26
9	26	27	29	27	25	22	22	25	25	228	25
10	23	26	29	27	25	22	22	26	25	225	24
11	24	26	25	26	26	22	25	26	28	228	26
12	24	24	29	26	27	20	23	28	27	228	27
13	26	26	25	21	27	26	23	25	26	225	28
14	27	28	25	23	26	20	23	26	26	224	24
15	26	28	23	24	27	25	24	27	27	231	25
16	26	28	25	25	27	27	22	26	25	231	25
17	24	27	27	27	26	26	20	27	26	230	27
18	27	30	24	25	27	26	26	26	28	239	26
19	27	26	24	24	29	26	20	27	26	229	28
20	28	25	28	27	24	27	25	24	25	233	25
21	24	26	25	26	25	27	27	25	24	229	26
22	23	26	26	21	26	25	25	28	26	226	24
23	26	25	26	25	25	25	27	27	25	231	26
24	23	27	25	25	24	27	26	25	27	229	25
25	27	25	27	24	27	26	26	24	25	231	28
26	26	26	27	22	26	22	23	27	26	225	27
27	21	26	27	25	26	24	20	26	25	220	26

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนทดสอบทายแบบฝึก									รวม (270)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)
	ชุดที่ 1 (30)	ชุดที่ 2 (30)	ชุดที่ 3 (30)	ชุดที่ 4 (30)	ชุดที่ 5 (30)	ชุดที่ 6 (30)	ชุดที่ 7 (30)	ชุดที่ 8 (30)	ชุดที่ 9 (30)		
28	23	26	28	27	26	24	23	25	25	227	25
29	26	29	24	26	25	21	20	27	26	224	28
30	27	29	27	27	24	21	23	27	27	232	24
รวม	752	808	808	752	778	714	700	785	779	6876	725
เฉลี่ย	25.07	26.93	26.93	25.07	25.93	23.80	23.33	26.17	25.97	25.47	25.93
S.D.	1.68	1.51	2.13	1.96	1.20	2.51	2.28	1.09	1.00	0.55	1.39
ร้อยละ	83.56	89.78	89.78	83.56	86.44	79.33	77.78	87.22	86.56	84.89	80.56
E_1/E_2										84.89	80.56

ตาราง 14 การเปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
โดยใช้ชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy) ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เลขที่	เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
1	20	26
2	19	27
3	22	28
4	18	24
5	17	25
6	20	25
7	22	28
8	21	26
9	20	25
10	20	24
11	19	26
12	18	27
13	20	28
14	16	24
15	18	25
16	18	25
17	21	27
18	18	26
19	22	28
20	21	25
21	20	26
22	17	24

ตาราง 14 (ต่อ)

เลขที่	เปรียบเทียบทักษะการรู้เรื่องการอ่าน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
23	16	26
24	17	25
25	21	28
26	18	27
27	17	26
28	16	25
29	23	28
30	18	24
รวม	538	725
ค่าเฉลี่ย	19.10	25.93
S.D.	1.99	1.39
E_2	80.56	
T	23.73	

ตาราง 15 การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบประเมินความพึงพอใจ
ต่อการเรียนด้วยชุดฝึกเสริมทักษะการรู้เรื่องการอ่าน (Reading Literacy)
ตามแนวทางการประเมินของ PISA กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.60
2	0.25
3	0.26
4	0.50
5	0.60
6	0.37
7	0.23
8	0.36
9	0.40
10	0.28
11	0.32
12	0.29
13	0.30
14	0.25
15	0.24
16	0.48
17	0.50
18	0.60
19	0.21
20	0.46
21	0.40
22	0.60
23	0.37

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
24	0.34
25	0.26
26	0.27
27	0.25
28	0.41
29	0.61
30	0.29

ค่าความเชื่อมั่นแบบประเมินความพึงพอใจทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวนิรัตติยากร กอแก้ว
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2530
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 377 หมู่ 1 ตำบลพรเจริญ อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ 38180
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 1
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ 38180 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพรเจริญวิทยา
พ.ศ. 2554	สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
พ.ศ. 2563	สำเร็จการศึกษาปริญญาโท (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2558	ครูผู้ช่วย โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ
พ.ศ. 2560	ครู ค.ศ. 1 โรงเรียนพรเจริญวิทยา อำเภอพรเจริญ จังหวัดบึงกาฬ